

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ Β΄ (Μασ. Σαμουήλ Β΄)

Β ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 1

- B Βασ. 1,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοῦλ καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλήκ, καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκελάκ ἡμέρας δύο.
- B Βασ. 1,1 Μετὰ τον θάνατον του Σαοῦλ ο Δαυὶδ ἐπέστρεψεν ἀπὸ την επιτυχή εκστρατείαν κατὰ των Αμαληκιτῶν και ἐκάθισεν ἐπὶ δύο ἡμέρας εἰς την πόλιν Σεκελάκ.
- B Βασ. 1,2 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοῦλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρώγοτα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.
- B Βασ. 1,2 Κατὰ την τριτην ἡμέραν κατέφθασεν αἰφνης ἀπὸ το στρατόπεδον του Σαοῦλ ενας ἄνθρωπος με εσχισμένα τα ενδύματά του και με χῶμα ἐπάνω στο κεφάλι του. Οταν αὐτός ἦλθε πρὸς τον Δαυὶδ, ἔπεσε πρηνῆς και τον προσεκύνησε.
- B Βασ. 1,3 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωμαι.
- B Βασ. 1,3 Τον ηρώτησε τότε ο Δαυὶδ· “ἀπὸ που συ ἐρχεσαι;” Και ἐκεῖνος εἶπεν· “ἀπὸ το στρατόπεδον των Ἰσραηλιτῶν ἐγὼ ἔχω διασωθῇ”.
- B Βασ. 1,4 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγελόν μοι. καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ πεπτῶκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον· καὶ Σαοῦλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε.
- B Βασ. 1,4 Του εἶπεν ο Δαυὶδ· “πὼς ἔχουν τα πράγματα ἐκεῖ; Πληροφόρησέ με”. Εκείνος ἀπήντησεν, ὅτι ο στρατός

ηττήθη κατά τον πόλεμον και ετράπη εις φυγήν, ὅτι ἔχουν φονευθῇ πολλοὶ ἀπὸ τον λαόν και ἀπέθανον. Ο δε Σαούλ και ο Ιωνάθαν, ο υἱὸς του, ἐπίσης εφονεύθησαν.

B Βασ. 1,5 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ· πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ;

B Βασ. 1,5 Ο Δαυὶδ ηρώτησε τον νεαρόν αὐτόν ἀγγελιαφόρον· “πῶς συ γνωρίζεις ὅτι εφονεύθη ο Σαουλ και ο υἱὸς του ο Ιωνάθαν;”

B Βασ. 1,6 καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ· περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουέ, καὶ ἰδοὺ Σαούλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἱππάρχαι συνῆψαν αὐτῷ.

B Βασ. 1,6 Ο ἀγγελιαφόρος του εἶπε· “συνέβη να περιπλανώμαι στο ὄρος Γελδουέ και ἰδοὺ, ὅτι ο Σαούλ εἶχε πέσει πληγωμένος ἐπάνω στο δόρυ του. Τα δε ἄρματα και το ἱππικόν των Φιλισταίων εἶχον πλησιάσει προς αὐτόν.

B Βασ. 1,7 καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδε με καὶ ἐκάλεσέ με, καὶ εἶπα· ἰδοὺ ἐγώ.

B Βασ. 1,7 Εγύρισεν ο Σαουλ την κεφαλὴν του προς τα οπίσω, με εἶδε, με ἐκάλεσε και ἐγώ εἶπα· Ἰδοὺ ἐγώ· εἶμαι εις τας διαταγάς σου.

B Βασ. 1,8 καὶ εἶπέ μοι· τίς εἶ σύ; καὶ εἶπα· Ἀμαληκίτης ἐγώ εἰμι.

B Βασ. 1,8 Εκείνος μου εἶπε· Ποιὸς εἶσαι συ; Του εἶπα ὅτι ἐγώ εἰμαι Ἀμαληκίτης.

B Βασ. 1,9 καὶ εἶπε πρὸς με· στῆθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος δεινόν, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί.

B Βασ. 1,9 Εκείνος τότε μου εἶπε· Ελα, σε παρακαλῶ ἐδῶ κοντά μου και θανάτωσέ με, διότι με κατέλαβε μεγάλη σκοτοδίνη θανάτου. Εν τούτοις ἡ ζωὴ μου ὑπάρχει ἀκομὴ ἐντός μου.

B Βασ. 1,10 καὶ ἐπέστην ἐπ’ αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδριν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν· καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα

τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ
κυρίῳ μου ὧδε.

B Βασ. 1,10 Τον ἐπλησίασα καὶ τον ἐθανάτωσα, διότι ἐγνώριζα ὅτι δεν ἐπρόκειτο πλέον νὰ ζήσῃ ὑστερα ἀπὸ τὴν πληγὴν, ποὺ εἶχε λάβει. Επῆρα κατόπιν τὸ βασιλικὸν διάδημα, ποὺ εἶχε εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ τὸ βραχιόλι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὸν βραχίονά του, καὶ αὐτὰ τὰ ἔχω φέρεῖ ἐδῶ εἰς σε τὸν κύριόν μου”.

B Βασ. 1,11 καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

B Βασ. 1,11 Ο Δαυὶδ ἐπόνεσεν ἀπὸ τὴν ἀγγελίαν αὐτὴν, ἐπίασε τὰ ἐνδύματά του καὶ τὰ διέρρηξε καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνδρες, ὅσοι ἦσαν μαζὴ με αὐτόν, ἐσχισαν τὰ ἐνδύματά των.

B Βασ. 1,12 καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δαίλης ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ.

B Βασ. 1,12 Ἐκτυπούσαν τὰ στήθη των, ἐκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως τὸ ἀπόγευμα διὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοὺλ, διὰ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωνάθαν, διὰ τὸν ἰσραηλιτικὸν στρατόν, δι’ ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, δι’ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν ἐν στόματι ῥομφαίας.

B Βασ. 1,13 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ· πόθεν εἶ σύ; καὶ εἶπεν· υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαληκίτου ἐγὼ εἰμι.

B Βασ. 1,13 Ο Δαυὶδ ἠρώτησε τὸν νεαρόν αὐτόν ἀγγελιαφόρον· “ἀπὸ ποῦ εἶσαι συ;” Εκείνος εἶπεν· “ἐγὼ εἰμαι υἱὸς ἐνὸς Ἀμαληκίτου, ὁ ὁποῖος παροικεῖ εἰς τὴν γῆν των Ἰουδαίων”.

B Βασ. 1,14 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν Κυρίου;

B Βασ. 1,14 Ο Δαυὶδ εἶπε πρὸς αὐτόν· “πῶς, λοιπόν, δεν ἐφοβήθης νὰ

- καταφέρης φονικὴν τὴν χεὶρά σου ἐναντίον τοῦ Σαούλ καὶ να φονεύσης τὸν βασιλέα, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος εἶχε χρίσει;”
- B Βασ. 1,15 καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἐν τῶν παιδάρων αὐτοῦ καὶ εἶπε· προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ· καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανε.
- B Βασ. 1,15 Προσεκάλεσε τότε ὁ Δαυὶδ ἓνα ἀπὸ τοὺς νεαροὺς ἄνδρας τοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “πάρε τὸν καὶ θανάτωσέ τον”. Εκείνος τὸν ἐκτύπησε καὶ τὸν ἐφόνευσεν.
- B Βασ. 1,16 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Δαυὶδ· τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων ὅτι, ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν Κυρίου.
- B Βασ. 1,16 Εἶπε δε ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν ἐκτελεσθέντα ἐκείνον Ἀμαληκίτην· “τὸ αἷμα σου, ποὺ ἐχύθη, θα πέσῃ στο κεφάλι σου, διότι συ εἶσαι ἐνοχος. Με τὸ ἴδιο σου τὸ στόμα κατέθεσες ἐναντίον σου, ὅτι συ ἐθανάτωσες τὸν βασιλέα τὸν χριστὸν τοῦ Κυρίου”.
- B Βασ. 1,17 Καὶ ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαούλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
- B Βασ. 1,17 Συνέθεσε ὁ Δαυὶδ θλιβερό μοιρολόγι, θρῆνον, διὰ τὸν Σαούλ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωνάθαν.
- B Βασ. 1,18 καὶ εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα· ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς.
- B Βασ. 1,18 Διέταξε δε νὰ διδαχθῶν αὐτὸ τὸ θρηνῶδες ᾄσμα καὶ νὰ τὸ μάθουν οἱ τῆς φυλῆς Ἰούδα. Αὐτὸ δε ἔχει καταγραφὴ στο ποιητικὸν βιβλίον, τὸ ὀνομαζόμενον “Βιβλίον τοῦ Δικαίου”.
- B Βασ. 1,19 Στήλωσον, Ἰσραήλ, ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν· πῶς ἔπесαν δυνατοί;
- B Βασ. 1,19 “Ἀνεγείρατε στήλας, Ἰσραηλῖται, δι’ αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀπέθαναν ἐπάνω στο ὑψηλὸν ὄρος Γελβουέ. Πῶς ἔπесαν οἱ δυνατοὶ αὐτοὶ ἥρωες, ὁ Σαούλ καὶ ὁ Ἰωνάθαν;
- B Βασ. 1,20 μὴ ἀναγγεῖλητε ἐν Γέθ καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες

ἀλλοφύλων, μή ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμήτων.

B Βασ. 1,20 Φροντίσατε, να μη γίνη αυτό γνωστόν εις την πόλιν Γέθ. Να μη το μάθουν οι δρόμοι της Ασκάλωνος ως ευαγγέλιον χαράς, δια να μη ευφρανθούν αι θυγατέρες των αλλοφύλων και να μη χαρούν οι κόρες των απεριτμήτων.

B Βασ. 1,21 ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μή καταβάτω δρόσος καὶ μή ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν, θυρεὸς Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ.

B Βασ. 1,21 Ορος Γελβουέ, να μη πέση ποτέ επάνω σου δροσιά· και βροχή να μη σε ποτίση να μη καρποφορήσουν οι αγροί σου, διότι εκεί κατέπεσε καταφρονημένη η ασπίς των δυνατών. Η ασπίδα του Σαούλ δεν ηλείφθη με ἐλαιον και εσκούριασε.

B Βασ. 1,22 ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή.

B Βασ. 1,22 Από το αἷμα και το λίπος των φονευομένων εχθρῶν ποτέ δεν εγύριζε χωρίς επιτυχίας το ἐνδοξον τόξον του Ἰωνάθαν ! Το ἴδιο και η ρομφαία του Σαοὺλ· ποτέ δεν επέστρεψεν αδειανή ἀπὸ ηρωϊκὰ κατορθώματα.

B Βασ. 1,23 Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν, οἱ ἡγαπημένοι καὶ ὡραῖοι, οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν· ὑπὲρ ἀετοὺς κοῦφοι καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν.

B Βασ. 1,23 Σαοὺλ και Ἰωνάθαν, σεις οι τόσοι ἀγαπημένοι και ὡραῖοι, δεν εχωρισθήκατε κατὰ το διάστημα της ζωῆς σας. Ευπρεπεῖς και ὡραῖοι υπῆρξατε εις την ζωήν σας· και εις αὐτόν ἀκόμη τον θάνατόν των δεν εχωρίσθησαν ἀναμεταξύ των. Ελαφρότεροι ἀπὸ τους αετοὺς και περισσότερον ισχυροὶ ἀπὸ τους λέοντας !

B Βασ. 1,24 θυγατέρες Ἰσραὴλ, ἐπὶ Σαοὺλ κλαύσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν

- ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν.
- B Βασ. 1,24 Θυγατέρες Ιερουσαλήμ, θρηνήσατε δια τον Σαούλ, ο οποίος σας ενέδνε με εορταστικά κόκκινα ενδύματα και με κοσμήματα, λάφυρα των εχθρών, ο οποίος σας προσέφερε χρυσά κοσμήματα επάνω εις τα ενδύματά σας.
- B Βασ. 1,25 πῶς ἔπεςαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου· Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας.
- B Βασ. 1,25 Πως ἔπεςαν οι δυνατοὶ αυτοὶ ἥρωες κατὰ τον πόλεμον ! Ο Ἰωνάθαν εις τα υψηλὰ μέρη του ὄρους Γελβουέ εφονεύθη.
- B Βασ. 1,26 ἀλγῶ ἐπὶ σοί, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν· ὠραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν.
- B Βασ. 1,26 Αδελφέ μου Ἰωνάθαν, πονῶ δια τον θάνατόν σου ! Υπήρξες δι' ἐμέ το ωραιότερον πρόσωπον. Σε ηγάπησα περισσότερον, ἀπὸ ὅσον εἶναι δυνατόν να αγαπηθῇ μία γυναίκα. Πως ἔπεςαν οι δυνατοὶ !
- B Βασ. 1,27 πῶς ἔπεςαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκεύη πολεμικά;
- B Βασ. 1,27 Πως εχάθησαν τα ἐνδοξα πολεμικά των ὅπλα” !

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 2

- B Βασ. 2,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ ἐν Κυρίῳ λέγων· εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· ἀνάβηθι. καὶ εἶπε Δαυίδ· ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν· εἰς Χεβρών.
- B Βασ. 2,1 Επειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ο Δαυίδ ηρώτησε τον Κυριον λέγων· “να μεταβῶ, δια να εγκατασταθῶ εις μίαν ἀπὸ τας πόλεις της φυλῆς του Ἰούδα;” Ο Κυριος του ἀπήντησε· “πῆγαινε”. Ο Δαυίδ ηρώτησε και πάλιν· “που να μεταβῶ;” Ο δε Κυριος του εἶπεν· “εις την Χεβρών”.
- B Βασ. 2,2 καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυίδ εἰς Χεβρών καὶ ἀμφότεραι αἱ

γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινόμ ἡ Ἰεζραηλῖτις καὶ Ἀβιγαία ἡ
γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου,

B Βασ. 2,2 Ο Δαυὶδ μετέβη πράγματι εἰς τὴν Χεβρών, μαζὴ δὲ με αὐτὸν
καὶ αἱ δύο σύζυγοί του, ἡ Ἀχινόμ ἡ Ἰεζραηλῖτις, καὶ ἡ
Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου.

B Βασ. 2,3 καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ,
καὶ κατῴκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών.

B Βασ. 2,3 Μαζὴ του ἐπίσης ἀνέβησαν καὶ οἱ ἄνδρες του, ὁ καθένας με
τὴν οικογενεὶάν του, καὶ κατοικοῦσαν εἰς τὰς πόλεις τῆς
Χεβρών.

B Βασ. 2,4 καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ
ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. Καὶ ἀπήγγειλαν
τῷ Δαυὶδ λέγοντες· ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς
Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαοὺλ.

B Βασ. 2,4 Ἠλθον τότε ἐκεῖ ἄνδρες ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα καὶ ἔχρισαν
τὸν Δαυὶδ βασιλέα, δια να βασιλεύσῃ εἰς τὴν φυλὴν τοῦ
Ἰούδα. Ἀνήγγειλαν δὲ στὸν Δαυὶδ καὶ εἶπαν, ὅτι οἱ ἄνδρες
τῆς Ἰαβὶς, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς χώραν Γαλαάδ, ἐπήραν
καὶ ἔθαψαν τὸ σῶμα τοῦ Σαοὺλ.

B Βασ. 2,5 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους
Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ·
εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος
τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν, ἐπὶ Σαοὺλ τὸν χριστὸν
Κυρίου καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

B Βασ. 2,5 Ο Δαυὶδ ἐστείλε πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς Ἰαβὶς
αγγελιαφόρους καὶ τοὺς εἶπεν· “εὐλογημένοι αἱ εἰσθε σεις
ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διότι ἐδείξατε αὐτὴν τὴν μεγάλην καλωσύνην
πρὸς τὸν κύριόν σας, πρὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
χρισθέντα βασιλέα, καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ τὸν οἶον τοῦ
Ἰωνάθαν.

B Βασ. 2,6 καὶ νῦν ποιῆσαι Κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν,
καὶ γὰρ ἐγὼ ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, ὅτι

ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο·

- B Βασ. 2,6 Και τώρα εὐχομαι και παρακαλῶ τον Θεόν, να δείξη προς σας το ἐλέος του και την προστασίαν του. Αλλά και εγώ ο ἴδιος θα σας προσφέρω προς αμοιβήν σας αγαθά, διότι εδείξατε τέτοιαν καλήν διαγωγὴν ἀπέναντι του Σαούλ.
- B Βασ. 2,7 καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοῦς, ὅτι τέθηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαούλ, καὶ γε ἐμέ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ' ἑαυτὸν εἰς βασιλέα.
- B Βασ. 2,7 Και τώρα λάβετε θάρρος, αναδειχθήτε γενναῖοι, διότι αν ο κύριός σας ο Σαούλ ἀπέθανεν, η φυλὴ ὁμως του Ιούδα ἔχει χρίσει ἐμέ βασιλέα της. Εγώ θα σας ἔχω ὑπὸ την προστασίαν μου”.
- B Βασ. 2,8 Καὶ Ἀβεννήρ υἱὸς Νῆρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαούλ ἔλαβε τὸν Ἰεβοσθέ υἱὸν Σαούλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναέμ
- B Βασ. 2,8 Ο Αβεννήρ ὁμως, ο υἱὸς του Νηρ, ο αρχιστράτηγος του Σαούλ, παρέλαβε τον Ιεβοσθέ τον υἱὸν του Σαούλ, και τον μετέφερε ἀπὸ το στρατόπεδον, ὅπου εἶχε γίνει η μάχη Μαναέμ,
- B Βασ. 2,9 καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρὶ καὶ ἐπὶ τὴν Ἰεζράελ καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραῖμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμὶν καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραήλ.
- B Βασ. 2,9 και τον ανεκήρυξε βασιλέα στους Ισραηλίτας της χώρας Γαλαάδ, Θασιρί, Ιεζράελ, Εφραῖμ, Βενιαμὶν και εις ὅλους τους ἄλλους Ισραηλίτας.
- B Βασ. 2,10 τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαούλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσε, πλην τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἱ ᾗσαν ὀπίσω Δαυίδ·
- B Βασ. 2,10 Ο Ιεβοσθέ, ο υἱὸς αὐτός του Σαούλ, ἦτο τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὅταν ανεκηρύχθη βασιλεύς ἐπὶ του Ισραηλιτικοῦ λαοῦ. Δυο μόνον ἐτη ἐβασίλευσεν εις τας ἄλλας περιοχάς, πλην της φυλῆς του Ιούδα, η οποία εἶχεν ως βασιλέα της τον

Δαυίδ.

- B Βασ. 2,11 καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι, ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ.
- B Βασ. 2,11 Το χρονικόν διάστημα, κατὰ το οποίον ο Δαυίδ εἶχεν εγκατασταθῇ ως βασιλεὺς εἰς Χεβρών ἐπὶ της φυλῆς του Ἰούδα, ἦτο ἐπτὰ ἔτη και ἐξ μῆνες.
- B Βασ. 2,12 Καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ ἐκ Μαναὲμ εἰς Γαβαὼν·
- B Βασ. 2,12 Τότε ο Αβεννήρ, ο υἱὸς του Νηρ, και οι ἄνδρες του Ιεβοσθέ, του υἱοῦ του Σαοὺλ, ἐξεστράτευσαν κατὰ του Δαυίδ ἀπὸ την Μαναὲμ και ἤρχοντο προς την Γαβαὼν.
- B Βασ. 2,13 καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας καὶ οἱ παῖδες Δαυίδ ἐξήλθοσαν ἐκ Χεβρών καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴ κρήνην ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν.
- B Βασ. 2,13 Ἐκ μέρους δε του Δαυίδ ἐξεστράτευσαν ἐναντίον αὐτῶν ο Ἰωάβ, ο υἱὸς της Σαρουΐας, και οι ἄνδρες του Δαυίδ ἀπὸ την Χεβρών. Συνηντήθησάν με τους στρατιώτας του Αβεννήρ εἰς την κρήνην, πλησίον της Γαβαὼν, και ἐστρατοπέδευσαν οἱ μεν ἀπὸ την μίαν πλευράν της πηγῆς, οἱ δε ἀπὸ την ἄλλην.
- B Βασ. 2,14 καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Ἰωάβ· ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιζάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν· καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ἀναστήτωσαν.
- B Βασ. 2,14 Ο Αβεννήρ εἶπε προς τον Ιωάβ· “ας σηκωθὺν μερικοὶ νεοὶ και ας μονομαχήσουν ἐνώπιον ἡμῶν”. Ο Ιωάβ εἶπεν· “ας ἐτοιμασθὺν, δια να αγωνισθὺν”.
- B Βασ. 2,15 καὶ ἀνέστησαν καὶ παρῆλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμὶν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθὲ υἱοῦ Σαοὺλ καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυίδ.
- B Βασ. 2,15 Ἐσηκώθησαν και προσήλθον δια τον ἀγῶνα δώδεκα Βενιαμίται ἀπὸ τους ἄνδρας του Ιεβοσθέ και δώδεκα ἀπὸ

τους άνδρας του Δαυίδ.

B Βασ. 2,16 καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἥ ἐστὶν ἐν Γαβαὼν.

B Βασ. 2,16 Ο καθένας από αυτούς ήρπασε με το ένα χέρι του τον εχθρόν από την κεφαλήν, και με το άλλο χέρι εβύθισε την μάχαιραν εις την πλευράν αυτού, τον οποίον εκρατούσε. Επεσαν δε ὅλοι ἐπὶ το αὐτό. Ωνομάσθη δε το ὄνομα του τόπου ἐκείνου “Μέρος των επιβούλων”. Η τοποθεσία κείται πλησίον της Γαβαών.

B Βασ. 2,17 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπταισεν Ἀβεννήρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων Δαυίδ.

B Βασ. 2,17 Συνήφθη κατόπιν, κατὰ την ιδίαν ἐκείνην ἡμέραν, σκληρὸς πόλεμος. Κατὰ την μάχην αὐτὴν ἐνικήθησαν ἀπὸ τους άνδρας του Δαυίδ ο Αβεννήρ και οι άνδρες οι Ισραηλίται.

B Βασ. 2,18 καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουΐας, Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσά καὶ Ἀσαήλ, καὶ Ἀσαήλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὥσεί μίᾱ δορκὰς ἐν ἀγρῷ.

B Βασ. 2,18 Εις την μάχην αὐτὴν ἔλαβον μέρος και οι τρεις υιοί της Σαρουΐας, ο Ιωάβ, ο Αβεσά και ο Ασαήλ. Ο Ασαήλ ἦτο ελαφρὸς και ταχύς στους πόδας, ὡσάν ἓνα ζαρκάδι στους αγρούς.

B Βασ. 2,19 καὶ κατεδίωξεν Ἀσαήλ ὀπίσω Ἀβεννήρ καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Ἀβεννήρ.

B Βασ. 2,19 Ο Ασαήλ εκυνήγησε τον φεύγοντα Αβεννήρ και δεν ἐξέκλινεν οὔτε εις τα δεξιὰ οὔτε εις τα αριστερά, ἀλλὰ εἶχε τεθῇ εις καταδίωξιν του Αβεννήρ.

B Βασ. 2,20 καὶ ἐπέβλεψεν Ἀβεννήρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπεν· εἰ

σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι.

B Βασ. 2,20

Οταν ο Ασαήλ επλησίασε τον Αβεννήρ, αὐτὸς εγύρισε πίσω και του εἶπε· “συ εἶσαι ο Ασαήλ ο ἴδιος;” Εκείνος απήντησε· “ναι, ἐγὼ εἰμαι”.

B Βασ. 2,21

καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννήρ· ἔκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτασχε σεαυτῷ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ λαβὲ σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀσαήλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ.

B Βασ. 2,21

Του εἶπεν ο Αβεννήρ· “στρέψε δεξιὰ η αριστερά, διάλεξε ἓνα ὅποιον θέλεις ἀπὸ τους στρατιώτας, πάρε του την πανοπλίαν ως δείγμα της νίκης σου και γύρισε πίσω”. Αλλά ο Ασαήλ δεν ηθέλησε να εγκαταλείψη την καταδίωξιν του Αβεννήρ.

B Βασ. 2,22

καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννήρ λέγων τῷ Ἀσαήλ· ἀπόστηθι ἀπ’ ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν· καὶ πῶς ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ;

B Βασ. 2,22

Ο Αβεννήρ και πάλιν επανέλαβε τα ἴδια και εἶπεν στον Ασαήλ· “φύγε ἀπὸ κοντὰ μου, δια να μη σε ρίψω νεκρὸν κάτω εις την γην. Και πως τότε θα σηκῶσω το πρόσωπόν μου να αντικρῶσω τον Ιωάβ;

B Βασ. 2,23

καὶ ποῦ ἐστὶ ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωάβ τὸν ἀδελφόν σου. καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι. καὶ τύπτει αὐτὸν Ἀβεννήρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψῆαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαήλ καὶ ἀπέθανε, καὶ ὑφίστατο.

B Βασ. 2,23

Που και πως θα εὕρω δικαιολογίας; Γυρισε λοιπὸν προς τον Ιωάβ τον αδελφόν σου”. Εκείνος δεν ἠθελε να απομακρυνθῇ. Ο Αβεννήρ επετέθη και εκτύπησε τον Ασαήλ εις τα νεφρά με το πίσω μέρος του δόρατός του, ὥστε το δόρυ διεπέρασε αὐτὸν και εξήλθεν ἀπὸ το πίσω μέρος του

σώματός του. Ο Ασαήλ, κτυπηθείς, έπεσε κατά γης και απέθανεν εις την θέσιν εκείνην. Οι άλλοι άνδρες του Ιούδα υπό την αρχηγίαν του Ιωάβ, που ήρχοντο κατόπιν, έφθασαν στο μέρος εκείνο, όπου έπεσε και απέθανεν Ο Ασαήλ, και εσταμάτησαν.

B Βασ. 2,24 καὶ κατεδίωξεν Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσὰ ὀπίσω Ἀβεννήρ· καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε. καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμάν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου Γαί, ὁδὸν ἔρημον Γαβαών.

B Βασ. 2,24 Ο Ιωάβ όμως και ο Αβεσά κατεδίωξαν τον Αβεννήρ. Ο ήλιος επλησίαζε να δύση και αυτοί έφθασαν έως στον λυφον Αμμάν, ο οποίος ευρίσκεται απέναντι της Γαι, εις την έρημον της Γαβαών.

B Βασ. 2,25 καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν οἱ ὀπίσω Ἀβεννήρ καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός.

B Βασ. 2,25 Εκεί συνηθροίσθησαν οι της φυλής Βενιαμίν, οι ακολουθούντες των Αβεννήρ, και απήρτισαν ένα σώμα, το οποίον και εστρατοπέδευσεν εις την κορυφήν του βουνού.

B Βασ. 2,26 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννήρ Ἰωάβ καὶ εἶπε· μὴ εἰς νῖκος καταφάγεται ἡ ρομφαία; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν;

B Βασ. 2,26 Από εκεί εφώναζεν ο Αβεννήρ στον Ιωάβ και είπε· “θα αλληλοφαγωθώμεν, λοιπόν, και θα πέσωμεν από τας αδελφικὰς ρομφαίαις; Δεν γνωρίζεις, πόσον πικρά είναι τα αποτελέσματα του αλληλοφαγώματος; Εως πότε δεν θα είπης στον λαόν σου, να επιστρέψη εις τα οπίσω και να απομακρυνθή από τους αδελφούς μας;”

B Βασ. 2,27 καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ζῇ Κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, διότι τότε ἐκ πρωϊόθεν ἀνέβη ἄν ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

B Βασ. 2,27 Είπε τότε ο Ιωάβ· “ζη Κυριος. Εάν δεν είχες ομιλήσει έτσι,

μέχρι της πρωΐας ο στρατός μου θα κυνηγούσε ο καθένας τον αδελφόν του”.

B Βασ. 2,28 καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν.

B Βασ. 2,28 Ο Ιωάβ εσάλπισε με την σάλπιγγα και ανήγγειλε την παύσιν του πολέμου. Ετσι ὅλος ο στρατός του Ιωάβ ἐπαυσε να καταδιώκη τους Ισραηλίτας και εσταμάτησεν ο πόλεμος.

B Βασ. 2,29 καὶ Ἀβεννήρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διέβαιναν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσιν καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν.

B Βασ. 2,29 Ο Αβεννήρ και οι ἄνδρες του ἐφυγαν προς δυσμὰς καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, διέβησαν τὸν Ἰορδανὴν και ἐπροχώρησαν και ἦλθαν στοποθεσίαν πέραν του Ἰορδάνου ονομαζομένην “Παρεμβολαί”.

B Βασ. 2,30 καὶ Ἰωάβ ἀνέστρεψεν ὀπισθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννήρ καὶ συνήθροισε πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἑννεακαίδεκα ἄνδρες καὶ Ἀσαήλ.

B Βασ. 2,30 Και ο Ιωάβ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν καταδίωξιν του Αβεννήρ, συνήθροισεν ὅλον τὸν στρατὸν του, ἐκαμεν ἀρίθμησιν και ευρέθη ὅτι λείπουν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του Δαυὶδ δέκα ἐννέα ἄνδρες και ο Ασαήλ.

B Βασ. 2,31 καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννήρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ.

B Βασ. 2,31 Οι στρατιῶται ὁμῶς του Δαυὶδ ἐκτύπησαν και ἐφόνευσαν ἀπὸ τοὺς τῆς φυλῆς Βενιαμὶν, ἀπὸ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦς οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του Αβεννήρ, τριακοσίους ἐξήντα.

B Βασ. 2,32 καὶ αἶρουν τὸν Ἀσαήλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ. καὶ ἐπορεύθη

Ἰωάβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ διέφαισεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

B Βασ. 2,32

Εσθκωσαν τον νεκρόν του Ασαήλ και έθαψαν αυτόν στον τάφον του πατρός του, εις την Βηθλεέμ. Ο Ιωάβ και οι άνδρες αυτού εβάδισαν όλην την νύκτα και κατά τα εξημερώματα έφθασαν εις την Χεβρών.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 3

B Βασ. 3,1

Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ· καὶ ὁ οἶκος Δαυίδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο, καὶ ὁ οἶκος Σαοὺλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει.

B Βασ. 3,1

Επί πολὺν χρόνον ἐγένετο πόλεμος μεταξὺ των της οικογενείας του Σαοὺλ και των ανθρώπων του Δαυίδ. Κατὰ τον πόλεμον αὐτόν οι ἄνθρωποι του Δαυίδ προώδευαν συνεχῶς και ἐνισχύοντο, ἐνῶ ἀντιθέτως οι ἀπόγονοι του Σαοὺλ ἐξασθενούσαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

B Βασ. 3,2

Καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυίδ υἱοὶ ἐν Χεβρών, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινόομ τῆς Ἰεζραηλίτιδος,

B Βασ. 3,2

Ο Δαυίδ απέκτησεν εις την Χεβρών τους εξής υιούς· Πρωτότοκος αὐτοῦ ἦτο ο Αμνών, ο οποίος ἐγεννήθη ἀπὸ την Αχινόομ, την Ιεζραηλίτιδα.

B Βασ. 3,3

καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ Δαλουΐα τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβεσσαλώμ υἱὸς Μααχά θυγατρὸς Θολμὶ βασιλέως Γεσίρ,

B Βασ. 3,3

Δεύτερος αὐτοῦ υἱὸς ἦτο ο Δαλουΐα, ο γεννηθεὶς ἀπὸ την Αβιγαίαν την καταγομένην ἀπὸ την πόλιν Καρμηλον. Τρίτος ἦτο ο Αβεσσαλώμ, ο υἱὸς της συζύγου του Μααχά, η οποία ἦτο θυγάτηρ του Θολμὶ του Βασιλέως Γεσίρ.

- B Βασ. 3,4 καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς Φεγγίθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαβατία τῆς Ἀβιτάλ,
- B Βασ. 3,4 Τέταρτος υἱὸς του ἦτο ὁ Ὀρνία, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν Φεγγίθ. Πέμπτος υἱὸς του ἦτο ὁ Σαβατία ἐκ τῆς Ἀβιτάλ.
- B Βασ. 3,5 καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραάμ τῆς Αἰγλά γυναικὸς Δαυίδ· οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυίδ ἐν Χεβρών.
- B Βασ. 3,5 Ἐκτος υἱὸς του ἦτο ὁ Ἰεθεραάμ ἐκ τῆς Αἰγλά συζύγου του Δαυίδ. Αὐτοὶ ἐγεννήθησαν, ὅταν ὁ Δαυίδ εὐρίσκετο εἰς τὴν Χεβρών.
- B Βασ. 3,6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαούλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυίδ, καὶ Ἀβεννήρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαούλ.
- B Βασ. 3,6 Κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπικρατοῦσε ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Σαούλ καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Δαυίδ, ὁ Ἀβεννήρ ἦτο κυρίαρχος στὸν οἶκον τοῦ Σαούλ.
- B Βασ. 3,7 καὶ τῷ Σαούλ παλλακὴ Ῥεσφά θυγάτηρ Ἰάλ· καὶ εἶπεν Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαούλ πρὸς Ἀβεννήρ· τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;
- B Βασ. 3,7 Εἰς τὸν Σαούλ ἀνήκεν ἄλλοτε μία παλλακὴ σύζυγος δευτέρας σειράς, ὀνόματι Ῥεσφά θυγάτηρ τοῦ Ἰάλ. Ὁ Ἰεβοσθέ, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, εἶπε πρὸς τὸν Ἀβεννήρ· “διὰ τί ἦλθες εἰς συνάφειαν μετὰ τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου;”
- B Βασ. 3,8 καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννήρ περὶ τοῦ λόγου τούτου τῷ Ἰεβοσθέ, καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς αὐτόν· μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγὼ εἰμι; ἐποίησα σήμερον ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαούλ τοῦ πατρός σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ἠύτομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυίδ· καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ’ ἐμέ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον;
- B Βασ. 3,8 Ὁ Ἀβεννήρ ἐθύμωσε πάρα πολὺ διὰ τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ τοῦ Ἰεβοσθέ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “μήπως ἐνόμισες, ὅτι ἐγὼ εἰμι κεφάλι σκυλιοῦ καὶ μου ομιλεῖς κατ’ αὐτόν τὸν τρόπον; Γνωρίζεις ὅτι ἐγὼ ἐφάνηκα συγκαταβατικὸς καὶ

καλός στον οίκον του Σαούλ, του πατρός σου, στους συγγενείς σου και στους γνωρίμους σου, και δεν ηυτομόλησα προς τον οίκον του Δαυίδ. Και συ τολμάς σήμερον να με κατηγορής δια παρανομίαν εις βάρος κάποιας γυναικός;

B Βασ. 3,9 τάδε ποιήσαι ὁ Θεὸς τῷ Ἀβεννήρ καὶ τάδε προσθεῖη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ, ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

B Βασ. 3,9 Ἀς με τιμωρήσῃ ὁ Θεὸς με πολλὰς τιμωρίας, ἀν δὲν πράξω δια τὸν Δαυίδ κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὅτι ἐνόρκως ὑπεσχέθη πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός.

B Βασ. 3,10 περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαούλ, καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυίδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβέ.

B Βασ. 3,10 Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ ἀφαιρεθῇ ἡ βασιλεία ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Σαούλ καὶ θὰ στερεωθῇ ὁ βασιλικὸς θρόνος δια τὸν Δαυίδ εἰς ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν καὶ ἐπὶ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἀπὸ τὴν βορειοτέραν πόλιν τὴν Δαν καὶ μέχρι τῆς νοτιωτέρας πόλεως, τῆς Βηρσαβέ”.

B Βασ. 3,11 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Ἰεβοσθέ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννήρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν.

B Βασ. 3,11 Ὁ Ἰεβοσθέ δὲν ἠμπόρεσε καθόλου νὰ ἀπαντήσῃ στὸν Ἀβεννήρ, διότι τὸν ἐφοβεῖτο.

B Βασ. 3,12 Καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυίδ εἰς Θαιλάμ οὗ ἦν, παραχρῆμα λέγων· διάθου διαθήκην σου μετ’ ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ.

B Βασ. 3,12 Ὁ Ἀβεννήρ ἐστειλεν ἀμέσως ἀγγελιοφόρους πρὸς τὸν Δαυίδ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο τότε εἰς Θαιλάμ, καὶ τοῦ εἶπε· “κάμε συμφωνίαν μαζὴ μου καὶ ἰδοὺ, θὰ ἐνεργήσω ἐγὼ ἔτσι, ὥστε νὰ στρέψω ὅλον τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν με τὸ μέρος σου”.

- B Βασ. 3,13 καὶ εἶπε Δαυὶδ· καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην, πλὴν λόγον ἓνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων· οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μελχόλ θυγατέρα Σαοὺλ παραγινομένου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου.
- B Βασ. 3,13 Ο Δαυὶδ ἀπήντησεν· “ἔχει καλῶς. Εγὼ κλείω με σε συμφωνίαν, ἀλλὰ ὑπὸ ἓνα ὅρον. Ἰδοὺ τι ζητῶ ἀπὸ σένα· Δεν θα παρουσιασθῇς ἐνώπιόν μου, ἐὰν δεν μου φέρῃς τὴν Μελχόλ, τὴν θυγατέρα τοῦ Σαοὺλ, τὴν σύζυγόν μου, ὅταν θα ἔλθῃς νὰ με συναντήσῃς”.
- B Βασ. 3,14 καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰεβοσθέ υἱὸν Σαοὺλ ἀγγέλους λέγων· ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχόλ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων.
- B Βασ. 3,14 Ο Δαυὶδ ἐστείλεν ἀγγελιοφόρους καὶ πρὸς τὸν Ἰεβοσθέ, τὸν υἱὸν τοῦ Σαοὺλ, καὶ τοῦ εἶπε· “δος μοι πίσω τὴν γυναῖκα μου τὴν Μελχόλ, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐπῆρα ὡς σύζυγόν μου, ἀφοῦ ἔφερα στὸν πατέρα σου τὸν Σαοὺλ τὰς ἀκροβυστίας ἑκατὸν ἀλλοφύλων”.
- B Βασ. 3,15 καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθέ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, παρὰ Φαλτιήλ υἱοῦ Σελλῆς.
- B Βασ. 3,15 Ο Ἰεβοσθέ ἐστείλεν ἄνθρωπον καὶ ἐπῆρε τὴν Μελχόλ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, τὸν Φαλτιήλ υἱὸν τοῦ Σελλῆς.
- B Βασ. 3,16 καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ’ αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννήρ· πορεύου, ἀνάστρεφε· καὶ ἀνέστρεψε.
- B Βασ. 3,16 Ο σύζυγός τῆς αὐτῆς τὴν ἀκολουθοῦσε κλαίων ἕως τὴν Βαρακίμ. Εἶπεν ὁμῶς πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεννήρ· “γύρισε πίσω, ἐπίστρεψε στὸν τόπον σου”. Καὶ ἐκεῖνος ἐπέστρεψεν.
- B Βασ. 3,17 καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ λέγων· χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ’ ὑμῶν·

- B Βασ. 3,17 Ο Αβεννήρ ειπέ προς τους άρχοντας του Ισραήλ τα εξής·
“προ καιρού, σεις οι ίδιοι εξητούσατε τον Δαυίδ ως βασιλέα σας.
- B Βασ. 3,18 καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυίδ λέγων·
ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυίδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν.
- B Βασ. 3,18 Τώρα, λοιπόν, πράξατε τούτο, διότι ο Κυριος ωμίλησε περὶ
του Δαυίδ λέγων· Δια του Δαυίδ εγώ θα σώσω τους
Ισραηλίτας από τας χείρας των αλλοφύλων και από τα
χέρια όλων των εχθρών των”.
- B Βασ. 3,19 καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννήρ ἐν τοῖς ὡσὶ Βενιαμίν. καὶ
ἐπορεύθη Ἀβεννήρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυίδ
εἰς Χεβρών πάντα, ὅσα ἤρεσεν ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ
καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν.
- B Βασ. 3,19 Ο Αβεννήρ ωμίλησεν επίσης καλὰ υπέρ του Δαυίδ και στους
Βενιαμίτας. Κατόπιν δε μετέβη εις Χεβρών, δια να
συνομιλήση με τον ίδιον τον Δαυίδ περὶ όλων αυτών, ὅσα
εφάνησαν αρεστά, στον ισραηλιτικόν λαόν και εις αυτοὺς
ειδικῶς τους άνδρας της φυλῆς του Βενιαμίν.
- B Βασ. 3,20 Καὶ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυίδ εἰς Χεβρών καὶ μετ’
αὐτοῦ εἴκοσιν ἄνδρες. καὶ ἐποίησε Δαυίδ τῷ Ἀβεννήρ
καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ’ αὐτοῦ πότον.
- B Βασ. 3,20 Ο Αβεννήρ και ἄλλοι εἴκοσι ἄνδρες μαζή του, ἦλθον προς
τον Δαυίδ εις την Χεβρών. Ο Δαυίδ παρέθεσεν στον
Αβεννήρ και στους ἄνδρας του συμπόσιον.
- B Βασ. 3,21 καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυίδ· ἀναστήσομαι δὴ καὶ
πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν
βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ καὶ διαθήσομαι μετ’ αὐτοῦ
διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ
ψυχὴ σου. καὶ ἀπέστειλε Δαυίδ τὸν Ἀβεννήρ, καὶ
ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ.

- B Βασ. 3,21 Εἶπε τότε ο Αβεννήρ προς τον Δαυίδ· “θα σηκωθῶ λοιπόν και θα μεταβῶ να συναθροίσω ὅλον τον ισραηλιτικὸν λαὸν δια σέ, τον κύριόν μου και βασιλέα. Θα κάμω με αυτοὺς συμφωνίαν και συ θα γίνης βασιλεὺς ἐπὶ ὅλων, ὅπως ακριβῶς επιθυμεί η καρδιά σου”. Ο Δαυίδ ἐστειλε τον Αβεννήρ, ο οποίος και επορεύθη ειρηνικῶς δια την αποστολήν του.
- B Βασ. 3,22 καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωάβ παρεγένοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας, καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μεθ’ ἑαυτῶν· καὶ Ἀβεννήρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ.
- B Βασ. 3,22 Καὶ ἰδοὺ, ἀμέσως μετὰ την αναχώρησιν του Αβεννήρ, ἐφθασαν εἰς Χεβρών οἱ ἄνδρες του Δαυίδ και ο αρχιστράτηγος Ἰωάβ, επιστρέφοντες ἀπὸ κάποιαν εκστρατείαν και φέροντες μαζὴ των πολλὰ λάφυρα. Ο δε Αβεννήρ δεν εὐρίσκετο πλέον μαζὴ με τον Δαυίδ εἰς την Χεβρών, διότι εἶχεν ἀποσταλὴ ἀπὸ τον Δαυίδ και εἶχεν ἀπέλθει ειρηνικῶς, δια να εκτελέσῃ την ἀνατεθείσαν εἰς αὐτὸν ἀποστολήν.
- B Βασ. 3,23 καὶ Ἰωάβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἦλθοσαν, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωάβ λέγοντες· ἦκει Ἀβεννήρ υἱὸς Νηρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ.
- B Βασ. 3,23 Ο δε Ἰωάβ και ὅλος ο στρατὸς του ἦλθον εἰς την Χεβρών. Εγνωστοποιήθη τότε ἐκεῖ πρὸς τον Ἰωάβ το γεγονὸς ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ οἱποῖοι του εἶπαν· “ἦλθεν ο υἱὸς του Νηρ, ο Αβεννήρ, πρὸς τον Δαυίδ. Ο Δαυίδ τον ἀπέστειλε πρὸς κάποιαν ἀποστολήν και ἐκεῖνος ἐφυγεν ειρηνικῶς”.
- B Βασ. 3,24 καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε· τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς σέ, καὶ ἵνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ;
- B Βασ. 3,24 Ο Ἰωάβ εἰσῆλθε πρὸς τον βασιλέα και εἶπε· “τι εἶναι αὐτό, το

- οποῖον ἔκαμες; Ἦλθεν ὁ Ἀβεννήρ εἰς σέ, καὶ διατί τον ἀφήκες νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ἀπήλθεν ἐν εἰρήνῃ;
- B Βασ. 3,25 ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ, ὅτι ἀπατήσῃ σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου καὶ γνῶναι ἅπαντα, ὅσα σὺ ποιεῖς;
- B Βασ. 3,25 Ἡ δὲν γνωρίζεις τὴν κακίαν τοῦ Ἀβεννήρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Νηρ, ὅτι ἦλθε με τὸν σκοπὸν νὰ σε εξαπατήσῃ, νὰ γνωρίσῃ τὰ κατατόπια σου καὶ γενικῶς νὰ μάθῃ ὅλα, ὅσα σὺ κάμνεις;”
- B Βασ. 3,26 καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννήρ ὀπίσω, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεειράμ· καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει.
- B Βασ. 3,26 Ὁ Ἰωάβ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἐστειλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν Ἀβεννήρ, οἱ οἵοι καὶ τον ἐπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ φρέατος Σεειράμ, ὅπου αὐτὸς εἶχε φθάσει. Ὁ Δαυὶδ δὲν εἶχεν ἰδέαν περὶ αὐτῶν.
- B Βασ. 3,27 καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννήρ εἰς Χεβρών, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωάβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλήσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψόαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαήλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ.
- B Βασ. 3,27 Ὁ Ἀβεννήρ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Χεβρών καὶ ὁ Ἰωάβ τον ἐπῆρε κατὰ μέρος στο ἐσωτερικὸν τῆς πύλης τῆς πόλεως, διότι δῆθεν ἠθέλε νὰ συνομιλήσῃ με αὐτόν. Ἐκεῖ τον ἐκτύπησε δολίως εἰς τὰ νεφρά, εἰς τὴν κοιλίαν. Ὁ Ἀβεννήρ ἐφονεύθη καὶ ἐτσι ἐχύθη τὸ αἷμα του ἀντὶ τοῦ φονευθέντος Ἀσαήλ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἰωάβ.
- B Βασ. 3,28 Καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπεν· ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ Κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ·
- B Βασ. 3,28 Ἐπληροφορήθη κατόπιν ὁ Δαυὶδ τὰ φοβερά αὐτὰ γεγονότα καὶ εἶπεν· “εἰμαι δια παντός ἀθῶος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου δια τὸ ἀδικοχυμένον αἷμα τοῦ Ἀβεννήρ,

του υιού του Νηρ.

B Βασ. 3,29 καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωάβ γονορρύης καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις.

B Βασ. 3,29 Το αἷμα του Αβεννήρ ας πέση εις την κεφαλὴν του Ιωάβ και εις ὅλην την πατρικὴν του οικογένειαν. Εἶθε να μη εκλείψη ἀπὸ την οικογένειαν του Ιωάβ γονορρυῆς και λεπρός και ἄνθρωπος χωλός και τυφλός κρατῶν ράβδον εις τα χέρια, δια να στηρίζεται, θανατούμενος ἀπὸ την ρομφαίαν των εχθρῶν και στερούμενος και ἀπὸ αὐτό ἀκόμη το ψωμί του” !

B Βασ. 3,30 Ἰωάβ δὲ καὶ Ἀβεσσά ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετηροῦντο τὸν Ἀβεννήρ ἀνθ’ ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαήλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβῶν, ἐν τῷ πολέμῳ.

B Βασ. 3,30 Ο Ιωάβ και ο Αβεσσά, ο αδελφός αὐτοῦ, εκαιροφυλακτούσαν ἀπὸ καιρὸν να θανατώσουν τον Αβεννήρ, διότι αὐτός εἶχε φονεύσει τον Ασαήλ, τον ἀδελφόν των, εις την Γαβῶν κατὰ την περίοδον του πολέμου.

B Βασ. 3,31 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ’ αὐτοῦ· διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν Ἀβεννήρ· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης.

B Βασ. 3,31 Εἶπε δε ο Δαυίδ πρὸς τον Ιωάβ και πρὸς ὅλους εκείνους, που ἦσαν μαζὴ του· “σχίσατε τα ενδύματά σας, φορέσατε σάκκους, κλαύσατε με κοπετούς και θρήνους δια τον θάνατον του Αβεννήρ”. Ο ἴδιος δε ο βασιλεὺς Δαυίδ ἀκολουθοῦσε πενθῶν το νεκρικὸν φέρετρον.

B Βασ. 3,32 καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννήρ ἐν Χεβρῶν· καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ.

B Βασ. 3,32 Εθαψαν τον Αβεννήρ εις την Χεβρών. Ο δε βασιλεὺς Δαυίδ

κατὰ τον ενταφιασμόν του Αβεννήρ ὑψωσε φωνήν μεγάλην και ἐκλαυσε. Μαζή δέ με τον Δαυίδ ἐκλαυσε και ὅλος ο στρατός δια τον θάνατον του Αβεννήρ.

B Βασ. 3,33 καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννήρ καὶ εἶπεν· εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ;

B Βασ. 3,33 Ο βασιλεὺς Δαυίδ ἐψαλε τότε και ἐνα θρηνῶδες ᾠσμα δια τον Αβεννήρ και εἶπεν· “ἐπρεπε λοιπόν, να αποθάνη ο Αβεννήρ, ὅπως ἀπέθανεν ο χυδαῖος και κακὸς Ναβαλ;

B Βασ. 3,34 αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις· οὐ προσήγαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας. καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν.

B Βασ. 3,34 Δεν ἐδέθησαν τα χέρια σου, και δεν ἐπεράσθησαν τα πόδια σου εις σιδερένια δεσμά ως εις ηττημένον κατὰ τον πόλεμον. Δεν ἀπέθανες κεραυνόπληκτος, ὅπως ο Ναβαλ. Επεσες δολοφονηθεὶς ἀπὸ υιούς της παρανομίας”. Συνήχθη ὅλος ο λαὸς δια να κλαύσῃ αὐτόν.

B Βασ. 3,35 καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνήσαι τὸν Δαυίδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας, καὶ ὤμοσε Δαυίδ λέγων· τάδε ποιήσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος, οὐ μὴ γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος.

B Βασ. 3,35 Ὁλος σχεδὸν ο στρατός του Δαυίδ ἦλθε προς αὐτόν και τον παρακαλοῦσε να φάγῃ ἄρτον, καθ' ὃν χρόνον διαρκοῦσεν η ἡμέρα, διότι ο Δαυίδ δια την δολοφονίαν του Αβεννήρ ὠρκίσθη και εἶπεν· “ας με τιμωρήσῃ ο Θεός, ἐὰν φάγω ἄρτον η κάτι ἄλλο, πριν δύσῃ ο ἥλιος”.

B Βασ. 3,36 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα, ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

B Βασ. 3,36 Εμαθεν αὐτὸ ὅλος ο λαός· ἤρεσαν δε στον λαόν ὅλα, ὅσα ἔκαμεν ο βασιλεὺς ἐνώπιον του λαοῦ.

B Βασ. 3,37 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νήρ.

- B Βασ. 3,37 Από όλα αυτά αντελήφθη όλος ο λαός και επείσθη κατά την ημέραν εκείνην, ότι όσα έγιναν δια τον θάνατον του Αβεννήρ, του υιού του Νηρ, δεν ήτο καθόλου υπεύθυνος ο βασιλεύς Δαυίδ.
- B Βασ. 3,38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· οὐκ οἶδατε ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ;
- B Βασ. 3,38 Εἶπε δε ο βασιλεύς προς τους άνδρας του δια την απώλειαν του Αβεννήρ· “δεν γνωρίζετε ότι κατά την ημέραν αυτήν ένας μεγάλος άρχων του Ισραηλιτικού λαού εφονεύθη;”
- B Βασ. 3,39 καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι συγγενῆς σήμερον καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουΐας σκληρότεροί μου εἰσιν· ἀποδῶ Κύριος τῷ ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.
- B Βασ. 3,39 Θέλων δε να προλάβη κάθε κατηγορίαν, επειδή δεν ετιμώρησε τον Ιωάβ, εἶπε· “πως να φονεύσω αυτόν, αφού εἶναι, συγγενῆς μου, ο δε θρόνος μου προ ολίγου μόλις έχει αποκατασταθῇ; Εκτός δε τούτου οι αδελφοί αυτοί, Ιωάβ και Ιεσσά, οι υιοί της αδελφῆς μου της Σαρουΐας, εἶναι ισχυρότεροί μου σήμερα. Εἴθε εις καθένα, ο οποίος διαπράττει εγκλήματα, να αποδώση ο Κυριος την πρέπουσαν τιμωρίαν, ανάλογον προς την διαπραττομένην κακήν πράξιν”.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 4

- B Βασ. 4,1 Καὶ ἤκουσεν Ἰεβοσθὲ υἱὸς Σαοὺλ ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννήρ υἱὸς Νηρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρείθησαν.
- B Βασ. 4,1 Ο Ιεβοσθέ, ο υιός του Σαούλ, επληροφορήθη, ότι εφονεύθη ο Αβεννήρ, ο υιός του Νηρ, εις την Χεβρών και παρέλυσαν

τα χέρια του από τον φόβον. Ολοι δε οι Ισροηλίται κατελήφθησαν από φόβον μέγαν.

B Βασ. 4,2 καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθέ υἱῷ Σαούλ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαανὰ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ῥηχάβ, υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν· ὅτι Βηρώθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν,

B Βασ. 4,2 Υπήρχον δύο ἄνδρες, ἀρχηγοὶ στρατιωτικῶν τμημάτων, που ἀνήκαν στον Ἰεβοσθέ, τον υἱὸν του Σαούλ, ἐκ των οποίων ὁ ἓνας ὠνομάζετο Βαανὰ καὶ ὁ δεύτερος ὠνομάζετο Ῥηχάβ. Ἦσαν δε παιδιὰ του Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου, ὁ ὁποῖος ἀνήκεν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν. Διότι ἡ Βηρώθ περιελαμβάνετο εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν.

B Βασ. 4,3 καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηθωραῖοι εἰς Γεθθαῖμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

B Βασ. 4,3 Οἱ δύο αὐτοὶ Βηρωθαῖοι ἀπέδρασαν καὶ κατέφυγαν εἰς Γεθθαῖμ, ὅπου καὶ ἐμείναν ὡς παρεπιδημοῦντες μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε διαπραχθῇ ἡ δολοφονία τοῦ Ἀβεννήρ.

B Βασ. 4,4 καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαούλ υἱὸς πεπληγῶς τοὺς πόδας· υἱὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαούλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραήλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγε, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὸν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεσε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ.

B Βασ. 4,4 Ὁ Ἰωνάθαν, ὁ υἱὸς τοῦ Σαούλ, εἶχε υἱὸν χολόν, ἀνάπηρον εἰς τὰ πόδια. Ἐγίνε δε χολὸς εἰς ἡλικίαν πέντε ἐτῶν, τότε που ἦλθεν ἡ πληροφορία ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰεζραήλ δια τὴν ἥτταν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Σαούλ καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαούλ, τοῦ Ἰωνάθαν. Ἡ τροφὸς τοῦ τὸν ἐπῆρε καὶ ἔφυγε. Καθὼς δε αὐτὸς κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐτρεχεν, ἔπεσεν, ἐκτύπησε καὶ ἐγίνε χολός. Αὐτὸς ὠνομάζετο Μεμφιβοσθέ.

B Βασ. 4,5 καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου Ῥεκὰ καὶ

Βαανὰ καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον
Ἰεβοσθέ. καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς
μεσημβρίας,

B Βασ. 4,5 Οἱ υἱοὶ τοῦ Ρεμμών, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Βηρώθ, ὁ
Ρεκχά καὶ ὁ Βαανά, κατὰ τὴν μεσημβρίαν, εἰς ὥραν
καύσωνος, εἰσῆλθον στὸν οἶκον τοῦ Ἰεβοσθέ. Αὐτὸς
εκοιμάτο εἰς τὴν κλίνην τοῦ κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐκείνην.

B Βασ. 4,6 καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυροὺς καὶ
ἐνύσταξε καὶ ἐκάθευδε, καὶ Ῥεκχά καὶ Βαανά οἱ ἀδελφοὶ
διέλαθον

B Βασ. 4,6 Ἡ δὲ θυρωρὸς τοῦ σπιτιοῦ ἐκαθάριζε σιτάρη, ἐνύσταξε καὶ
ἀπεκοιμήθη. Ὁ Ρεκχά καὶ ὁ Βαανά οἱ ἀδελφοὶ εἰσῆλθον
ἀπαροτήρητοι στὸν οἶκον.

B Βασ. 4,7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον, καὶ Ἰεβοσθέ ἐκάθευδεν ἐπὶ
τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ, καὶ τύπτουσιν
αὐτὸν καὶ θανατοῦσι καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν
κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα.

B Βασ. 4,7 Ὁ Ἰεβοσθέ εκοιμάτο ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην τοῦ, στὸ
ἰδιαιτερον δωματίον τοῦ. Αὐτοὶ τὸν ἐκτύπησαν, τὸν
ἐφόνευσαν, ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν τοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐπῆραν
μαζὴ τῶν καὶ ἐφυγαν πρὸς δυσμὰς καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

B Βασ. 4,8 καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθέ τῷ Δαυίδ εἰς Χεβρών
καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθέ
υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζήτει τὴν ψυχὴν σου,
καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν
ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ
σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ.

B Βασ. 4,8 Ἠλθον εἰς τὴν Χεβρών καὶ ἔφεραν τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰεβοσθέ
στὸν Δαυίδ καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· “ἰδοὺ, αὕτη εἶναι ἡ
κεφαλὴ τοῦ Ἰεβοσθέ, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὁ
ὁποῖος ἐζήτει νὰ σε θανατώσῃ. Ὁ Κύριος ὁμῶς ἐτιμώρησε

τους εχθρούς σου, του κυρίου και βασιλέως μας, κατά την ημέραν αυτήν, διότι ετιμώρησε τον εχθρόν σου, τον Σαούλ, και τους απογόνους του”.

B Βασ. 4,9 καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ῥεκχὰ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῶ αὐτοῦ υἱοῖς Ῥεμμὼν τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἤ Κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως,

B Βασ. 4,9 Ο Δαυίδ απήντησεν στον Ρεκχά και τον αδελφόν του Βαανά, οι οποίοι ήσαν παιδιά του Ρεμμών του Βηρωθαίου, και τους εἶπεν· “επικαλούμαι μάρτυρα τον Κυριον, ο οποίος ἐσωσε την ζωὴν μου ἀπὸ πολλοὺς θανασίμους κινδύνους,

B Βασ. 4,10 ὅτι ὁ ἀπαγγείλας μοι ὅτι τέθηκε Σαούλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα αὐτὸν ἐν Σεκελάκ, ὃ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια.

B Βασ. 4,10 και σας καθιστῶ γνωστὸν ὅτι αὐτός, που ἀνήγγειλεν εἰς ἐμέ πως εφονεύθη ο Σαούλ, μου ἀνέφερε την εἶδησιν, νομίζων ὅτι αὐτὴ θα μου ἦτο ευχάριστος. Εγὼ ὁμως τον συνέλαβα και τον εφόνευσα εἰς την πόλιν Σεκελάκ, ἐνῶ ο οιοσδήποτε θα ἐνόμιζεν ὅτι ἐπρεπε να του δώσω δῶρα δι' ευχάριστον εἶδησιν.

B Βασ. 4,11 καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοιτῆς αὐτοῦ· καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς.

B Βασ. 4,11 Και ἰδοὺ σήμερα ἄνδρες πονηροὶ εφόνευσαν αθῶον ἄνδρα εἰς την κλίνην του ἐντὸς του δωματίου του. Εγὼ τώρα θα σας τιμωρήσω δια το αθῶον αὐτὸ αἷμα, που ἐχύσατε και θα σας ἐξολοθρεύσω ἀπὸ την γην”.

B Βασ. 4,12 καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτοὺς καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς

κρήνης ἐν Χεβρών· καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθὲ ἔθαψαν
ἐν τῷ τάφῳ Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ.

B Βασ. 4,12

Ο Δαυὶδ διέταξε τοὺς ἄνδρας τοῦ να θανατώσουν αὐτοὺς
τοὺς δύο δολοφόνους ἀδελφούς. Εκείνοι τοὺς ἐξετέλεσαν
ἀμέσως, ἐκοψαν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῶν καὶ ἐκρέμασαν
αὐτοὺς εἰς τὴν πηγὴν Χεβρών. Τὴν δὲ κεφαλὴν τοῦ Ἰεβοσθὲ
τὴν ἔθαψαν εἰς Χεβρών στὸν τάφον, ὅπου προηγουμένως
εἶχαν θάψει καὶ τὸν Ἀβεννήρ, τὸν υἱὸν τοῦ Νηρ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 5

B Βασ. 5,1

Καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς
Χεβρών καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἰδοὺ ὅστᾳ σου καὶ σάρκες σου
ἡμεῖς·

B Βασ. 5,1

Οἱ αἱ ἰσραηλιτικαὶ φυλαὶ ἦλθον κατόπιν πρὸς τὸν Δαυὶδ,
ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο εἰς τὴν Χεβρών, τὸν ἀνεγνώρισαν ὡς
βασιλέα τῶν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, ἡμεῖς εἴμεθα οστᾶ
σου καὶ σάρκες σου.

B Βασ. 5,2

καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ’ ἡμῖν, σὺ
ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε Κύριος
πρὸς σέ· σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ
ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

B Βασ. 5,2

Κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ὅταν ὁ Σαοὺλ ἦτο βασιλεὺς μας,
συ εἰς τὴν πραγματικότητα ἦσο ὁ πραγματικὸς ἄρχων, πού
ὠδηγούσες εἰς ὅλα τὸν λαόν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πρὸς σε εἶπεν ὁ
Κύριος· Σὺ θα κυβερνάς τὸν λαόν μου τὸν ἰσραηλιτικόν, συ
θα εἶσαι ὁ βασιλεὺς στὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Σε
ἀναγνωρίζομεν, λοιπόν, ὡς βασιλέα”.

B Βασ. 5,3

καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν
βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς
Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἐνώπιον Κυρίου, καὶ χρίουσι

τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ.

B Βασ. 5,3

Ἠλθαν ὅλοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ εἰς Χεβρών καὶ ὁ Δαυὶδ ἐκλείσε με αὐτοὺς συμφωνίαν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Χεβρών, νὰ εἶναι βασιλεὺς τῶν. Εκείνοι δὲ ἔχρισαν καὶ ἀνεγνώρισαν αὐτὸν ὡς βασιλέα ἐπὶ ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

B Βασ. 5,4

υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν,

B Βασ. 5,4

Τριάκοντα ἐτῶν ἦτα ὁ Δαυὶδ, ὅταν ἐγίνε βασιλεὺς ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Εβασίλευσε δὲ ἐν συνόλῳ τεσσαράκοντα ἔτη.

B Βασ. 5,5

ἐπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερουσαλήμ.

B Βασ. 5,5

Επτὰ ἔτη καὶ ἐς μῆνας ἦτο βασιλεὺς εἰς τὴν φυλὴν Ἰούδα ἔχων τὴν ἐδραν τοῦ εἰς Χεβρών. Τριάκοντα τρία δὲ ἔτη ἔχων τὴν ἐδραν τοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, συμπεριλαμβανομένης βέβαια καὶ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα.

B Βασ. 5,6

Καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν. καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυίδ· οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυὶδ ὧδε.

B Βασ. 5,6

Ὁ Δαυίδ καὶ ἄνδρες τοῦ ἦλθον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, δια νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν Ἰεβουσαίων, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον τὴν χώραν ἐκείνην. Οἱ Ἰεβουσαῖοι παρήγγειλαν στὸν Δαυίδ· “δὲν πρόκειται νὰ εἰσέλθῃς καὶ νὰ καταλάβῃς τὴν πόλιν, διότι εἶναι πολὺ οχυρά καὶ διότι ὅλοι θὰ ἀντισταθώμεν καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ, οἱ ὁποῖοι καὶ λέγουν, ὅτι δὲν θὰ εἰσέλθῃ ἐδῶ ὁ Δαυίδ”.

B Βασ. 5,7

καὶ κατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών (αὕτη ἡ πόλις

τοῦ Δαυίδ).

B Βασ. 5,7

Εν τούτοις ο Δαυίδ κατέλαβε την Σιών, την ακρόπολιν της Ιερουσαλήμ αυτή ωνομάσθη βραδύτερον “πόλις Δαυίδ”.

B Βασ. 5,8

καὶ εἶπε Δαυίδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἀπτέσθω ἐν παραξιφίδι καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυίδ· διὰ τοῦτο ἐροῦσι· τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου.

B Βασ. 5,8

Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ο Δαυίδ εἶπε· “καθένας, που συναντᾷ Ἰεβουσαῖον, ας τον κτυπά με το εγχειρίδιον. Το ίδιο θα γίνεται και με τους χωλούς και τους τυφλούς Ἰεβουσαίους, οι οποίοι κατεφρόνησαν τον Δαυίδ. Από αυτό δε το γεγονός και επεκράτησεν ἡ παροιμία· Τυφλοὶ και χωλοὶ δεν θα εἰσέλθουν στον οἶκον του Κυρίου”.

B Βασ. 5,9

καὶ ἐκάθισε Δαυίδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ· καὶ ὠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

B Βασ. 5,9

Ο Δαυίδ εγκατεστάθη στο φρούριον της Σιών και αὐτὴ ἡ περιοχή ωνομάσθη “πόλις Δαυίδ”. Ὁκοδόμησεν ο Δαυίδ και ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ φρουρίου και γύρω, μέσα στο οἶκον περιεκλείετο και ο ἰδικὸς του οἶκος.

B Βασ. 5,10

καὶ διεπορεύετο Δαυίδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ Κύριος παντοκράτωρ μετ’ αὐτοῦ.

B Βασ. 5,10

Ο Δαυίδ ὁλονέν και περισσότερον ἐμεγαλύνετο και ἀνεδεικνύετο, διότι Κύριος ο παντοκράτωρ ἦτο μαζὴ του.

B Βασ. 5,11

καὶ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυίδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ τέκτονας ξύλων και τέκτονας λίθων καὶ ὠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυίδ.

B Βασ. 5,11

Ο Χειράμ, ο βασιλεὺς της Τυρου, ἀπέστειλεν ἀνθρώπους του πρὸς τον Δαυίδ, ὅπως ἐπίσης ξύλα κέδρινα, ξυλουργοὺς, κτίστας, και ἐκεῖνοι ἐκτίσαν ἀνάκτορον δια τον Δαυίδ.

B Βασ. 5,12

καὶ ἔγνω Δαυίδ ὅτι ἡτοίμασεν αὐτὸν Κύριος εἰς βασιλέα

ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ὅτι ἐπήρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραήλ.

B Βασ. 5,12 Ο Δαυίδ κατενόησε τότε ὅτι ὁ Κύριος ἐγκατέστησε πράγματι αὐτὸν βασιλεῖα στον ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ ὅτι ἡ βασιλεία του ἀνῆλθεν εἰς μεγάλην ἀκμὴν δια τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν ἰσραηλιτικόν.

B Βασ. 5,13 καὶ ἔλαβε Δαυίδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλήμ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών, καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυίδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες.

B Βασ. 5,13 Ο Δαυίδ ἔλαβε καὶ ἄλλας γυναῖκας πρώτης καὶ δευτέρας σειράς, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅταν ἦλθεν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Χεβρών. Ἀπέκτησε δε ἀπὸ αὐτὰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας.

B Βασ. 5,14 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· Σαμμοὺς καὶ Σωβάβ καὶ Νάθαν καὶ Σαλωμών

B Βασ. 5,14 Αὐτὰ δε εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· Σαμμοὺς, Σωβάβ, Ναθαν, Σαλωμών.

B Βασ. 5,15 καὶ Ἑβεάρ καὶ Ἐλισοὺς καὶ Ναφέκ καὶ Ἰεφιές

B Βασ. 5,15 Εβεάρ, Ελισοὺς, Ναφέκ, Ιεφιές.

B Βασ. 5,16 καὶ Ἐλिसαμά καὶ Ἐλιδαέ καὶ Ἐλιφαλάθ, Σαμαέ, Ἰεσσιβάθ, Νάθαν, Γαλαμαάν, Ἰεβαάρ, Θεησοῦς, Ἐλιφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ἰανάθαν, Λεασαμύς, Βααλιμάθ, Ἐλιφαάθ.

B Βασ. 5,16 Ελिसαμά, Ελιδαέ, Ελιφαλάθ, Σαμαέ, Ιεσσιβάθ, Ναθαν, Γαλαμαάν, Ιεβαάρ, Θεησοὺς, Ελιφαλάτ, Ναγέδ, Ναφέκ, Ιανάθαν, Λεασαμύς, Βααλιμάθ καὶ Ελιφαάθ.

B Βασ. 5,17 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυίδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυίδ· καὶ ἤκουσε Δαυίδ καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν.

B Βασ. 5,17 Οἱ Φιλισταῖοι, οἱ ἀλλόφυλοι, ἤκουσαν ὅτι ὁ Δαυίδ ἐχρίσθη βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ἐξεστράτευσαν ὅλοι,

δια να αναζητήσουν και πολεμήσουν τον Δαβίδ. Ο Δαβίδ έμαθε τούτο και κατέβη στο φρούριον.

B Βασ. 5,18 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων

B Βασ. 5,18 Φιλισταῖοι ἦλθον καὶ διεχύθησαν εἰς τὴν “κοιλάδα τῶν Τιτάνων”.

B Βασ. 5,19 καὶ ἠρώτησε Δαβὶδ διὰ Κυρίου λέγων· εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Δαβὶδ· ἀνάβαινε, ὅτι παραδιδούς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου.

B Βασ. 5,19 Ο Δαβίδ ηρώτησε τον Κυριον λέγων· “εάν βαδίσω εναντίον των Φιλισταίων, θα παραδώσης αυτούς εις τα χέρια μου;” Και ο Κυριος του απήντησε· “πήγαινε, διότι ασφαλώς και βεβαίως θα παραδώσω εγώ αυτούς εις τα χέρια σου”.

B Βασ. 5,20 καὶ ἦλθε Δαβὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν καὶ ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, καὶ εἶπε Δαβὶδ· διέκοψε Κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ, ὥς διακόπτεται ὕδατα· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐπάνω διακοπῶν.

B Βασ. 5,20 Ο Δαβίδ από την τοποθεσίαν, η οποία ωνομάζετο “Επάνω Διακοπαί”, ἦλθον εκεί, όπου ἦσαν οι Φιλισταῖοι, επετέθη εναντίον των και τους εξωλόθρευσε. Ο Δαβίδ εἶπε τότε· “Ο Κυριος διεσκόρπισε τους εχθρούς αυτού, τούτους τους Φιλισταίους, ἐνώπιόν μου, ὅπως διακόπτεται η ροή και διασκορπίζονται τα ορμητικά ὕδατα”. Δια τούτο ωνομάσθη το ὄνομα της περιοχῆς ἐκείνης “Επάνω Διακοπαί”.

B Βασ. 5,21 καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαβὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ’ αὐτοῦ.

B Βασ. 5,21 Οι Φιλισταῖοι, κατὰ τὴν πανικόβλητον φυγὴν των, εγκατέλειψαν και τα ἀγάλματα των θεῶν των, τα οποία ἐπήραν οι ἄνδρες του Δαβίδ ὡς λάφυρα μαζὶ των.

- B Βασ. 5,22 καὶ προσέθεντο ἔτι ἄλλοφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων.
- B Βασ. 5,22 Οἱ Φιλισταῖοι ἀπεφάσισαν καὶ ἐξεστράτευσαν πάλιν κατὰ τοῦ Δαυὶδ καὶ ἦσαν τόσοι, ὥστε διεχύθησαν καὶ ἐγέμισαν πάλιν τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων.
- B Βασ. 5,23 καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ Κυρίου καὶ εἶπε Κύριος· οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ’ αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τοῦ Κλαυθμῶνος·
- B Βασ. 5,23 Ο Δαυὶδ ἠρώτησε καὶ πάλιν, κατὰ τὸν καθιερωμένον τροπὸν, τὸν Κύριον, ἀνὰ πρὸς ἐναντίον τῶν Φιλισταίων. Ὁ Κύριος τοῦ ἀπήντησε· “δεν θα ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῶν κατὰ μέτωπον, ἀλλὰ θα βαδίσῃς ὀπισθὲν τῶν. Κατόπιν πλησίασε πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Κλαυθμῶνος.
- B Βασ. 5,24 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄλσους τοῦ Κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται Κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἄλλοφύλων.
- B Βασ. 5,24 Ὄταν ἀκούσῃς ἰσχυρὰν βοήν τοῦ ἀνέμου εἰς τὰ δένδρα τοῦ δάσους τοῦ Κλαυθμῶνος, τότε ὁ Κύριος θα προηγήται ἀπὸ σε σκορπίζων καὶ ἐξολοθρεύων κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν τοὺς Φιλισταίους”.
- B Βασ. 5,25 καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζηρά.
- B Βασ. 5,25 Ὁ Δαυὶδ ἔκαμεν, ὅπως τὸν διέταξεν ὁ Κύριος. Ἐκτύπησε καὶ κατετρόπωσε τοὺς Φιλισταίους ἀπὸ τῆς Γαβαὼν ὡς εἰς τὴν χώραν τῆς Γαζηρά.

- B Βασ. 6,1 Καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ Ἰσραὴλ, ὡς ἑβδομήκοντα χιλιάδας.
- B Βασ. 6,1 Ο Δαυὶδ προσεκάλεσε καὶ πάλιν ὅλους τοὺς νεαροὺς ἄνδρας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἑβδομήκοντα περίπου χιλιάδες ἄνδρας.
- B Βασ. 6,2 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς.
- B Βασ. 6,2 Ἡτοιμάσθη ὁ Δαυὶδ καὶ ὅλος ὁ λαός, ποὺ ἦτο μαζὴ του, μαζὴ με τοὺς ἀρχηγούς της φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐπορεύθησαν, δια νὰ μεταφέρουν τὴν Κιβωτὸν της Διαθήκης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν τόπον, στὸν ὁποῖον αὐτὴ εὐρίσκετο. Ἐπάνω δε εἰς τὴν Κιβωτὸν αὐτὴν εἶχε γραφὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων, ὁ ὁποῖος ἀναπαύεται ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ.
- B Βασ. 6,3 καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν Κυρίου ἐφ' ἧμαξαν καὶνὴν καὶ ἦσαν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ· καὶ Ὁζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδάβ ἦγον τὴν ἧμαξαν σὺν τῇ κιβωτῷ,
- B Βασ. 6,3 Ἐτοποθέτησαν τὴν Κιβωτὸν ἐπάνω εἰς μίαν καὶνουργὴ ἧμαξαν. Ἐπήραν δε τὴν Κιβωτὸν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀμιναδάβ, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσεν εἰς κάποιον ἐκεῖ λόφον. Μεταξὺ δε ἐκείνων, ποὺ ἀκολουθοῦσαν, ἦσαν ὁ Ὁζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ του, παιδιὰ τοῦ Ἀμιναδάβ. Ὁ Ὁζὰ ὠδηγοῦσε τὴν ἧμαξαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτο ἡ Κιβωτός.
- B Βασ. 6,4 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ.
- B Βασ. 6,4 Οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐβάδιζαν με σεβασμὸν ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν Κιβωτόν.
- B Βασ. 6,5 καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον Κυρίου ἐν

ὀργάνοις ἡρμοσμένοις ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν
κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν
κυμβάλοις καὶ ἐν αὐλοῖς.

B Βασ. 6,5 Ο Δαυὶδ καὶ οἱ ἄλλοι Ἰσραελίται ἐπανηγύριζαν, παίζοντες
ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ ὄργανα μουσικά, κατάλληλα δια
ισχυροῦς τόνους, καὶ ἀδοντες ᾠδὰς. Τα δε μουσικά ὄργανα
ἦσαν κινύραι, νάβλαι, τύμπανα, κύμβαλα καὶ αὐλοί.

B Βασ. 6,6 καὶ παραγίνονται ἕως ἄλλω Ναχών, καὶ ἐξέτεινεν Ὁζὰ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ κατασχεῖν αὐτήν
καὶ ἐκράτησεν αὐτήν, ὅτι περιέσπασεν αὐτήν ὁ μὀσχος.

B Βασ. 6,6 Ἡ ιερὰ αὐτὴ πομπὴ ἐφθασεν στο αλώνι τοῦ Ναχών. Εκεί ο
Οζὰς ἀπλωσε τὸ χέρι τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ,
να τὴν κρατήσῃ· καὶ τὴν, ἐκράτησε, διότι τὰ βοῖδια, που
ἐσურαν τὴν Κιβωτὸν, τὴν εταλάντευσαν καὶ υπῆρχε φόβος
να πέσῃ.

B Βασ. 6,7 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος τῷ Ὁζὰ, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν
ἐκεῖ ὁ Θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ
Κυρίου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

B Βασ. 6,7 Ο Θεός ωργίσθη πολὺ ἐναντίον τοῦ Οζὰ, ἐκτύπησεν αὐτὸν
καὶ τὸν ἐθανάτωσεν στὸν τόπον ἐκεῖνον πλησίον τῆς
Κιβωτοῦ, ἐνώπιον αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου.

B Βασ. 6,8 καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε Κύριος διακοπὴν ἐν
τῷ Ὁζὰ· καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Διακοπὴ Ὁζὰ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης.

B Βασ. 6,8 Ο Δαυὶδ ἐλυπήθη πολὺ, διότι δια τοῦ θανάτου διέκοψεν ὁ
Κυριος τὴν ζωὴν τοῦ Οζὰ. Δια τούτο ὁ τόπος ἐκεῖνος
ωνομάσθη “Διακοπὴ Οζὰ” μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

B Βασ. 6,9 καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγων· πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς Κυρίου;

B Βασ. 6,9 Ο Δαυὶδ ἐφοβήθη τὸν Κυριον κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ
εἶπε· “πὼς θα εἰσέλθῃ ἡ Κιβωτὸς εἰς τὴν πόλιν μου, πλησίον
μου;”

- B Βασ. 6,10 καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδδάρᾳ τοῦ Γεθθαίου.
- B Βασ. 6,10 Δια τοῦτο δεν ἠθέλεν ο Δαυὶδ να φέρῃ την Κιβωτὸν του Κυρίου εἰς την πόλιν Δαυὶδ, ἀλλὰ την ὠδήγησεν στον οἶκον του Αβεδδάρᾳ, ο οποίος κατήγετο ἀπὸ την Γέθ.
- B Βασ. 6,11 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδδάρᾳ τοῦ Γεθθαίου μῆνας τρεῖς· καὶ εὐλόγησε Κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβεδδάρᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.
- B Βασ. 6,11 Η Κιβωτὸς του Κυρίου παρέμεινεν στον οἶκον Αβεδδάρᾳ του Γεθθαίου ἐπὶ τρεῖς μῆνας. Ο δε Κυριος ηυλόγησε τον οἶκον του Αδεδδάρᾳ και ὅλα ὅσα ἀνήκον εἰς αὐτόν.
- B Βασ. 6,12 καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ λέγοντες· εὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδάρᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδδάρᾳ εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ.
- B Βασ. 6,12 Εγνωστοποίησαν στον βασιλέα Δαυὶδ το γεγονὸς και του εἶπαν· “ο Κυριος ηυλόγησε την οικογένειαν του Αβεδδάρᾳ και ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς αὐτόν λόγω της Κιβωτοῦ, που μένει εἰς την οικίαν του”. Ο Δαυὶδ γεμάτος θάρρος και σεβασμὸν πρὸς τον Θεὸν μετέβη και μετέφερε την Κιβωτὸν του Κυρίου ἀπὸ τον οἶκον του Αβεδδάρᾳ εἰς την πόλιν Δαυὶδ, με χαρμόσυνον πομπήν.
- B Βασ. 6,13 καὶ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα μόσχος καὶ ἄρνες.
- B Βασ. 6,13 Ἐπτὰ χοροὶ ἦσαν μαζὴ του, οἱ ὁποῖοι μετέφεραν την Κιβωτὸν, αφοῦ προηγουμένως προσέφεραν θυσίαν ἓνα μόσχον και ἀμνοὺς.
- B Βασ. 6,14 καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὀργάνοις ἡρμωσμένοις ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἑξαλλον.

- B Βασ. 6,14 Ο ίδιος ο Δαβίδ έπαιζεν εκλεκτά μουσικά όργανα ενώπιον του Κυρίου, έφερε δε ενδυμασίαν όχι την βασιλικήν, αλλά άλλην απλήν και ταπεινήν.
- B Βασ. 6,15 καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν Κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.
- B Βασ. 6,15 Ο Δαβίδ και ὅλος ο ισραηλιτικός λαός μετέφεραν την Κιβωτόν με κραυγὰς αγαλλιιάσεως και με ἤχους σαλπίγγων.
- B Βασ. 6,16 καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ καὶ Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ διέκυπτε διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρουόμενον ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
- B Βασ. 6,16 Όταν η Κιβωτός ἐφθασεν εἰς τὴν “πόλιν Δαβίδ”, ἡ σύζυγος τοῦ Δαβίδ, ἡ Μελχόλ, θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ, ἐκυψεν ἀπὸ τοῦ παράθυρόν της και εἶδε τὸν σύζυγόν της, τὸν βασιλέα, να χορεύῃ και να παίζῃ μουσικά ὄργανα ἐνώπιον της Κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου. Εσωτερικῶς τὸν επέκρινε και τὸν ἐξουδένωσε.
- B Βασ. 6,17 καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυὶδ· καὶ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἰρηνικάς.
- B Βασ. 6,17 Μετέφεραν ἐν τέλει τὴν Κιβωτόν της Διαθήκης τοῦ Κυρίου και τὴν ἐτοποθέτησαν στὸν τόπον της, στὸ μέσον της σκηνῆς, τὴν ὁποῖαν εἶχε στήσῃ ο Δαβίδ. Ο Δαβίδ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην προσέφερεν ὀλοκαυτώματα και ἄλλας εἰρηνικάς θυσίας.
- B Βασ. 6,18 καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς εἰρηνικάς καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι Κυρίου τῶν δυνάμεων.
- B Βασ. 6,18 Όταν ο Δαβίδ ἐπεράτωσε τὴν προσφορὰν τῶν ὀλοκαυτωμάτων και τῶν εἰρηγικῶν θυσιῶν, εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων.

- B Βασ. 6,19 καὶ διεμέρισε παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Δὰν ἕως Βηρσαβεὲ καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἐκάστω κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου· καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- B Βασ. 6,19 Εμοίρασε δε εἰς ὅλον τον ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ εἰς ὅλον τον στρατόν, ἀπὸ την πόλιν Δαν μέχρι καὶ της Βηρσαβεέ, εἰς ἀνδρας καὶ εἰς γυναῖκας, ἀπὸ ἑνα περιποιημένον ἄρτον, ἑνα κομμάτι κρέας ψητὸ καὶ ἑνα σταφιδόψωμο. Κατόπιν ὅλοι ἐπέστρεψαν εἰς τα σπίτια των.
- B Βασ. 6,20 καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπε· τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν ὀρχουμένων;
- B Βασ. 6,20 Επέστρεψε καὶ ὁ Δαυὶδ στο σπίτι του καὶ ηυλόγησεν αὐτό. Ἡ Μελχὼλ, ἡ σύζυγός του, ἡ θυγάτηρ του Σαοὺλ, ἐβγήκε νὰ τον προὔπαντήσῃ καὶ νὰ του ευχηθῇ τὸ “καλῶς ὥρισε”. Κατόπιν δε του εἶπεν ειρωνικῶς· “πόσον πολὺ εδοξάσθη σήμερον ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ὁ ὁποῖος δια νὰ χορεύσῃ ἐβγάλε τα ἐνδύματα αὐτοῦ ἐμπρὸς εἰς τὰς δούλας καὶ στοὺς δούλους του καὶ ἐγυμνώθη, ὅπως γυμνώνεται ὁ οἰοσδήποτε κοινὸς χορευτής!”
- B Βασ. 6,21 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὼλ· ἐνώπιον Κυρίου ὀρχήσομαι· εὐλογητὸς Κύριος, ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστήσαί με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον Κυρίου
- B Βασ. 6,21 Ὁ Δαυὶδ ἀπήντησε πρὸς αὐτήν “ἐγὼ θα χορεύσω, χωρὶς νὰ ἐντρέπωμαι, ἐνώπιον του Κυρίου μου, ὁ ὁποῖος με ἐξέλεξε βασιλέα ἀντὶ του πατρός σου καὶ ἀντὶ της οἰκογενείας σου,

δια να γίνω αρχηγός του λαού του, του ισραηλιτικού. Θα παίξω, λοιπόν, μουσικά όργανα και θα χορεύσω ενώπιον του Κυρίου, δια να δοξάσω τον Κυριον.

B Βασ. 6,22 καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν, ὧν εἶπάς με μὴ δοξασθῆναι.

B Βασ. 6,22 Θα βγάλω τα βασιλικά μου ενδύματα, ἐστὼ καὶ ἀν πρόκειται νὰ φανῶ τιποτένιος εἰς τὰ μάτια σου, καὶ θὰ χορεύσω μαζὴ με τὰς δούλας, ἐνώπιον τῶν ὁποίων μου εἶπες νὰ μὴ ταπεινώνομαι ἐτσι”.

B Βασ. 6,23 καὶ τῇ Μελχὼλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

B Βασ. 6,23 Επειδὴ ἐτσι ὠμίλησεν ἡ Μελχὼλ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαυὶδ, δὲν ἀπέκτησε παιδί μέχρι τοῦ θανάτου τῆς.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 7

B Βασ. 7,1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ Κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ,

B Βασ. 7,1 Οταν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐγκατεστάθῃ στὸ ἀνάκτορόν του, ὁ Κύριος τὸν ἀπῆλλαξε ἀπὸ τοὺς πολέμους καὶ τοῦ ἔδωκε κληρονομίαν ἀπὸ τὰς χώρας ὅλων τῶν γύρω ἐχθρικών του λαῶν.

B Βασ. 7,2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην· ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ κἀθηται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς.

B Βασ. 7,2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρὸς τὸν Νάθαν, τὸν προφήτην· “ἰδοὺ, λοιπόν, ἐγὼ κατοικῶ τώρα εἰς τὸν βασιλικὸν οἶκον κατεσκευασμένον ἀπὸ πολὺτιμα ξύλα κέδρου, ἡ δὲ Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται μέσα εἰς μίαν ἀπλὴν σκηνήν”.

- B Βασ. 7,3 καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα· πάντα, ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι Κύριος μετὰ σοῦ.
- B Βασ. 7,3 Ο Ναθαν εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “ὅλα ὅσα ἔχεις εἰς τὴν καρδίαν σου να κάμῃς σχετικῶς με τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, πῆγαινε καὶ ἐκτέλεσέ τα. Διότι ὁ Κύριος εἶναι μαζὴ σου”.
- B Βασ. 7,4 καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Νάθαν λέγων·
- B Βασ. 7,4 Ἀλλὰ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν προφῆτην Ναθαν καὶ τοῦ εἶπε·
- B Βασ. 7,5 πορεύου, καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δοῦλόν μου Δαυίδ· τὰδε λέγει Κύριος· οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με·
- B Βασ. 7,5 “πῆγαινε καὶ εἰπέ στον δούλον μου τὸν Δαυίδ, ὅτι αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Δεν θα ανοικοδομήσης συ τὸν ναὸν μου, δια να κατοικήσω εἰς αὐτόν,
- B Βασ. 7,6 ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ’ ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ,
- B Βασ. 7,6 διότι ἕως τώρα ποτέ δεν ἔχω κατοικήσει εἰς μόνιμον ναόν, ἀπὸ τότε που ἐβγάλα τοὺς Ἰσραηλίτας ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας. Παντοτε ἐπορευόμεν, εὐρισκόμενος, εἰς πτωχικὸν ξύλινον παράπηγμα, σκεπασμένον με σκεπάσματα.
- B Βασ. 7,7 ἐν πᾶσιν, οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ, ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ λέγων· ἵνατί οὐκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον;
- B Βασ. 7,7 Εἰς ὅλην τὴν διαδρομὴν, που εἶχα με τοὺς Ἰσραηλίτας ἕως ἐδῶ, μήπως διετύπωσα παράπονον, ἔστω καὶ πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγὼ παρεχώρησα τὴν ἡγεμονίαν ἐπὶ τῶν ἄλλων φυλῶν, δια το γεγονός ὅτι δεν μου εἶχατε κτίσει ναόν ἀπὸ πολῦτιμα κέδρα;

Ποτέ.

B Βασ. 7,8 καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυίδ· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ

B Βασ. 7,8 Τώρα, λοιπόν, αυτά θα πησ στον δούλον μου τον Δαυίδ· Αυτά λέγει Κυριος ο παντοκράτωρ· Σε ἐπήρα ἀπὸ βοσκόν, που ἐφύλαττες τα πρόβατα, και σε ἀνέδειξα βασιλέα, ἀρχηγόν του λαοῦ μου του Ἰσραηλιτικοῦ.

B Βασ. 7,9 καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθροὺς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

B Βασ. 7,9 Ἡμουνα μαζή σου συμπαραστάτης και βοηθός εις ὅλας τας ενεργείας σου. Εξωλόθρευσα ἀπὸ ἐμπρός σου ὅλους τοὺς ἐχθροὺς σου, σε κατέστησα περιώνυμον, σου ἔδωσα ὄνομα, ὅπως τα ὀνόματα των μεγάλων ἀνδρῶν της οἰκουμένης.

B Βασ. 7,10 καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτόν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι, καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς,

B Βασ. 7,10 Και ἐπὶ πλέον, ἐγὼ τώρα θα ετοιμάσω τόπον δια τον λαόν μου, τον ἰσραηλιτικόν. Θα τον φυτεύσω ἐκεῖ, και ἐκεῖνος θα ἐγκατασταθῇ εις ἰδικόν του τόπον, εἰρηνικός και ἀμέριμνος. Ἀδικοι και ἐχθρικοὶ λαοὶ δεν θα τον υποτάξουν, ὅπως ἐγένε στους ἀρχαιοτέρους χρόνους,

B Βασ. 7,11 ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαγγελεῖ σοι Κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ.

B Βασ. 7,11 εις τας ἡμέρας δηλαδή ἐκεῖνας, κατὰ τας ὁποίας ἐγὼ εἶχα ἀναδείξει Κριτὰς δια τον λαόν μου τον ἰσραηλιτικόν. Θα σε

απαλλάξω από όλους τους εχθρούς σου. Ο Κυριος θα σου
είπη τότε να οικοδομήσης εις αυτόν οίκον.

B Βασ. 7,12 καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῇς
μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου
μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν
βασίλειαν αὐτοῦ·

B Βασ. 7,12 Όταν δε συμπληρωθούν αι ημέραι της ζωῆς σου και
κοιμηθῇς μαζί με τους προγόνους σου, θα αναδείξω ἐγώ
ἐπειτα ἀπὸ σε τον υἱόν σου, ο οποίος θα κατάγεται ἀπὸ
σένα, και θα στερεώσω την βασιλείαν του.

B Βασ. 7,13 αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ
ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

B Βασ. 7,13 Αυτὸς θα ανοικοδομήσῃ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ναόν, ἐγὼ δε θα
ανορθώσω και θα στερεώσω τον θρόνον του ακατάλυτον.

B Βασ. 7,14 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς
υἱόν· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν
ῥάβδῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων·

B Βασ. 7,14 Εγὼ θα εἶμαι δι' αὐτὸν πατήρ και αὐτὸς θα εἶναι δι' ἐμέ
υἱός. Εάν δε αὐτὸς αμαρτήσῃ, θα τον τιμωρήσω με
ραβδισμούς και με κτυπήματα προερχόμενα ἀπὸ ἄλλους
ανθρώπους.

B Βασ. 7,15 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, καθὼς
ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου.

B Βασ. 7,15 Δεν θα απομακρύνω ὁμως το ἔλεός μου ἀπὸ αὐτόν, ὅπως
εἶχα απομακρύνει τα μάτια μου ἀπὸ ἄλλους, που εἶχαν
προηγούμενως αμαρτήσῃ.

B Βασ. 7,16 καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται
ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα.

B Βασ. 7,16 Ετσι οι ἀπόγονοί του και η βασιλεία του θα στερεωθούν
ἐνώπιόν μου δια παντός. Και θα εἶναι αἰωνία η βασιλεία
του, στερεά και ακατάλυτος στον αἰῶνα”.

- B Βασ. 7,17 κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυίδ.
- B Βασ. 7,17 Αυτὰ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ναθαν καὶ σύμφωνα με τὴν ὄρασιν καὶ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Θεοῦ ὠμίλησεν ὁ Ναθαν πρὸς τὸν Δαυίδ.
- B Βασ. 7,18 καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυίδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον Κυρίου καὶ εἶπε· τίς εἰμι ἐγώ, Κύριέ μου Κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἠγάπησάς με ἕως τούτων;
- B Βασ. 7,18 Ὁ βασιλεὺς Δαυίδ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ἐμεινεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ προσευχηθεὶς εἶπε· “ποιὸς εἶμαι ἐγώ, Κύριέ μου Κυριε, καὶ ποιά εἶναι ἡ οἰκονένειά μου, ὥστε νὰ με ἐχῇς ἀγαπήσει μέχρι τοιούτου σημείου;
- B Βασ. 7,19 καὶ κατεσμικρύνθη μὲν μικρὸν ἐνώπιόν σου, Κύριέ μου Κύριε. καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν· οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου, Κύριέ μου Κύριε.
- B Βασ. 7,19 Εἶδα, Κύριέ μου Κυριε, περισσότερον τώρα τὴν μικρότητά μου ἐνώπιόν σου, με ὅσα θαυμαστά υπεσχέθης διὰ τὴν οἰκογένειάν μου καὶ δι’ ἐμέ τὸν δούλον σου καὶ διὰ τὸ μακρυνόν μέλλον. Εφάρθης ἀπέναντί μου, Κύριέ μου Κυριε, ὡς ἄν φίλος πρὸς φίλον.
- B Βασ. 7,20 καὶ τί προσθήσει Δαυίδ ἔτι τοῦ λαλῆσαι πρὸς σε; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου, Κύριέ μου Κύριε.
- B Βασ. 7,20 Τί ἐπὶ πλέον ἔχω τώρα νὰ ζητήσω ἀπὸ σε ἐγώ ὁ Δαυίδ; Σὺ γνωρίζεις ἐμέ τὸν δούλον σου, Κύριέ μου Κυριε.
- B Βασ. 7,21 διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλυσύνην ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου
- B Βασ. 7,21 Συμφωνὰ με τὴν υπόσχεσίν σου καὶ με τὴν ἀγίαν θέλησίν σου ἔκαμες ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμάσια, τὰ ὁποῖα ἀπεκάλυψες εἰς ἐμέ τὸν δούλον σου.
- B Βασ. 7,22 ἕνεκεν τοῦ μεγαλῦναί σε, Κύριέ μου Κύριε, ὅτι οὐκ

ἔστιν ὡς σύ καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλην σοῦ ἐν πᾶσιν, οἷς
ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν.

B Βασ. 7,22 Εἰναν αὐτά, δια να σε δοξάζω, Κυριέ μου Κυριε, διότι δεν
υπάρχει ἄλλος, ὅπως εἶσαι συ, οὔτε υπάρχει ἄλλος Θεός
ὅπως συ, ο μόνος ικανός και δυνατός δια τα θαυμάσια, τα
οποία ἔκαμες και ἠκουσαν τα αυτιά μας.

B Βασ. 7,23 καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς
ὠδήγησεν αὐτόν ὁ Θεός τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν,
τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ
ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ
σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου, ἔθνη καὶ
σκηνώματα;

B Βασ. 7,23 Ποιός ἄλλος λαός εἰς την οικουμένην εἶναι τόσον
ευλογημένος ἀπὸ σέ, ὅπως ο Ἰσραηλιτικός λαός σου;
Γνωρίζομεν, πως συ ο Θεός ηλευθέρωσας αὐτόν ἀπὸ τους
Αἰγυπτίους και τον καθωδήγησες και του ἔδωσες
δοξασμένον ὄνομα και προς χάριν του ἐπραγματοποίησες
εξαίρετα και μεγάλα θαύματα, ὥστε χάριν αὐτοῦ του λαοῦ,
τον ὁποῖον απηλευθέρωσας ἀπὸ την δουλείαν της Αἰγύπτου,
να απομακρύνῃς ἄλλα ἔθνη ἀπὸ τας κατοικίας των.

B Βασ. 7,24 καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαόν
ἕως αἰῶνος, καὶ σύ, Κύριε, ἐγένου αὐτοῖς εἰς Θεόν.

B Βασ. 7,24 Επαιδαγώγησες και εστερέωσες τον λαόν σου αὐτόν τον
Ἰσραηλιτικόν μέχρι πέρας των αἰώνων. Συ, Κυριε, ἐγίνες
αὐτοῦ Θεός.

B Βασ. 7,25 καὶ νῦν, Κύριέ μου Κύριε, τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ
δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, πίστωσον ἕως τοῦ
αἰῶνος, Κύριε παντοκράτωρ Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ νῦν
καθὼς ἐλάλησας,

B Βασ. 7,25 Και τώρα, Κυριέ μου Κυριε, τον λόγον, τον ὁποῖον εἶπες δι'
ἐμέ τον δούλον σου και δια τον οἶκον μου, πραγματοποιήσέ
τον εἰς αἰῶνας αἰώνων.

- B Βασ. 7,26 μεγαλυνθείη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος.
- B Βασ. 7,26 Κυριε παντοκράτωρ, Θεέ του Ισραήλ, ὅπως εἶπες, ας γίνη, δια να δοξασθῇ αἰωνίως το ὄνομά σου.
- B Βασ. 7,27 Κύριε παντοκράτωρ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὥτιον τοῦ δούλου σου, λέγων· οἶκον οἰκοδομήσω σοι· διὰ τοῦτο εὔρεν ὁ δοῦλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσεύξασθαι πρὸς σε τὴν προσευχὴν ταύτην.
- B Βασ. 7,27 Κυριε παντοκράτωρ, Θεέ του Ισραήλ, συ εφανέρωσας εἰς ἐμέ τον δούλον σου τα μέλλοντα λέγων· Θα οἰκοδομήσω δια σε οἶκον. Δια τούτο ἐγὼ ο δοῦλός σου ἐσπευσα να ανοίξω την καρδίαν μου και να κάμω προς σε αὐτὴν την προσευχήν.
- B Βασ. 7,28 καὶ νῦν, Κύριέ μου Κύριε, σὺ εἶ ὁ Θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα·
- B Βασ. 7,28 Και τώρα, Κυριέ μου Κυριε, ομολογῶ και διακηρύσσω, ὅτι συ εἶσαι ο αληθινός Θεός και οι λόγοι σου αληθινοί και θα εκπληρωθοῦν οι λόγοι, τους οποίους ἐλάλησες προς ἐμέ τον δούλον σου δια τα ἀγαθὰ αὐτά.
- B Βασ. 7,29 καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ, Κύριέ μου Κύριε, ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.
- B Βασ. 7,29 Καμε τώρα ἀρχήν, Κυριε, και εὐλόγησε τον οἶκον ἐμοῦ, του δούλου σου, δια να μένη πάντοτε αἰώνιος ἐνώπιόν σου. Διότι συ, Κυριέ μου Κυριε, ἐδωσες την υπόσχεσιν και με την ιδικὴν σου εὐλογίαν θα εὐλογηθῇ ο οἶκος ἐμοῦ ου δούλου σου, ὥστε να μένη στον αἰῶνα”.

- B Βασ. 8,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς· καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἄλλοφύλων.
- B Βασ. 8,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα ἀνωτέρω γεγονότα ο Δαυὶδ ἐκτύπησε τοὺς Φιλισταίους καὶ τοὺς κατετρόπωσε. Κατέλαβε δε καὶ ἀφήρεσε ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι κατεῖχον.
- B Βασ. 8,2 καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωάβ καὶ διεμέτρησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίοις κοιμίσας αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐζώγηρε, καὶ ἐγένετο Μωάβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια.
- B Βασ. 8,2 Κατόπιν ο Δαυὶδ ἐκτύπησε τὴν χώραν τῶν Μωαβιτῶν καὶ τὴν κατέλαβε. Διέταξε τοὺς αἰχμαλώτους νὰ πέσουν πρηνεῖς στο ἔδαφος καὶ τοὺς ἐμέτρησε χρησιμοποιοῦντας ὡς μέτρον μήκους σχοινία. Τοὺς διήρυσεν εἰς δύο ομάδας καὶ διέταξεν οἱ μὲν ἡμίσεις νὰ θανατωθοῦν οἱ δε ἄλλοι νὰ ἀφεθοῦν εἰς τὴν ζωὴν. Οἱ ἐπιζήσαντες Μωαβίται ἐγίναν φόρου ὑποτελεῖς στὸν Δαυὶδ.
- B Βασ. 8,3 καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ υἱὸν Ῥαάβ, βασιλέα Σουβά, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
- B Βασ. 8,3 Κατόπιν ο Δαυὶδ ἐκτύπησε τὸν Ἀδρααζάρ, τὸν υἱὸν τοῦ Ῥαάβ, βασιλέα τῆς Σουβά, ὅταν αὐτὸς ἐβάδιζε διὰ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοὺς λαοὺς, ποὺ εὐρίσκοντο πλησίον στὸν ποταμὸν Εὐφράτην.
- B Βασ. 8,4 καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἱππέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν, καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν ἄρματα.
- B Βασ. 8,4 Ο Δαυὶδ τὸν ἐνίκησεν, ἐκυρίευσεν χίλια ἄρματα τοῦ, ἐπτά

χιλιάδας ιππέων και είκοσι χιλιάδας άνδρας πεζούς. Διέλυσε
δε και ηχρήστευσε όλα τα άρματα πλην εκατόν, τα οποία
εκράτησε δια τον εαυτόν του.

B Βασ. 8,5 καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ
Ἀδρααζάρ βασιλεῖ Σουβά, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ
Σύρῳ εἴκοσι δύο χιλιάδας ἀνδρῶν.

B Βασ. 8,5 Ηλθον οι Συροι, που είχαν ως πρωτεύουσάν των την
Δαμασκόν, να βοηθήσουν τον Αδρααζάρ, βασιλέα Σουβά. Ο
δε Δαυίδ εκτύπησε και ενίκησεν είκοσι δύο χιλιάδας Συρων.

B Βασ. 8,6 καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουράν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν,
καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας
ξένια. καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν, οἷς
ἐπορεύετο.

B Βασ. 8,6 Εγκατέστησε δε εις την Δαμασκόν της Συρίας στρατιωτικὴν
φρουράν και οι Συροι έγιναν φόρου υποτελείς στον Δαυίδ.
Ετσι δε ο Κυριος έσωσε τον Δαυίδ και τον εβοήθησεν, ώστε
να φέρη εις πέρας όλας τας πολεμικάς του ενεργείας.

B Βασ. 8,7 καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς, οἳ ἦσαν
ἐπὶ τῶν παιδῶν τῶν Ἀδρααζάρ βασιλέως Σουβά, καὶ
ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔλαβεν αὐτὰ
Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτόν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Ῥοβοάμ υἱοῦ Σολομῶντος.

B Βασ. 8,7 Ο Δαυίδ επήρε τα χρυσά βραχιόλια, τα οποία εφορούσαν οι
σωματοφύλακες του Αδρααζάρ, του βασιλέως της Σουβά,
και τα έφερεν εις την Ιερουσαλήμ. Αυτά τα
ελαφυραγώγησεν αργότερα ο Σουσακίμ ο βασιλεύς της
Αιγύπτου, όταν ανέβη εις τα Ιεροσόλυμα κατά τας ημέρας,
που βασιλεύς της Ιερουσαλήμ ήτο ο Ροβοάμ, ο υιός του
Σολομώντος.

B Βασ. 8,8 καὶ ἐκ τῆς Μασβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ
Ἀδρααζάρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν
σφόδρα· ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σολομῶν τὴν θάλασσαν τὴν

χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτήρας καὶ πάντα τὰ σκεύη.

B Βασ. 8,8 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ συνεκέντρωσε πάρα πολὺν χαλκὸν ἀπὸ τὴν πόλιν Μασβὰκ καὶ ἀπὸ ἄλλας πόλστοις Ἀδρααζάρ. Μετὸν χαλκὸν δὲ αὐτὸν κατεσκεύασεν ἀργότερα ὁ Σολομὼν τὴν λεγομένην χαλκὴν θάλασσαν, τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτήρας καὶ ὅλα τα ἱερὰ χάλκινα σκεύη τοῦ ναοῦ.

B Βασ. 8,9 καὶ ἤκουσε Θεοῦ ὁ βασιλεὺς Ἡμάθ ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζάρ,

B Βασ. 8,9 Ο Θεοῦ, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡμάθ, ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ Δαυὶδ κατενίκησεν ὅλον τὸν στρατὸν τοῦ Ἀδρααζάρ καὶ ἐχάρη.

B Βασ. 8,10 καὶ ἀπέστειλε Θεοῦ Ἰεδδουρὰν τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζάρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζάρ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ καὶ σκεύη χαλκᾶ.

B Βασ. 8,10 Ο Θεοῦ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεδδουρὰν, πρὸς τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα, νὰ τὸν χαιρετήσῃ καὶ νὰ τὸν συγχαρῇ διὰ τὰς νίκας τοῦ ἐναντίον τοῦ Ἀδρααζάρ. Διότι ὁ Ἀδρααζάρ ἦτο ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ. Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ προσέφερεν ὡς δῶρα στὸν Δαυὶδ δοχεῖα ἀργυρᾶ, χρυσᾶ καὶ χάλκινα.

B Βασ. 8,11 καὶ ταῦτα ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ, οὗ ἡγίασεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, ὧν κατεδυνάστευσεν,

B Βασ. 8,11 Ο Δαυὶδ ἀφιέρωσε καὶ αὐτὰ στὸν Θεὸν μαζὴ μετὰ τὸν ἀργυρὸν καὶ τὸν χρυσόν, ποὺ εἶχε πάρει ὡς λάφυρα ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας πόλεις τὰς ὁποίας εἶχε κυριεύσει.

B Βασ. 8,12 ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς Μωὰβ καὶ ἐκ τῶν υἰῶν Ἀμμων καὶ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαλὴκ καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζάρ υἱοῦ Ῥαὰβ βασιλέως Σουβά.

B Βασ. 8,12 δηλαδὴ ἀπὸ τὰς πόλεις τῆς Ἰδουμαίας, ἀπὸ τὰς πόλεις τῶν

Μωαβιτών, των Αμμωνιτών, των Φιλισταίων, των
Αμαληκιτών και από τα λάφυρα του Αδρααζάρ, του υιού του
Ραάβ, βασιλέως της Σουβά.

B Βασ. 8,13 καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα· καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν
ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὲμ εἰς ὀκτωκαίδεκα
χιλιάδας.

B Βασ. 8,13 Ἐτσι δε ο Δαυίδ κατέστη περιώνυμος. Οταν δε επέστρεψεν
από τας ανωτέρω πολεμικὰς επιχειρήσεις, εκτύπησε την
Ιδουμαίαν εις την Γεβελὲμ με δέκα οκτώ χιλιάδας άνδρας.

B Βασ. 8,14 καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουράν, ἐν πάσῃ τῇ
Ἰδουμαίᾳ, καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ
βασιλεῖ. καὶ ἔσωσε Κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν, οἷς
ἐπορεύετο.

B Βασ. 8,14 Την κατέλαβε και εγκατέστησεν εις ὅλην την Ιδουμαίαν
φρουράν ιδικῶν του στρατιωτῶν. Ολοι δε οι Ιδουμαῖοι
ἐγιναν ὅλοι στον βασιλέα Δαυίδ. Ἐτσι δε ο Κυριος ἐσωσε
τον Δαυίδ και τον εβοήθησεν εις ὅλας αὐτοῦ τας πολεμικὰς
ενεργείας.

B Βασ. 8,15 καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. καὶ ἦν Δαυὶδ
ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ.

B Βασ. 8,15 Ο Δαυίδ ἐγινε βασιλεὺς πλέον εις ὅλον τον ισραηλιτικόν
λαόν. Ως βασιλεὺς δε ἐκρινε και εδίκαζε δικαίως τας
διαφοράς, αι οποίαι παρουσιάζοντα μεταξύ των
Ισραηλιτῶν.

B Βασ. 8,16 καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ἰωσαφὰτ
υἱὸς Ἀχιὰδ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων,

B Βασ. 8,16 Ο Ιωάβ, ο υἱὸς της Σαρουΐας, ἀδελφῆς του Δαυίδ, ἦτο
αρχηγὸς ὅλης της στρατιάς του Δαυίδ. Ο δε Ιωσαφάτ, υἱὸς
του Αχιὰδ, εἶχε την φροντίδα των υπομνημάτων.

B Βασ. 8,17 καὶ Σαδούκ υἱὸς Ἀχιτώβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ
ἱερεῖς, καὶ Ἀσὰ ὁ γραμματεὺς,

B Βασ. 8,17 Ο Σαδούκ υἱὸς του Αχιτώβ, και ο Αχιμέλεχ υἱὸς του

- Αβιάθαρ, ήσαν ιερείς. Ο δε Ασά ήτο ο γραμματεὺς.
B Βασ. 8,18 καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ σύμβουλος, καὶ ὁ Χελεθθὶ καὶ ὁ
Φελεττί· καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.
B Βασ. 8,18 Ο Βαναίας, υἱὸς του Ἰωδαέ, ήτο ο σύμβουλος του Δαυίδ.
Σωματοφύλακες δε του βασιλέως ήσαν ξένοι, Χελεθθί και
Φελεττί. Οι δε υιοί του Δαυίδ ήσαν οι αυλάρχαι του.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 9

- B Βασ. 9,1 Καὶ εἶπε Δαυὶδ· εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένος ἐν τῷ οἴκῳ
Σαοὺλ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωνάθαν;
B Βασ. 9,1 Ο Δαυίδ ηρώτησε· “μήπως, τάχα, και ζη κανείς από την
οικογένειαν του Σαούλ, δια να ανταποδώσω προς αὐτόν
ευεργεσίας από ευγνωμοσύνην προς τον Ἰωνάθαν;”
B Βασ. 9,2 καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβὰ,
καὶ καλοῦσιν αὐτόν πρὸς Δαυὶδ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ
βασιλεὺς· σὺ εἶ Σιβὰ; καὶ εἶπεν· ἐγὼ δοῦλος σός.
B Βασ. 9,2 Εζούσε τότε από τον οἶκον του Σαούλ ενας δούλος, ο οποίος
ωνομάζετο Σιβὰ. Τον εκάλεσαν και τον οδήγησαν προς τον
Δαυίδ. Ο Δαυίδ εἶπε προς αὐτόν· “συ εἶσαι ο Σιβὰ;” Και
εκείνος απήντησεν· “ἐγὼ, ο δούλός σου”.
B Βασ. 9,3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰ ὑπολέλειπται ἐκ τοῦ οἴκου
Σαοὺλ ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ
εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· ἔτι ἐστὶν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν
πεπληγῶς τοὺς πόδας.
B Βασ. 9,3 Ο βασιλεὺς τον ηρώτησε· “μήπως έχει επιζήσει κανείς από
την οικογένειαν του Σαούλ, δια να του προσφέρω
ευεργεσίαν, παρά του Θεοῦ ευλογημένην;” Εἶπε δε ο Σιβὰ
προς τον βασιλέα· “υπάρχει ἀκόμη ενας υἱὸς του Ἰωνάθαν, ο
οποῖος ὁμως εἶναι χωλός και από τα δύο πόδια”.
B Βασ. 9,4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ποῦ οὗτος; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν

βασιλέα· ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς
Λαδάβαρ.

B Βασ. 9,4 Εἶπεν ὁ βασιλεὺς· “που εἶναι αὐτός;” Ὁ Σιβὰ ἀπήντησε πρὸς
τον βασιλέα· “ἰδοὺ, αὐτὸς εὐρίσκεται στὸν οἶκον τοῦ Μαχὶρ,
υἱοῦ τοῦ Ἀμιήλ, τοῦ καταγομένου ἀπὸ τὴν πόλιν Λαδάβαρ”.

B Βασ. 9,5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ
τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιήλ ἐκ τῆς Λαδάβαρ.

B Βασ. 9,5 Ὁ Δαυὶδ ἐστειλεν ἄνθρωπον καὶ ἔφερεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
οἴκου τοῦ Μαχὶρ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀμιήλ, τοῦ καταγομένου ἀπὸ
τὴν Λαδάβαρ.

B Βασ. 9,6 καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθὲ υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ
πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ·
Μεμφιβοσθὲ· καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου.

B Βασ. 9,6 Ὁ Μεμφιβοσθὲ, υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ,
παρουσιάσθη στὸν βασιλέα Δαυὶδ. Ἐλεσε με τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ στὸ ἔδαφος, καὶ τὸν προσεκύνησεν. Ὁ Δαυὶδ τοῦ
εἶπε· Μεμφιβοσθὲ ! Εκείνος ἀπήντησεν· Ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου!

B Βασ. 9,7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· μὴ φοβοῦ, ὅτι ποιῶν ποιήσω
μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου καὶ
ἀποκαταστήσω σοὶ πάντα ἀγρὸν Σαοὺλ πατρός τοῦ
πατρός σου, καὶ σὺ φαγῇ ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου
διαπαντός.

B Βασ. 9,7 Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς αὐτόν· “μὴ φοβῆσαι. Πρὸς χάριν τοῦ
πατρός σου, τοῦ Ἰωνάθαν, θα δείξω καλωσύνην πρὸς σέ. Θα
σου ἀποδώσω ὅλην τὴν κτηματικὴν περιουσίαν τοῦ πάππου
σου Σαοὺλ, καὶ σὺ θα τρώγῃς ἄρτον εἰς τὸ ἴδιο τραπέζι με
ἐμέ δια παντός”.

B Βασ. 9,8 καὶ προσεκύνησε Μεμφιβοσθὲ καὶ εἶπε· τίς εἰμι ὁ δοῦλός
σου, ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν
ὅμοιον ἐμοί;

B Βασ. 9,8 Ὁ Μεμφιβοσθὲ προσεκύνησε πάλιν τὸν Δαυὶδ καὶ εἶπε·

“ποιός είμαι εγώ ο δούλος σου, στον οποίον έρριψες να τόσοσ σπλαγχνικόν βλέμμα; Εγώ είμαι όμοις με ένα ψόφιο σκυλί”.

B Βασ. 9,9 καί έκάλεσεν ό βασιλεύς Σιβά τόν παιδάριον Σαούλ καί είπε πρός αυτόν· πάντα όσα έστí τῷ Σαούλ καί όλῳ τῷ οίκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου·

B Βασ. 9,9 Ο βασιλεύς Δαυίδ εκάλεσε τον δούλον του Σαούλ, τον Σιβά, και του είπεν· “όλα όσα άλλοτε ανήκον εις τον Σαούλ και εις όλην την οικογένειαν του τα έχω δώσει στον υιόν του κυρίου σου, στον Μεμφιβοσθέ.

B Βασ. 9,10 καί έργῶ αὐτῷ τήν γῆν, σὺ καί οἱ υἱοὶ σου καί οἱ δοῦλοι σου, καί είσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καί ἔδεται αὐτούς· καί Μεμφιβοσθέ υἱός τοῦ κυρίου σου φάγεται διαπαντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. (καί τῷ Σιβά ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καί εἴκοσι δοῦλοι).

B Βασ. 9,10 Συ δε και τα παιδιά σου και οι δούλοι σου θα εργάζεσθε τους αγρούς του προς χάριν αυτού. Και προς τον υιόν του κυρίου σου θα προσφέρης τα εισοδήματα, τα οποία αυτός θα τα απολαμβάνη. Ο Μεμφιβοσθέ, ο υιός του κυρίου σου, θα τρώγη πάντοτε στο ίδιο τραπέζι με εμέ”. (Ο Σιβά είχε δέκα πέντε υιούς και είκοσι δούλους).

B Βασ. 9,11 καί είπε Σιβά πρός τόν βασιλέα· κατὰ πάντα, όσα έντέταλται ό κύριός μου ό βασιλεύς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὕτω ποιήσει ό δοῦλός σου· καί Μεμφιβοσθέ ἦσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυίδ καθώς εἷς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ βασιλέως.

B Βασ. 9,11 Ο Σιβά απήντησε προς τον βασιλέα· “σύμφωνα με όλα όσα συ, ο κύριός μου και ο βασιλεύς, διέταξες εμέ τον δούλον σου, εγώ θα ενεργήσω”. Ο Μεμφιβοσθέ συνέτρωγε έκτοτε μαζί με τον Δαυίδ εις την βασιλικήν τράπεζαν, σαν ένα από τα παιδιά του βασιλέως.

B Βασ. 9,12 καί τῷ Μεμφιβοσθέ υἱός μικρός ἦν, καί ὄνομα αὐτῷ

Μιχά. καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ δοῦλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ.

B Βασ. 9,12 Ο Μεμφιβοσθέ εἶχεν ἓνα μικρόν υἱόν, ο οποίος ωνομάζετο Μιχά. Ολοι δε εκείνοι, οι οποίοι κατοικοῦσαν στον οἶκον του Σιβά, ἦσαν δούλοι του Μεμφιβοσθέ.

B Βασ. 9,13 καὶ Μεμφιβοσθέ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς διαπαντὸς ἦσθιε· καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

B Βασ. 9,13 Ο Μεμφιβοσθέ κατοικοῦσε πλέον εἰς την Ἱερουσαλήμ, διότι συνέτρωγε πάντοτε εἰς την ἰδίαν τράπεζάν με τον βασιλέα. Ἦτο δε χωλὸς καὶ εἰς τα δύο του πόδια.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 10

B Βασ. 10,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

B Βασ. 10,1 Ἐπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτὰ ἀπέθανεν ο βασιλεὺς των Ἀμμωνιτῶν καὶ ἐβασίλευσε ἀντ' αὐτοῦ ο υἱὸς του ο Ἀννών.

B Βασ. 10,2 καὶ εἶπε Δαυὶδ· ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννῶν υἱοῦ Ναάς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἔλεος· καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμών.

B Βασ. 10,2 Ο Δαυὶδ ἐσκέφθη καὶ εἶπε· “πρέπει πρὸς τον Ἀννών, τον υἱόν του Ναάς, νὰ δεῖξω τὴν ἰδίαν καλωσύνην, τὴν ὁποίαν ο πατέρας του ἔδειξε πρὸς ἐμέ”. Ἐστειλε λοιπὸν δούλους του, διὰ νὰ συλλυπηθῇ τον Ἀννών ἐπὶ τῷ θανάτῳ του πατρὸς του. Οἱ ἀπεσταλμένοι του Δαυὶδ ἦλθον εἰς τὴν χώραν των Ἀμμωνιτῶν.

B Βασ. 10,3 καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμών πρὸς Ἀννών τὸν

κύριον αὐτῶν· μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστειλέ σοι παρακαλοῦντας· ἀλλ’ οὐχὶ ὅπως ἐρευνήσωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτήν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτήν ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σε;

B Βασ. 10,3

Οἱ ἄρχοντες ὁμῶς τῶν Ἀμμωνιτῶν εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα τοὺς, τὸν Ἀννῶν· “μήπως φαντάζεσαι, ὅτι δια να τιμῇσιν πράγματι ἐνώπιόν σου τὸν πατέρα σου, ἀπέστειλεν εἰς σε τοὺς ἀνθρώπους τοῦ να σε συλλυπηθούν; Οὐχί· τοὺς ἐστειλε, δια να ἐξερευνήσωσιν τὴν πόλιν καὶ τὴν κατασκοπεύσωσιν καὶ ἔπειτα να τὴν καταστρέψωσιν”.

B Βασ. 10,4

καὶ ἔλαβεν Ἀννῶν τοὺς παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρρησε τοὺς πώγωνας αὐτῶν καὶ ἀπέκοψε τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχυῶν αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.

B Βασ. 10,4

Ο Ἀννῶν ἐπείσθη εἰς τὰς εἰσηγήσεις ἐκείνων, συνέλαβε τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Δαυὶδ, ἐξύρρισε τὸν πώγωνα αὐτῶν, ἐκοψε κατὰ τὸ ἡμισυ τὰ ἐνδύματά των ἕως εἰς τὴν μέσην. Ἐπειτα δὲ τοὺς ἀφήκεν ἐλευθέρους να φύγουν.

B Βασ. 10,5

καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἡτιμασμένοι σφόδρα· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καθίσατε ἐν Ἱεριχὼ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπιστραφήσεσθε.

B Βασ. 10,5

Ἐγνωστοποίησαν στὸν Δαυὶδ ὅσα ἐγέναν εἰς βάρος τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ. Ο Δαυὶδ ἐστειλεν ἀνθρώπους, δια να τοὺς προαπαντήσωσιν, ἐπειδὴ ἦσαν πάρα πολὺ ντροπιασμένοι ἀπὸ τοῦ πάθημά των. Τοὺς εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· “μείνατε εἰς τὴν Ἱεριχὼ, μέχρις ὅτου ἀυξηθούν τα γένεια σας καὶ κατόπιν ἐπανέρχεσθε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ”.

B Βασ. 10,6

καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν, ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν καὶ ἐμισθώσαντο

τὴν Συρίαν Βαιθραὰμ καὶ τὴν Συρίαν Σουβὰ, εἴκοσι
χιλιάδας πεζῶν, καὶ τὸν βασιλέα Μααχά, χιλίους ἄνδρας,
καὶ Ἰστώβ, δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν.

B Βασ. 10,6 Οἱ Αμμωνῖται συνησθάνθησαν ἔπειτα, ὅτι με τὴν πράξιν τῶν
αὐτὴν προσέβαλαν τὸν λαὸν τοῦ Δαυὶδ καὶ εφοβήθησαν
ἐκδίκησιν. Διὰ τοῦτο οἱ Αμμωνῖται ἐστεῖλαν ἀνθρώπους τῶν
καὶ ἐπῆραν μισθοφόρους στρατιώτας ἀπὸ τὴν Βαιθραὰμ τῆς
Συρίας, ἀπὸ τὴν Σουβὰ τῆς Συρίας, εἴκοσι χιλιάδας πεζοῦς·
ἐπῆραν τὸν βασιλέα τῆς Μααχά με χιλίους ἄνδρας καὶ
δώδεκα χιλιάδας πολεμιστὰς τῆς πόλεως Ἰστώβ.

B Βασ. 10,7 καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν
τὴν δύναμιν, τοὺς δυνατοὺς.

B Βασ. 10,7 Επληροφορήθη ὁ Δαυὶδ τὸ γεγονὸς καὶ ἐστεῖλεν ἐναντίον
τῶν Αμμωνιτῶν τὸν ἀρχιστράτηγόν του τὸν Ἰωάβ με ὅλον
τὸν στρατὸν του καὶ με τοὺς ἀνδρείους πολεμιστὰς του.

B Βασ. 10,8 καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρετάξαντο πόλεμον
παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης Συρίας Σουβὰ καὶ Ῥωώβ καὶ
Ἰστώβ καὶ Μααχά μόνοι ἐν ἀγρῷ.

B Βασ. 10,8 Οἱ Αμμωνῖται ἐξῆλθον νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν
Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον εἰς τὴν πύλην
τῆς πόλεως. Οἱ δὲ μισθοφόροι τῆς Συρίας, τῶν πόλεων
Σουβὰ, Ῥωώβ, Ἰστώβ καὶ ὁ Μααχά, εἶχον στρατοπεδεύσει
ξεχωριστὰ εἰς τὴν πεδιάδα.

B Βασ. 10,9 καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον
τοῦ πολέμου, ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας καὶ ἐκ
τοῦ ὀπισθεν, καὶ ἐπελέξατο ἐκ πάντων τῶν νεανιῶν
Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας Συρίας.

B Βασ. 10,9 Ὁ Ἰωάβ, ὅταν ἦλθεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, εἶδεν ὅτι εἶχε δύο
παρατάξεις ἀπέναντί του. Ἐνὰ μέτωπον ἐχθρικὸν ἐκ τῶν
ἐμπροσθεν καὶ ἄλλο ἐκ τῶν ὀπισθεν. Ἀπὸ ὅλους τοὺς
νεαροὺς Ἰσραηλίτας ἐδιαλέξε τοὺς καλυτέρους καὶ
παρετάχθη ἀπέναντι τοῦ στρατεύματος τῶν Συρων.

- B Βασ. 10,10 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσά τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμών.
- B Βασ. 10,10 Τους υπολοίπους ἀπὸ τον ἰσραηλιτικὸν στρατὸν ἐθεσεν ὑπὸ την διοίκησιν του ἀδελφοῦ του Ἀβεσσά, ο ὁποῖος και παρετάχθη ἀπέναντι των Ἀμμωνιτῶν.
- B Βασ. 10,11 καὶ εἶπεν· ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν, καὶ ἐὰν κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμών ὑπὲρ σέ, καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε·
- B Βασ. 10,11 Ο Ἰωάβ εἶπεν στον Ἀβεσσά· “ἐὰν οἱ Συροὶ υπερισχύσουν ἐναντίον μου, σεις θα εἰσθε ἡ σωτηρία μου· θα ἐλθετε νὰ με βοηθήσετε. Ἐὰν δὲ οἱ Ἀμμωνίται υπερισχύσουν ἐναντίον σου, ἡμεῖς θα ἐλθωμεν νὰ σας σώσωμεν.
- B Βασ. 10,12 ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κύριος ποιήσῃ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
- B Βασ. 10,12 Ἐχε θάρρος, πολέμα με γενναιότητα και ας δειχθῶμεν ἰσχυροὶ ὑπὲρ του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ και ὑπὲρ των πόλεων τῆς χώρας μας, ἡ ὁποία ἀνήκει στον Θεόν. Ο δε Κύριος ας κάμῃ ὅ,τι φαίνεται ἐνώπιόν του καλόν”.
- B Βασ. 10,13 καὶ προσῆλθεν Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
- B Βασ. 10,13 Ο Ἰωάβ και ο στρατός του ἐξήλθον εἰς πόλεμον ἐναντίον των Συρων, τους ὁποῖους ἐνίκησαν και ἐτρεψαν εἰς φυγὴν.
- B Βασ. 10,14 καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμών εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσά καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμών καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 10,14 Οἱ Ἀμμωνίται, ὅταν εἶδαν ὅτι οἱ Συροὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ἔφυγαν και αὐτοὶ πανικόβλητοι ἐμπρὸς ἀπὸ τον Ἀβεσσά και εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν των. Ο Ἰωάβ, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὴν τὴν

νίκην κατά των Αμμωνιτών, επέστρεψεν εις την
Ιερουσαλήμ.

B Βασ. 10,15 καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

B Βασ. 10,15 Οἱ Συροὶ, ὅταν εἶδαν τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς των,
κατεπικράνθησαν, διότι ἐνικήθησαν ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτας,
καὶ συνεκεντρώθησαν, δια νὰ πολεμήσουν καὶ ἀνακτήσουν
τὴν τιμὴν των.

B Βασ. 10,16 καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζάρ καὶ συνήγαγε τὴν Συρίαν τὴν
ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμάκ, καὶ παρεγένοντο
εἰς Αἰλάμ, καὶ Σωβάκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζάρ
ἔμπροσθεν αὐτῶν.

B Βασ. 10,16 Ο Ἀδρααζάρ ἐστειλεν ἀνθρώπους του καὶ συνεκέντρωσε
Συροὺς στρατιώτας ἀπὸ τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου περιοχὴν,
τῆς ὁποίας βασιλεὺς ἦτο ὁ Χαλαμάκ. Αὐτοὶ δὲ ἦλθον εἰς τὴν
περιοχὴν Αἰλαμ. Ὀλων των στρατευμάτων τοῦ Ἀδρααζάρ
ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Σωβάκ.

B Βασ. 10,17 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα
Ἰσραὴλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγένετο εἰς
Αἰλάμ· καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυίδ, καὶ
ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ.

B Βασ. 10,17 Αὐτὸ ἀνηγγέλη στον Δαυίδ, ὁ ὁποῖος συνεκέντρωσεν ὅλον
τὸν Ἰσραηλιτικὸν στρατὸν, διέβη δὲ τὸν ποταμὸν Ἰορδάνην
καὶ ἐφθασεν εἰς Αἰλάμ. Ὁ στρατὸς των Συρῶν παρετάχθη
ἀπέναντι τοῦ Δαυίδ καὶ ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτοῦ.

B Βασ. 10,18 καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἀνείλε
Δαυίδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα καὶ
τεσσαράκοντα χιλιάδας ἵππῶν· καὶ τὸν Σωβάκ τὸν
ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν
ἐκεῖ.

B Βασ. 10,18 Κατὰ τὸν συμπλοκὴν οἱ Συροὶ ἐνικήθησαν καὶ ἐτράπησαν
εἰς φυγὴν ἐνώπιον των Ἰσραηλιτῶν. Ὁ Δαυίδ κατέστρεψε

επτακόσια ἄρματα και εφόνευσε σαράντα χιλιάδας ιππεῖς.
Εκτύπησε δε και επλήγωσε τον αρχιστράτηγον του στρατοῦ
των Συρων, τον Σωβάκ, ο οποίος και απέθανεν εκεί στο
πεδῖον της μάχης.

B Βασ. 10,19 καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζάρ ὅτι
ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραήλ, καὶ ἠύτομόλησαν μετὰ
Ἰσραήλ καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς. καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ
σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

B Βασ. 10,19 Οι βασιλεῖς, οι οποίοι ἦσαν υπόδουλοι στον Αδρααζάρ, ὅταν
εἶδαν ὅτι ἐνικήθησαν ἀπὸ τους Ισραηλίτας, προσεχώρησαν
προς αὐτοὺς και ἐγιναν φόρου υποτελεῖς στους Ισραηλίτας.
Ετσι δε οι Συροι ἐφοβήθησαν και δεν ἐτόλμησαν να
βοηθήσουν πλέον τους Αμμωνίτας.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 11

B Βασ. 11,1 Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν
τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν
Ἰωάβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα
Ἰσραήλ, καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμών καὶ
διεκάθισαν ἐπὶ Ῥαββάθ· καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν
Ἱερουσαλήμ.

B Βασ. 11,1 Κοιτὰ το ἐπόμενον ἔτος, εἰς εποχὴν δηλαδὴ κατὰ την
οποῖαν οι βασιλεῖς ἐξέρχονται συνήθως εἰς ἐκστρατείας, ο
Δαυὶδ ἐστειλε τον Ιωάβ, μαζὴ δὲ με αὐτὸν τους
σωματοφύλακάς του και ὅλον τον ισραηλιτικὸν στρατὸν και
κατέστρεψαν την χώραν των Αμμωνιτῶν. Επολιόρκησαν δε
την πρωτεύουσαν την Ραββάθ. Ο Δαυὶδ ἐμενεν εἰς την
Ιερουσαλήμ.

B Βασ. 11,2 καὶ ἐγένετο πρὸς ἑσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς
κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου

τοῦ βασιλέως καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ
δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα.

B Βασ. 11,2 Κατὰ τας απογευματινὰς ὥρας ὁ Δαυὶδ ἐξύπνησεν ἀπὸ τον
μεσημβρινόν του ὕπνον καὶ περιπατοῦσε στο βασιλικόν
δῶμα. Ἀπὸ ἐκεῖ εἶδε κάποιαν γυναῖκα νὰ λούεται, ἡ ὁποία
ἦτο πάρα πολὺ ωραία κατὰ τὴν ἐμφάνισιν.

B Βασ. 11,3 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐζήτησε τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν·
οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεὲ θυγάτηρ Ἑλιὰβ γυνὴ Οὐρίου τοῦ
Χετταίου;

B Βασ. 11,3 Εζήτησε πληροφορίας δια τὴν γυναῖκα αὐτὴν καὶ εἶπε·
“αὕτη δὲν εἶναι ἡ Βηρσαβεὲ, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἑλιὰβ, ἡ
σύζυγος τοῦ Ουρίου τοῦ Χετταίου;”

B Βασ. 11,4 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ
εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ’ αὐτῆς, καὶ αὕτη
ἁγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτῆς.

B Βασ. 11,4 Εστειλεν ἀνθρώπους του, τὴν ἐπῆρε, ἐκοιμήθη μαζὴ τῆς καὶ
ἦλθεν εἰς συνάφειαν με αὐτήν. Ἡ γυναῖκα κατόπιν με
λουτρὸν ἐκαθαρίσθη ἀπὸ τὴν νομικὴν ἀκαθαρσίαν τῆς
συναφείας τῆς με τὸν Δαυὶδ καὶ ἐπανήλθεν στὸν οἶκον τῆς.

B Βασ. 11,5 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ· καὶ ἀποστείλασα
ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχῳ.

B Βασ. 11,5 Ἡ γυναῖκα αὕτη ἐμεινεν ἐγκυος. Ἀπέστειλε δὲ ἄνθρωπον καὶ
ἐγνωστοποίησεν στὸν Δαυὶδ τὸ γεγονὸς καὶ τοῦ εἶπεν· “ἐγὼ
εἰμαι ἐγκυος”.

B Βασ. 11,6 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ λέγων· ἀπόστειλον πρὸς
με τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον· καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ τὸν
Οὐρίαν πρὸς Δαυὶδ.

B Βασ. 11,6 Εστειλε τότε ὁ Δαυὶδ ἀγγελιαφόρον πρὸς τὸν Ἰωάβ καὶ τοῦ
εἶπε· “στείλε μου τὸν Ουρίαν τὸν Χετταῖον”. Ὁ Ἰωάβ
ἀπέστειλε πράγματι τὸν Ουρίαν πρὸς τὸν Δαυὶδ.

B Βασ. 11,7 καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ

ἐπηρώτησε Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωάβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου.

- B Βασ. 11,7 Ἦλθεν οὐρίας καὶ εἰσῆλθεν στον οἶκον του βασιλέως Δαυίδ. Ὁ Δαυίδ τον ηρώτησε κατ' ἀρχάς δια τον Ἰωάβ, δια τον στρατόν, δια την πολεμικὴν ἐν γένει κατάστασιν.
- B Βασ. 11,8 καὶ εἶπε Δαυίδ τῷ Οὐρίᾳ· κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου· καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.
- B Βασ. 11,8 Εἶπε δε κατόπιν στον Ουρίαν· “πῆγαινε στον οἶκον σου καὶ νίψε τοὺς πόδας σου καὶ ἀναπαύσου”. Εβγήκεν οὐρίας ἀπὸ τον βασιλικόν οἶκον καὶ ὀπίσω ἀπὸ αὐτόν ηκολούθησαν δῶρα ἀπὸ την βασιλικὴν τράπεζαν.
- B Βασ. 11,9 καὶ ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- B Βασ. 11,9 Ὁ Ουρίας ὁμως ἐκοιμήθη εἰς την θύραν του βασιλικοῦ ἀνακτόρου, μαζὴ με τοὺς δούλους του βασιλέως καὶ δὲν μετέβη εἰς την οἰκίαν του.
- B Βασ. 11,10 καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυίδ λέγοντες, ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Οὐρίαν· οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;
- B Βασ. 11,10 Ἐγνωστοποίησαν το πρᾶγμα στον βασιλέα Δαυίδ, ὅτι δηλαδὴ οὐρίας δὲν εἶχε μεταβῆ στον οἶκον του. Ὁ Δαυίδ ηρώτησε τον Ουρίαν· “ἀπὸ δρόμον δὲν ἐρχεσαι; Διατί δὲν ἐπήγες στον οἶκον σου νὰ ἀναπαυθῇς, ἐφ' ὅσον ἔχεις ἄλλωστε ἀνάγκην ἀναπαύσεως;”
- B Βασ. 11,11 καὶ εἶπεν Οὐρίας πρὸς Δαυίδ· ἡ κιβωτὸς καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωάβ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι· καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου

- τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς μου; πῶς; ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο.
- B Βασ. 11,11 Ο Ουρίας ἀπήντησε πρὸς τὸν Δαυίδ· “ἡ ιερὰ Κιβωτὸς τοῦ Μαρτυρίου, ὅλος ὁ ἰσραηλιτικὸς καὶ ἰουδαϊκὸς λαὸς κατοικοῦν εἰς τὰς σκηνάς. Ὁ κύριός μου, ὁ Ἰωάβ καὶ οἱ δούλοι τοῦ, ἔχουν στρατοπεδεύσει εἰς τὴν πεδιάδα. Εγώ, λοιπὸν, θα εἰσέλθω εἰς τὴν οἰκίαν μου, δια νὰ φάγω, νὰ πῶ καὶ νὰ κοιμηθῶ με τὴν γυναῖκα μου; Πὼς εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ τούτο; Ορκίζομαι εἰς τὴν ζωὴν σου, ὅτι αὐτὸ δεν θα γίνῃ”.
- B Βασ. 11,12 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Οὐρίαν· κάθισον ἐνταῦθα καὶ γέ σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε. καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον.
- B Βασ. 11,12 Ὁ Δαυίδ εἶπε τότε πρὸς τὸν Οὐρίαν· “κάθισε ἐδῶ σήμερον καὶ αὔριον θα σε στείλω πάλιν πρὸς τὸν Ἰωάβ”. Ὁ Ουρίας ἔμεινεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν επομένην.
- B Βασ. 11,13 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυίδ, καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιε καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη.
- B Βασ. 11,13 Ὁ Δαυίδ τὸν προσεκάλεσεν στο φαγητόν. Ὁ Ουρίας ἔφαγε καὶ ἔπιεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐμέθυσε. Κατὰ τὸ βράδυ ἐβγήκεν ἀπὸ το βασιλικὸν ἀνάκτορον, δια νὰ κοιμηθῇ. Ἐκοιμήθη εἰς τὴν κλίνην τοῦ, μαζὴ με τοὺς ἄλλους δούλους τοῦ βασιλέως. Εἰς τὸ σπῖτι τοῦ δεν ἐπῆγε.
- B Βασ. 11,14 καὶ ἐγένετο πρωΐ καὶ ἔγραψε Δαυίδ βιβλίον πρὸς Ἰωάβ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Οὐρίου.
- B Βασ. 11,14 Ὅταν ἐξημέρωσεν, ὁ Δαυίδ ἔγραψε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἰωάβ, τὴν ὁποῖαν ἐστείλε με τὸν ἴδιον τὸν Οὐρίαν.
- B Βασ. 11,15 καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ λέγων· εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν ἐξ

έναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.

B Βασ. 11,15 Εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἐγράφε τα ἐξῆς· “Βάλε τὸν Οὐρίαν εἰς ἐπικίνδυνον θέσιν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων. Κατόπιν σεις θὰ ἀποσυρθῆτε μακρὰν ἀπὸ αὐτόν, δια νὰ μείνῃ ἐτσι αὐτὸς ἀβοήθητος ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν, νὰ κτυπηθῇ καὶ νὰ φονευθῇ”.

B Βασ. 11,16 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωάβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκε τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον, οὗ ᾗδαι ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.

B Βασ. 11,16 Ο Ἰωάβ, ὁ ὁποῖος συνέχιζε τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως, ἐτοποθέτησε πρᾶγματι τὸν Οὐρίαν εἰς ἐπικίνδυνον μέρος, ὅπου ἐγνώριζεν ὅτι υπῆρχον ἄνδρες γενναῖοι καὶ ἰσχυροί.

B Βασ. 11,17 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ, καὶ ἔπесαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανε καὶ γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος.

B Βασ. 11,17 Οἱ ἄνδρες τῆς πολιορκουμένης πόλεως ἐξώρμησαν καὶ συνήψαν μάχην ἐναντίον τοῦ Ἰωάβ. Κατὰ τὴν μάχην ἐκείνην ἐφονεύθησαν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοὺς Ἰσραηλῖτας καὶ ἀπὸ τοὺς δούλους τοῦ Δαυὶδ πολλοί. Μεταξὺ δε αὐτῶν ἐφονεύθη καὶ ὁ Οὐρίας ὁ Χετταῖος.

B Βασ. 11,18 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα

B Βασ. 11,18 Ο Ἰωάβ, ἔπειτα ἀπὸ τα γεγονότα αὐτά, ἐστειλεν ἀγγελιαφόρον στὸν Δαυὶδ καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτόν τὴν ἐντολὴν νὰ ἀναφέρῃ στὸν βασιλέα τὰ συμβάντα τοῦ πολέμου.

B Βασ. 11,19 καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων· ἐν τῷ συντελέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα

B Βασ. 11,19 Εἰς τὸν ἀγγελιαφόρον δε προσέθεσεν ὁ Ἰωάβ ἐπὶ πλέον καὶ τοῦτο· “ὅταν τελειώσης τὴν ἀναφορὰν σου πρὸς τὸν

βασιλέα δι' όλα τα συμβάντα του πολέμου

B Βασ. 11,20 καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ σοι· τί ὅτι ἡγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ἦδeite ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;

B Βασ. 11,20 καὶ ἴδης ὅτι κατέλαβε θυμὸς τον βασιλέα καὶ σου εἶπῃ· Διατί ἐπλησιάσατε καὶ ἐπολεμήσατε τόσον κοντά εἰς τὴν πόλιν; Δεν ἐγνωρίζατε ὅτι θα σας τοξεύσουν ἀπὸ τα τεῖχη της πόλεως;

B Βασ. 11,21 τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ υἱοῦ Νῆρ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλου ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς· καὶ γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

B Βασ. 11,21 Ποιὸς ἐφόνευσε τον Αβιμέλεχ, τον υἱὸν του Ιεροβάαλ, υἱοῦ του Νερ; Δεν ἔρριψε ἐναντίον του θραῦσμα μυλόπετρας ἐπάνω ἀπὸ τον τοῖχον μία γυναῖκα καὶ τον ἐφόνευσεν εἰς τὴν Θαμασί; Διατί, λοιπόν, ἐπλησιάσατε πρὸς το τεῖχος; Σὺ θα του ἀπαντήσης· Ο δοῦλός σου, ο Ουρίας ο Χετταῖος, ἐφονεύθη ἐκεῖ”.

B Βασ. 11,22 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντα, ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωάβ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου. καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι; οὐκ ἦδeite ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβάαλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριπεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος;

B Βασ. 11,22 Ο ἀγγελιαφόρος του Ιωάβ ἐπήγε πρὸς τον βασιλέα Δαυίδ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐφθασεν ἐκεῖ καὶ ἀνήγγειλεν στον

Δαυίδ όλα όσα είχε διατάξει αυτόν ο Ιωάβ να του ειπεί σχετικά με τα γεγονότα του πολέμου. Ο Δαυίδ κατελήφθη από θυμόν εναντίον του Ιωάβ και είπε προς τον αγγελιαφόρον· “διατί επλησιάσατε τόσον πολύ εις την πόλιν και συνήψατε εκεί μάχην; Δεν εγνωρίζατε ότι θα κτυπηθήτε από τους στρατιώτας, που εφύλατταν το τείχος; Ποίος εφόνευσε τον ' Αβιμέλεχ, τον υιόν του Ιεροβάαλ; Δεν τον εφόνευσε κάποια γυναίκα, η οποία έρριψεν εναντίον του από τα τείχος ένα θραύσμα από μυλόπετραν και απέθανεν εκείνος εις Θαμασί; Διατί επλησιάσατε προς το τείχος;”

B Βασ. 11,23 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ’ ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθαν ἐφ’ ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ’ αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης,

B Βασ. 11,23 Ο αγγελιαφόρος εἶπε τότε πρὸς τὸν Δαυίδ· “ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐφάνησαν ἰσχυρότεροι ἀπὸ ἡμᾶς, ἐξῆλθον ἐναντίον μας στὸν ἀγρόν καὶ μας ἐπετέθησαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὴν πεδιάδα. Ἡμεῖς ὁμῶς τοὺς ἀπεκρούσαμεν ἕως εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως.

B Βασ. 11,24 καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανον τῶν παιδῶν τοῦ βασιλέως, καὶ γέ ὁ δοῦλος σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε.

B Βασ. 11,24 Τότε ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ τείχους οἱ ἐχθροὶ ἐρριψαν μετὰ τόξα τοὺς βέλη ἐναντίον μας. Εκκεῖ ἐφονεύθησαν πολλοὶ δούλοι τοῦ βασιλέως, μετὰξὺ δὲ αὐτῶν ἐφονεύθη καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ δούλος σου ὁ Ουρίας”.

B Βασ. 11,25 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον· τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωάβ· μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν καὶ κατὰσπασον αὐτήν καὶ κραταίωσον αὐτήν.

B Βασ. 11,25 Ο Δαυίδ εἶπε τότε πρὸς τὸν αγγελιαφόρον· “αὐτὰ θα πεῇ ἐκ

μέρους μου στον Ιωάβ· Μη θεωρήσης και πολύ μεγάλο κακό αυτό το γεγονός, διότι η μάχαιρα του πολέμου άλλοτε κατατρώγει τον ένα και άλλοτε τον άλλον. Συ δε να εντείνης τας πολεμικάς σου επιχειρήσεις εναντίον της πόλεως αυτής, να την καταλάβης και να την καταστρέψης”.

B Βασ. 11,26 καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

B Βασ. 11,26 Οταν η σύζυγος του Ουρίου έμαθεν ότι εφονεύθη ο σύζυγός της, τον επένθησε με κοπετούς και θρήνους.

B Βασ. 11,27 καὶ διῆλθε τὸ πένθος καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα, ὃ ἐποίησε Δαυὶδ, ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου.

B Βασ. 11,27 Οταν δε επερασαν αι ημέραι του πένθους της, έστειλεν ο Δαυίδ άνθρωπον και την έφερεν στο ανάκτορόν του. Εκεί δε αυτή έγινε πλέον νόμιμος σύζυγος του Δαυίδ και εγέννησεν εις αυτόν υιόν. Εις τα μάτια όμως του Θεού εφάνη πολύ κακή η πράξις αυτή, την οποίαν έκαμεν ο Δαυίδ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 12

B Βασ. 12,1 Καὶ ἀπέστειλε Κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφῆτην πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ, εἷς πλούσιος, καὶ εἷς πένης·

B Βασ. 12,1 Ο Κυριος έστειλε προς τον Δαυίδ τον προφήτην Ναθαν, ο οποίος εισήλθεν στο ανάκτορον εκείνου και είπε προς αυτόν· “εις μίαν πόλιν εζούσαν δύο άνδρες, ο ενας πλούσιος και ο άλλος πτωχός.

B Βασ. 12,2 καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα,
B Βασ. 12,2 Ο πλούσιος είχε πάρα πολλά πρόβατα και βόδια.

- B Βασ. 12,3 καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνάς μία μικρά, ἣν ἐκτήσατο καὶ περιεποίησατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν καὶ ἡδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ·
- B Βασ. 12,3 Ο πτωχὸς δὲν εἶχε τίποτε ἄλλο, παρὰ μίαν μόνον ἀμνάδα μικράν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγοράσει. Αὐτὸς προσωπικῶς τὴν περιποίηθη, τὴν ἀνέθρεψε, τὴν ἐμεγάλωσε μαζὴ μετὰ τὰ παιδιὰ του. Αὐτὴ ἐτρώγε ἀπὸ τοῦ ψωμίου του καὶ ἔπινε νερὸ ἀπὸ τοῦ ποτήρι του. Εἰς τὴν ἀγκάλην του ἐκοιμάτο καὶ τὴν εἶχεν ὡς θυγατέρα του.
- B Βασ. 12,4 καὶ ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος καὶ ἐποίησεν αὐτήν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.
- B Βασ. 12,4 Καποῖος ὁδοιπόρος ἐπισκέπτης ἦλθεν στὸν ἄλλον, τὸν πλούσιον ἀνθρώπον. Αὐτὸς, προκειμένου νὰ φιλοξενήσῃ τὸν ξένον του, ἐλυπήθη νὰ σφάξῃ ἀπὸ τὰ πρόβατά του καὶ ἀπὸ τὰ βόδια του, διὰ νὰ παραθέσῃ τράπεζαν φιλοξενίας στὸν ὁδοιπόρον, πού τον εἶχεν ἐπισκεφθῇ. Καὶ ἐπῆρε τὴν ἀμνάδα τοῦ πτωχοῦ, τὴν ὁποίαν ἐσφαξέ καὶ ἠτοίμασε διὰ τὸν ξένον ὁδοιπόρον, πού εἶχεν ἐλθεῖ πρὸς αὐτόν”.
- B Βασ. 12,5 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν· ζῆ Κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο
- B Βασ. 12,5 Ο Δαυὶδ ἐκυριεύθη ἀπὸ μεγάλην ὀργὴν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ εἶπε πρὸς τὸν Νάθαν· “ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ ζώντος Κυρίου, ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, πού ἐκάμε τοῦτο, εἶναι ὅπωςδήποτε ἀξίος θανάτου καὶ θά θανατωθῇ.

- B Βασ. 12,6 καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἑπταπλασίονα, ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.
- B Βασ. 12,6 Θα ἐπιστρέψῃ δε στον ἀδικηθέντα ἐπτά ἀμνάδας, διότι ἔκαμε τὴν κακὴν αὐτὴν πράξιν, δὲν ἐλυπήθη δηλαδὴ τὸν πτωχὸν κύριον τῆς μίας ἀμνάδος”.
- B Βασ. 12,7 καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυίδ· σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ εἰμι ἐρρύσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαοὺλ
- B Βασ. 12,7 Ο Νάθαν εἶπε τότε πρὸς τὸν Δαυίδ· “συ εἶσαι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, πού ἐπραξε τοῦτο. Δι’ αὐτὸ τα ἐξῆς λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Εγὼ εἰμαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σε ἐχρίσα βασιλέα τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καὶ ἐγὼ εἰμαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σε ἐγλύτωσα ἀπὸ τα χέρια τοῦ Σαοὺλ.
- B Βασ. 12,8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα· καὶ εἰ μικρὸν ἐστί, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα.
- B Βασ. 12,8 Σου ἔδωκα δε ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ Σαοὺλ. Καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ σου ἔφερα εἰς τὴν ἀγκάλην σου καὶ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας τοὺς ἐθεσα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου. Εἴαν ὅλαι αὐταὶ αἱ εὐεργεσίαι ἦσαν ὀλίγαι, ἐγὼ ἠδυνάμην καὶ εἶχα τὴν πρόθεσιν νὰ προσθέσω καὶ ἄλλας περισσοτέρας.
- B Βασ. 12,9 τί ὅτι ἐφάυλισας τὸν λόγον Κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμών.
- B Βασ. 12,9 Διατί ὁμως συ κατεφρόνησες καὶ κατεξηυτέλισες τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ διαπράξῃς αὐτὸ τὸ κακὸν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ; Συ ἐφόνευσες τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον με μάχαιραν καὶ ἐπῆρες τὴν γυναῖκα τοῦ ὡς ἰδικὴν σου

- γυναίκα. Διότι συ έδωσες διαταγήν και ενήργησες
εσκεμμένως να φονευθή από την ρομφαίαν των Αμμωνιτών.
- B Βασ. 12,10 καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου
ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν
γυναῖκα τοῦ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναί σοι εἰς
γυναῖκα.
- B Βασ. 12,10 Από τώρα και πέρα δεν θα σταματήσουν πλέον οι φόνοι εις
την οικογένειάν σου, διότι με περιεφρόνησες και με
κατεξηυτέλισες και επήρες την γυναίκα του Ουρίου του
Χετταίου, δια να είναι ως σύζυγός σου.
- B Βασ. 12,11 τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σέ κακὰ ἐκ
τοῦ οἴκου σου καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ'
ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ
κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ
ἡλίου τούτου·
- B Βασ. 12,11 Αυτά λέγει ο Κυριος· Ιδου εγω θα παραχωρήσω να
παρουσιασθουν παρόμοιαι συμφοραὶ εναντίον του οίκου
σου, και θα αφήσω ενώπιον των οφθαλμών σου τας
γυναίκας σου να παραδοθουν εις άνθρωπον ιδικόν σου, ο
οποῖος αναισχύντως και από το φως του ηλίου θα κοιμηθῇ
με τας γυναίκας σου.
- B Βασ. 12,12 ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ, κάγὼ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο
ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου.
- B Βασ. 12,12 Δια το κακόν, το οποίον συ διέπραξες κρυφίως, εγω θα σε
τιμωρήσω ενώπιον όλου του ισραηλιτικού λαού υπό το φως
του ηλίου”.
- B Βασ. 12,13 καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν· ἡμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. καὶ εἶπε
Νάθαν πρὸς Δαυίδ· καὶ Κύριος παρεβίβασε τὸ ἀμάρτημά
σου, οὐ μὴ ἀποθάνης·
- B Βασ. 12,13 Εἶπε τότε, βαθύτατα μετανοήσας, ο Δαυίδ προς τον Ναθαν·
“ἡμάρτησα ενώπιον του Κυρίου”. Απήντησε δε ο Ναθαν
προς τον Δαυίδ· “ο Κυριος παρέβλεψε και συνεχώρησε το

- αμάρτημά σου και δεν θα τιμωρηθής δια θανάτου.
- B Βασ. 12,14 πλὴν ὅτι παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται.
- B Βασ. 12,14 Επειδὴ ὅμως με την αμαρτίαν σου αὐτὴν με ἔκαμες να οργισθῶ πολὺ και να ἀφήσω ἐγὼ ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς σου να σας νικήσουν, δια τοῦτο θα ἀποθάνῃ ἀμέσως τὸ παιδί, που ἐγεννήθη ἀπὸ την γυναῖκα τον Ουρίου”.
- B Βασ. 12,15 καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἔθραυσε Κύριος τὸ παιδίον, ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Ούριου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἡρρώστησε.
- B Βασ. 12,15 Αὐτὰ εἶπεν ὁ Ναθαν και ἐπανήλθεν στον οἶκον του. Ὁ δε Κύριος ἐκτύπησε τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ γυναῖκα του Ουρίου του Χετταίου στον Δαυίδ, και αὐτὸ ἀρρώστησε.
- B Βασ. 12,16 καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν Θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν καὶ εἰσῆλθε καὶ ἠύλισθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς.
- B Βασ. 12,16 Ὁ Δαυὶδ προσυχήθη πρὸς τὸν Θεὸν δια την υγείαν του παιδίου και ἐνήστευσεν αυστηρὰν νηστείαν, διήλθε δε την νύκτα κοιμηθεὶς στο δάπεδον, ἐνδεδυμένος με σάκκον.
- B Βασ. 12,17 καὶ ἀνέστησαν ἐπ’ αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον.
- B Βασ. 12,17 Κοντὰ του ἐμειναν οἱ γεροντότεροι του οἴκου του και προσεπάθουν να τον σηκώσουν ἀπὸ τὸ πάτωμα. Εκείνος ὅμως δεν ἠθέλε. Και δεν ἔφαγε μαζὴ των τίποτε.
- B Βασ. 12,18 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον· καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπαν· ἰδοὺ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν· καὶ πῶς εἴπωμεν πρὸς

αὐτὸν ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ ποιήσει κακὰ.

B Βασ. 12,18

Κατὰ την εβδόμην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ἀπέθανε τὸ παιδί. Οἱ δε δούλοι ἐφοβήθησαν νὰ ἀναγγεῖλουν στὸν Δαυὶδ, ὅτι ἀπέθανε τὸ παιδί, διότι εἶπαν· “νὰ, ὅταν ἀκόμη ἐζούσε τὸ παιδί ὠμιλήσαμεν πρὸς αὐτὸν καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ τίποτε. Πὼς λοιπὸν θὰ εἰπώμεν εἰς αὐτὸν τώρα, ὅτι τὸ παιδί ἀπέθανε; Ἡ ἐνέργειά μας αὕτη πιθανὸν νὰ γίνῃ αἰτία κακῶν δι' αὐτὸν καὶ δι' ἡμᾶς”.

B Βασ. 12,19

καὶ συνῆκε Δαυὶδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον· καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ εἶπαν· τέθνηκε.

B Βασ. 12,19

Ὁ Δαυὶδ ἀντελήφθη ὅτι οἱ δούλοι αὐτοῦ κάτι ἐψυθίριζον καὶ ἐκατάλαβε, ὅτι τὸ παιδί εἶχε πλέον ἀποθάνει. Εἶπε τότε ὁ Δαυὶδ πρὸς τοὺς δούλους του· “λοιπὸν ἀλήθεια, ἀπέθανε τὸ παιδί;” Καὶ ἐκεῖνοι του εἶπον· “ἀπέθανε”.

B Βασ. 12,20

καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἥλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἤτησεν ἄρτον φαγεῖν καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον, καὶ ἔφαγε.

B Βασ. 12,20

Τότε ὁ Δαυὶδ ἐσηκώθη ἀπὸ τοῦ ἐδαφους, ἐλούσθη, ἠλείφθη με μύρα, ἔλλαξε τὰ ἐνδύματά του καὶ εἰσῆλθεν στὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτόν. Κατόπιν δὲ ἐπανήλθεν στὸν οἶκον του, ἐζήτησε φαγητόν νὰ φάγῃ καὶ παρέθεσαν εἰς αὐτόν ἄρτον καὶ φαγητόν καὶ ἔφαγε.

B Βασ. 12,21

καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· τί τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐποίησας ἔνεκα τοῦ παιδαρίου; ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις, καὶ ἠνίκα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας;

B Βασ. 12,21

Εἶπαν τότε οἱ δούλοι του πρὸς αὐτόν· “τι εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐκαμες σχετικῶς με τὸ θλιβερόν γεγονός τοῦ παιδίου

σου; Ενώ εκείνο ακόμη εζούσε, συ ενήστευες και έκλαιες και αγρυπνούσες. Όταν δε απέθανε το παιδί, ηγέρθης, έφαγες και έπιες;”

B Βασ. 12,22 καὶ εἶπε Δαυὶδ· ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα· τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με Κύριος καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον;

B Βασ. 12,22 Απήντησεν ο Δαυίδ εις αυτούς· “εφ' όσον εζούσε το παιδί, ενήστευσα και έκλαυσα, διότι εσκέφθην, τις οίδε, μήπως ο Κυριος με ελεήσει και ζήση το παιδί;

B Βασ. 12,23 καὶ νῦν τέθνηκεν· ἵνατί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἔτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς με.

B Βασ. 12,23 Τωρα όμως απέθανε. Διατί πλέον εγώ να νηστεύω; Μηπως θα ημπορέσω να το επαναφέρω εις την ζωήν; Εγώ θα πορευθώ προς αυτό. Αυτό δέ ποτέ δεν θα επιστρέψη προς εμέ”.

B Βασ. 12,24 καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη μετ’ αὐτῆς καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν.

B Βασ. 12,24 Παρηγόρησεν ο Δαυίδ και την Βηρσαβεέ την γυναίκα του δια τον θάνατον του παιδιού. Εισήλθε προς αυτήν, εκοιμήθη μαζί της, εκείνη δε συνέλαβε και εγέννησεν άλλον υιόν, στον οποίον έδωσε το όνομα Σαλωμών. Ο δε Κυριος ηγάπησεν αυτόν.

B Βασ. 12,25 καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδεδὶ, ἕνεκεν Κυρίου.

B Βασ. 12,25 Εδωσε δε εντολήν ο Θεός δια μέσου του προφήτου Ναθαν, σύμφωνα προς την οποίαν ο Δαυίδ εκάλεσε το όνομα του παιδιού Ιεδεδί, το οποίον σημαίνει “ηγαπημένος παρά Κυρίου”.

B Βασ. 12,26 Καὶ ἐπολέμησεν Ἰωάβ ἐν Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ

κατέλαβε τὴν πόλιν τῆς βασιλείας.

B Βασ. 12,26 Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἰωάβ ἐπολεμοῦσε καὶ πολιορκοῦσε τὴν Ραββὰθ, πόλιν τῶν Ἀμμωνιτῶν, τὴν ὁποίαν καὶ κατέλαβε, αὐτὴν τὴν βασιλικὴν πόλιν καὶ πρωτεύουσαν τῶν Ἀμμωνιτῶν.

B Βασ. 12,27 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ εἶπεν· ἐπολέμησα ἐν Ῥαββὰθ καὶ κατελαβόμεν τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων·

B Βασ. 12,27 Ἐστειλε δε ἀγγελιαφόρον πρὸς τὸν Δαυὶδ καὶ ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτόν· “ἐπολέμησα τὴν Ραββὰθ καὶ κατέλαβαν τὴν πόλιν, τὴν κτισμένην πλησίον τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ Ἰαβώκ.

B Βασ. 12,28 καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτήν, ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτήν.

B Βασ. 12,28 Καὶ τώρα συγκέντρωσε συ τὸν υπόλοιπον λαόν, στρατοπέδευσε κοντὰ εἰς τὴν πόλιν καὶ κάμε ἐπίθεσιν, δια να καταλάβης τὸ υπόλοιπον μέρος αὐτῆς, δια να μη κυριεύσω ἐγὼ καὶ τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως καὶ αποδοθῇ στο ὄνομά μου ἡ κατάληψίς της”.

B Βασ. 12,29 καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαόν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ῥαββὰθ καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτήν.

B Βασ. 12,29 Ὁ Δαυὶδ συνεκέντρωσε πράγματι ὅλον τὸν υπόλοιπον λαόν καὶ ἐβάδισεν ἐναντίον τῆς Ραββὰθ, ἐπολέμησε κατ’ αὐτῆς καὶ τὴν ἐκυρίευσε.

B Βασ. 12,30 καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ· καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα.

B Βασ. 12,30 Ἀφῆρεσε δε τὸν χρυσὸν στέφανον, τὸ διάδημα, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως τῶν Μολχόμ. Τὸ βάρος τοῦ

στεφάνου ἦτο ἓνα τάλαντον χρυσοῦ, εἶχε δε κατασκευασθῆ
ἀπὸ χρυσόν και πολυτίμους λίθους. Τον βασιλικόν αὐτόν
στέφανον εφόρεσεν ο Δαυίδ εἰς την κεφαλὴν του. Επήρε
και πάρα πολλά ἄλλα λάφυρα ἀπὸ την πόλιν αὐτήν.

B Βασ. 12,31 καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε καὶ ἔθηκεν ἐν
τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ
ὑποτομεῦσι σιδηροῖς καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ
πλινθείου· καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν
Ἀμμών. καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς
Ἱερουσαλὴμ.

B Βασ. 12,31 Τον δε λαόν, ο οποίος εὐρίσκετο μέσα εἰς την πόλιν, τον
ἐβγαλεν ἐξω ἀπὸ αὐτήν και εφόνευσεν ἄλλους με πριόνια
και ἄλλους με σιδηροὺς κοπτήρας και ἄλλους ηνάγκασε να
περάσουν ἀπὸ καλούπια πλίνθων. Το ἴδιο ἔκαμε και στους
κατοίκους ὅλων των ἄλλων πόλεων των Αμμωνιτῶν.
Κατόπιν ο Δαυίδ ἐπέστρεψέ με ὅλον τον στρατόν του εἰς
την Ἱερουσαλὴμ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 13

B Βασ. 13,1 Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβεσσαλώμ υἱῷ Δαυὶδ
ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ,
καὶ ἠγάπησεν αὐτήν Ἀμνὼν υἱὸς Δαυὶδ.

B Βασ. 13,1 Επειτα ἀπὸ αὐτὰ συνέβησαν τα ἐξῆς θλιβερά γεγονότα·
Ἀδελφῇ του Ἀβεσσαλώμ, υἱοῦ του Δαυὶδ, ἦτο η ωραιότατη
κατὰ την μορφήν Θημάρ. Αὐτήν την ἐρωτεύθηκε σφοδρῶς
ο Ἀμνὼν, ο υἱὸς του Δαυὶδ.

B Βασ. 13,2 καὶ ἐθλίβετο Ἀμνὼν ὥστε ἀρρώσκειν διὰ Θημάρ τὴν
ἀδελφήν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ὑπέρογκον
ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμνὼν τοῦ ποιῆσαι τι αὐτῇ.

B Βασ. 13,2 Ο Ἀμνὼν υπέφερε πολὺ ἀπὸ την ἀγάπην του αὐτήν, ὥστε

ησθένησεν ἐξ αἰτίας τοῦ ἐρώτος τοῦ πρὸς τὴν Θημάρ, τὴν ἀδελφὴν τοῦ. Ὑπέφερε δέ, διότι αὐτὴ ἦτο παρθένος καὶ ἦτο τρομερόν δι' αὐτόν, νὰ κάμῃ κάτι κακόν εἰς ἐκείνην.

B Βασ. 13,3 καὶ ἦν τῷ Ἀμνὼν ἐταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδάβ, υἱὸς Σαμαὰ τοῦ ἀδελφοῦ Δαυίδ· καὶ Ἰωναδάβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα.

B Βασ. 13,3 Ο Αμνών είχε ένα φίλον ονομαζόμενον Ιωναδάβ, ο οποίος ἦτο υἱὸς τοῦ Σαμαά, ἀδελφοῦ τοῦ Δαυίδ. Αὐτὸς ο Ιωναδάβ ἦτο ευφυέστατος ἄνθρωπος.

B Βασ. 13,4 καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενής, υἱὲ τοῦ βασιλέως, τὸ πρῶτ' πρῶτ'; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμνών· Θημάρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβεσσαλώμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ.

B Βασ. 13,4 Ηρώτησε τον Αμνών· “τι σου συμβαίνει, υἱὲ τοῦ βασιλέως, ὥστε κάθε πρωὶ νὰ φαίνεσαι τόσον μελαγχολικὸς καὶ καταβεβλημένος; Δὲν θὰ μου εἴπῃς τὴν αἰτίαν;” Ο Αμνών εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν Θημάρ, τὴν ομομήτριον ἀδελφὴν τοῦ Αβεσσαλώμ, τοῦ ἐτεροθαλοῦς τούτου ἀδελφοῦ μου”.

B Βασ. 13,5 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδάβ· κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς.

B Βασ. 13,5 Συνεβούλευσεν αὐτόν ο Ιωναδάβ καὶ τοῦ εἶπε· “πέσε στο κρεβάτι σου καὶ προσποιήσου τὸν ἀσθενή. Ο πατήρ σου θὰ ἐλθῇ νὰ σε ἰδῇ καὶ συ θὰ πῇς πρὸς αὐτόν· Ἀς ἐλθῇ, παρακαλῶ, ἐδὼ ἡ Θημάρ, ἡ ἀδελφή μου, νὰ μου δώσῃ νὰ φάγω φάγητον, τὸ ὁποῖον θὰ παρασκευάσῃ ἐνώπιόν μου. Θέλω νὰ ἰδῶ αὐτὴν καὶ φάγω ἀπὸ τὰ χέρια τῆς το φάγητον”.

B Βασ. 13,6 καὶ ἐκοιμήθη Ἀμνών καὶ ἠρρώσθη, καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν, καὶ εἶπεν Ἀμνών πρὸς τὸν

βασιλέα· ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφή μου πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

B Βασ. 13,6

Ο Αμνὼν ἔπεσεν στο κρεβάτι και προσεποιήθη τον ἄρρωστον. Ο βασιλεὺς Δαυὶδ εἰσήλθεν στο δωμάτιόν του, να τον επισκεφθῇ, Ο δε Αμνὼν εἶπε προς τον βασιλέα· “ας ἐλθῃ ἐδὼ πλησίον μου ἡ ἀδελφή μου, ἡ Θημάρ, και ας ψῆσῃ ἐδὼ μπροστὰ μου δύο κουλούρες και θα φάγω ἀπὸ τον ἄρτον, που θα μου δώσῃ με τα χέρια της”.

B Βασ. 13,7

καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημάρ εἰς τὸν οἶκον λέγων· πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα.

B Βασ. 13,7

Ο Δαυὶδ ἔστειλεν στον οἶκον της Θημάρ ἄνθρωπον και παρήγγειλε προς αὐτήν· “πήγαινε, σε παρακαλῶ, στο σπίτι του ἀδελφοῦ σου Αμνὼν και παρασκεύασε δι’ αὐτὸν φαγητόν”.

B Βασ. 13,8

καὶ ἐπορεύθη Θημάρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμνὼν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος. καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε καὶ ἐκολλύρισε κατ’ ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησε τὰς κολλυρίδας·

B Βασ. 13,8

Ἡ Θημάρ ἐπήγεν στο σπίτι του ἀδελφοῦ της Αμνὼν. Εκείνος δε ἦτο ἐξηπλωμένος στο κρεβάτι του. Επήρε αὐτὴ το ζυμάρι, το ἐζύμωσε, κατεσκεύασε ἐνώπιον των οφθαλμῶν του κουλούρες, τις οποίες και ἐψῆσε.

B Βασ. 13,9

καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν. καὶ εἶπεν Ἀμνὼν· ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου· καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ.

B Βασ. 13,9

Επήρεν ἔπειτα το τηγάνι και ἀδειασεν ἐνώπιόν του το φαγητόν αὐτό. Ο Αμνὼν ὁμως δεν ἠθέλησε να φάγῃ. Ἀλλὰ εἶπεν στους παρισταμένους ἐκεῖ· “να φύγουν ἐξω ὅλοι οἱ ἄνδρες ἀπὸ ἐμπρὸς μου”. Πράγματι ἐβγήκαν ὅλοι οἱ ἄνδρες

από εκεί.

- B Βασ. 13,10 καὶ εἶπεν Ἀμνὼν πρὸς Θημάρ· εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμιεῖον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου. καὶ ἔλαβε Θημάρ τὰς κολλυρίδας, ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσήνεγκε τῷ Ἀμνὼν ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα
- B Βασ. 13,10 Ο Αμνὼν εἶπε τότε πρὸς τὴν Θημάρ· “πῆγαινε τ φάγητόν μου στο εσωτερικόν του κοιτῶνος μου και εκεί θα φάγω το φαγητόν από τα χέρια σου”. Η Θημάρ ἀνύποπτος ἐπῆρε τις κουλούρες, που εἶχε κατασκευάσει, τας ἔφερεν στον κοιτῶνα του Αμνὼν και τας ἔδωσεν εἰς αὐτόν.
- B Βασ. 13,11 καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ· δεῦρο κοιμήθητι μετ’ ἐμοῦ, ἀδελφή μου.
- B Βασ. 13,11 Εκεί αὐτὴ ἔφερε πρὸς αὐτόν να φάγη. Εκείνος τότε τὴν συνέλαβε και εἶπε πρὸς αὐτήν· “ἐλα και κοιμήσου μαζί μου, ἀδελφή μου”.
- B Βασ. 13,12 καὶ εἶπεν αὐτῷ· μή, ἀδελφέ μου· μὴ ταπεινώσης με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραήλ, μὴ ποιήσης τὴν ἀφροσύνην ταύτην·
- B Βασ. 13,12 Εκείνη ἀπῆντησε πρὸς αὐτόν· “μη, ἀδελφέ μου, μη με ἐξευτελίσης, διότι δεν πρέπει να γίνῃ μία τέτοια παρανομία μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν. Μη διαπράξης ποτέ μια τέτοιαν ἀφροσύνην.
- B Βασ. 13,13 καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ ἔση ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραήλ· καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σοῦ.
- B Βασ. 13,13 Εγὼ εἰς ποῖον θα ἐκμυστηρευθῶ τον ἐξευτελισμόν μου αὐτόν; Σὺ δε θα εἶσαι σαν ενας ἀπὸ τους ἀφρονας μεταξύ των Ἰσραηλιτῶν. Ἀλλὰ εἰπέ στον βασιλέα τὴν ἐπιθυμίαν σου αὐτήν και ἐκεῖνος δεν θα σε ἐμποδίση να με νυμφευθῇς”.
- B Βασ. 13,14 καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνὼν τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτήν καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν καὶ

έκοιμήθη μετ' αὐτῆς.

B Βασ. 13,14

Ο Αμνών δεν ηθέλησε να συμμορφωθῇ προς την υπόδειξιν της αὐτῆς, ἀλλὰ, ἰσχυρότερός της καθὼς ἦτο, την ἔρριπεν εἰς την κλίνην, ἐκοιμήθη μαζί της καὶ την διέφθειρε.

B Βασ. 13,15

καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμνών μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος, ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην, ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν. καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμνών· ἀνάστηθι καὶ πορεύου.

B Βασ. 13,15

Ο Αμνών ἔπειτα ἀπὸ την βδελυράν αὐτὴν πράξιν ἐμίσησεν αὐτὴν πάρα πολὺ. Αὐτὸ δε το μῖσος του ἦτο πολὺ μεγαλύτερον ἀπὸ την ἀγάπην, την ὁποῖαν εἶχεν προς αὐτὴν προ της αμαρτίας. Εἶπε δε τότε προς αὐτὴν· “σὴκω καὶ φύγε”.

B Βασ. 13,16

καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημάρ· μὴ, ἀδελφέ, ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἔξαποστεῖλαί με. καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμνών ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς.

B Βασ. 13,16

Εἶπε δε προς αὐτόν η Θημάρ· “μη ἀδελφέ μου, μη με ἀποπέμψης ἔτσι, διότι αὐτὴ ἡ ἀποπομπή μου θα εἶναι μεγαλυτέρα ἐντροπὴ καὶ δυστυχία δι' ἐμέ ἀπὸ την πρώτην μου”. Ἀλλὰ ο Αμνών δεν ηθέλησε να ἀκούσῃ την παράκλησίν της.

B Βασ. 13,17

καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἔξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς.

B Βασ. 13,17

Εκάλεσε δε ἓνα νεαρόν δούλον, ὁ ὁποῖος υπηρετοῦσεν στον οἶκον του, καὶ του εἶπε· “διώξε αὐτὴν ἔξω ἀπὸ ἐμέ καὶ κλείσε τὴν θύραν ὀπισθὲν της”.

B Βασ. 13,18

καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν· καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω

αὐτῆς.

B Βασ. 13,18

Ἡ Θημάρ εφορούσε ἓνα χιτῶνα μακρόν με μακρά μανίκια, διότι ἓνα τέτοιο ἔνδυμα εφορούσαν αἱ παρθένοι, θυγατέρες τοῦ βασιλέως. Ὁ νεαρός δούλος ἐβγαλε πράγματι αὐτὴν ἔξω ἀπὸ τὸ σπῖτι τοῦ κυρίου τοῦ καὶ κατόπιν ἐκλείσε πίσω ἀπὸ αὐτὴν τὴν θύραν.

B Βασ. 13,19

καὶ ἔλαβε Θημάρ σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ’ αὐτῆς διέρρηξε καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κρᾶζουσα.

B Βασ. 13,19

Ἡ Θημάρ, αφοῦ ἐβγήκεν, ἐπῆρε χῶμα, τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν κεφαλὴν της, ἐσχισε τὸν μακρόν χιτῶνα της, ἔβαλε τὰ χεῖρα της ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν της καὶ καθὼς ἐπορεύετο ἐκραζε καὶ ὠλοφύρετο διὰ τὴν δυστυχίαν της.

B Βασ. 13,20

καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβεσσαλώμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς· μὴ Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σοῦ; καὶ νῦν, ἀδελφή μου, κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶ· μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἐκάθισε Θημάρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβεσσαλώμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς.

B Βασ. 13,20

Ὁ ἀδελφός της ὁ Ἀβεσσαλώμ εἶπε πρὸς αὐτὴν· “μήπως ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἀμνὼν σε διέφθειρε;” Ἐκείνη τοῦ ἀπήντησε· “ναί”. Ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ της εἶπε· “τώρα, ἀδελφή μου, πάψε· μὴ φωνάζης, διότι εἶναι ἀδελφός σου. Μὴ βάλῃς στὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου καὶ μὴ πάρῃς ἀπόφασιν νὰ ἀνακοινώσῃς τὴν πράξιν αὐτὴν”. Ἡ Θημάρ ἦτο περίλυπος, ὡς εἴαν ἦτο χήρα, καὶ ἐμενεν στὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ της Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 13,21

καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα· καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμνὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἠγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν.

- B Βασ. 13,21 Ο βασιλεύς Δαυίδ επληροφορήθη το γεγονός αυτό και ωργίσθη πάρα πολύ. Αλλά δεν ετιμώρησε τον Αμνών, διότι δεν ήθελε να τον λυπήση, επειδή ήτο πρωτοτόκος υιός του και τον αγαπούσεν ιδιαιτέρως.
- B Βασ. 13,22 καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβεσσαλώμ μετὰ Ἀμνών ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβεσσαλώμ τὸν Ἀμνών ἐπὶ λόγου, οὗ ἔταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ.
- B Βασ. 13,22 Αλλά και ο Αβεσσαλώμ δεν εἶπε κανένα λόγον, καλόν η κακόν, εναντίον του Αμνών δια την κακὴν του πράξιν. Οχι διότι τον ηγάπα, αλλά διότι τον εμισούσε θανασίμως δια τον εξευτελισμόν, τον οποίον ἐκαμεν εις την αδελφὴν του την Θημάρ.
- B Βασ. 13,23 Καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβεσσαλώμ ἐν Βελασώρ τῇ ἐχόμενα Ἐφραίμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεσσαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.
- B Βασ. 13,23 Επέρασαν δύο ἔτη ἀπὸ την ἡμέραν ἐκείνην. Ο Αβεσσαλώμ ἐπρόκειτο να κουρεύση τα πρόβατά του εις Βελασώρ στοποθεσίαν, η οποία συνώρευε με την περιοχὴν της φυλῆς Εφραίμ. Εἰς αὐτὴν ἀπεφάσισε να προσκαλέσῃ ὅλα τα παιδιὰ του βασιλέως, δια να φάγουν μαζή.
- B Βασ. 13,24 καὶ ἦλθεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεύς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου.
- B Βασ. 13,24 Μετέβη, λοιπόν, ο Αβεσσαλώμ πρὸς τον βασιλέα Δαυίδ και εἶπε πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, οἱ δούλοί μου θα κουρεύσουν τα πρόβατά μου, ἐμοῦ του δούλου σου. Παρακαλῶ, ὅπως θελήσης συ ο βασιλεύς και το περιβάλλον του σπιτιοῦ σου, να ἐλθετε στον δούλον σου κατὰ την ευχάριστον αὐτὴν ἡμέραν”.
- B Βασ. 13,25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς πρὸς Ἀβεσσαλώμ· μὴ δὴ, υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ οὐκ

ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν.

B Βασ. 13,25

Εἶπεν ο βασιλεὺς πρὸς τον Αβεσσαλώμ· “ὄχι σε παρακαλῶ, παιδί μου, ὄχι. Δεν εἶναι ἀνάγκη να ἐλθῶμεν ὅλοι ημεῖς, δια να μη σε επιβαρύνωμεν”. Ο Αβεσσαλώμ ἐπέμενεν ἐπὶ του σημείου αὐτοῦ στον βασιλέα. Ο βασιλεὺς ὁμως Δαυίδ δεν συγκατετέθη να μεταβῇ, ἀλλὰ μόνον τον ηυλόγησε και τον ηυχῆθη.

B Βασ. 13 ,26

καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς αὐτόν· καὶ εἰ μή, πορευθήτω δὴ μεθ’ ἡμῶν Ἀμνὼν ὁ ἀδελφός μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἵνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ;

B Βασ. 13,26

Εἶπε τότε ο Αβεσσαλώμ πρὸς τον Δαυίδ· “αφού δεν ἐρχεσαι συ, ας ἐλθῃ παρακαλῶ ο Αμνὼν ο ἀδελφός μου”. Και εἶπε πρὸς αὐτόν ο βασιλεὺς· “γιατί να ἐλθῃ μαζὴ σου; Τι να κάμῃ;”

B Βασ. 13,27

καὶ ἐβιάσατο αὐτόν Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἀπέστειλε μετ’ αὐτοῦ τὸν Ἀμνὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλώμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως.

B Βασ. 13,27

Ο Αβεσσαλώμ ἐπέμενε πολὺ και ο Δαυίδ ἔδωσε την ἀδειαν να μεταβῇ πρὸς αὐτόν ο Αμνὼν και ὅλα τα ἄλλα παιδιά του βασιλέως. Ο Αβεσσαλώμ παρέθεσε πλούσιον συμπόσιον, ὅπως συνήθως γίνεται εἰς τα βασιλικά τραπέζια.

B Βασ. 13,28

καὶ ἐνετείλατο Ἀβεσσαλώμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων· ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδιά Ἀμνὼν ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς· πατάξατε τὸν Ἀμνὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν· μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως.

B Βασ. 13,28

Ο Αβεσσαλώμ διέταξε τους δούλους του και εἶπε· “προσέξατε, ὅταν ο Αμνὼν ἐλθῃ εἰς κατάστασιν ευθυμίας ἀπὸ τον οἶνον, εἰς κατάστασιν μέθης, και σας διατάξω να τον κτυπήσετε, κτυπήσατέ τον και μη φοβηθῆτε τίποτε,

διότι εγώ διατάσσω, εγώ και είμαι ο υπεύθυνος. Παρετε θάρρος και αναδειχθήτε δυνατοί και γενναίοι”.

B Βασ. 13,29 καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβεσσαλώμ τῷ Ἀμνὼν καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβεσσαλώμ. καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγαν.

B Βασ. 13,29 Οἱ νεαροὶ δούλοι τοῦ Ἀβεσσαλώμ ἐπραξαν ἐναντίον τοῦ Ἀμνὼν, ὅπως τοὺς εἶχε διατάξει ὁ Ἀβεσσαλώμ, δηλαδή τὸν ἐφόνευσαν. Ἐπειτα ἀπὸ τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ γεγονότος ὅλα τὰ παιδιά τοῦ βασιλέως ἀνέβηκαν, ὁ καθένας εἰς τὴν ἡμίονόν του, καὶ ἔφυγαν.

B Βασ. 13,30 καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῷ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ λέγων· ἐπάταξεν Ἀβεσσαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

B Βασ. 13,30 Ἐνῶ τὰ παιδιά τοῦ βασιλέως εὐρίσκοντο ἀκόμῃ στὸν δρόμον, διεδόθη ἡ φήμῃ, ἡ ὁποία ἐφθασε μέχρι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, ὅτι δηλαδή ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐφόνευσεν ὅλα τὰ παιδιά τοῦ βασιλέως καὶ δὲν διεσώθη κανένα ἀπὸ αὐτά.

B Βασ. 13,31 καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περισσῶτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

B Βασ. 13,31 Ὁ βασιλεὺς ἐσηκώθηκεν, ἐσχισε τὰ ἐνδύματά του ἀπὸ τὴν λύπην τοῦ καὶ ἐξηπλώθη πρηνῆς στὸ ἔδαφος. Ὅλοι δὲ οἱ δούλοι, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο πλησίον τοῦ, ἐσχισαν καὶ αὐτοὶ τὰ ἐνδύματά των.

B Βασ. 13,32 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπε· μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανεν· ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλώμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ·

- B Βασ. 13,32 Ο Ιωναδάβ, ο υιός του Σαμαά, του αδελφού του Δαβίδ, είπε προς τον Δαβίδ· “δεν είναι αληθές αυτό και ας μη πιστεύση ο κύριός μου, ο βασιλεύς, ότι εφονεύθησαν όλοι οι υιοί, οι δούλοι του βασιλέως μου, διότι μόνον ο Αμνών εφονεύθη. Αυτό δε έγινε, διότι ο Αβεσσαλώμ τον εμίσει θανασίμως από την ημέραν, κατά την οποίαν ο Αμνών διέφθειρε την αδελφήν του την Θημάρ.
- B Βασ. 13,33 καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων· πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον, ὅτι ἀλλ’ ἢ Ἀμνὼν μονώτατος ἀπέθανε.
- B Βασ. 13,33 Και τώρα ας μη πιστεύση ο βασιλεύς μου Δαβίδ, ότι όλα τα παιδιά του εφονεύθησαν, αλλά μόνον ο Αμνών εφονεύθη και κανένας άλλος”.
- B Βασ. 13,34 καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλώμ. καὶ ἦρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ λαὸς πολὺς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει· καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν· ἄνδρας ἐώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωνῆν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους.
- B Βασ. 13,34 Ο Αβεσσαλώμ, έπειτα από την αδελφοκτονίαν αυτήν, εδραπέτευσεν. Ενας νεαρός δούλος, ο οποίος είχε τοποθετηθῇ ως σκοπός, ὑψωσε τα μάτια του και είδεν αίφνης σαν στρατόν πολύν να βαδίζει στον ορόμον, που ευρίσκετο ὀπισθέν του, εις κάποιαν κατωφέρειαν του βουνού. Τότε ο νεαρός αυτός σκοπός έτρεξε προς τον βασιλέα Δαβίδ και του είπε· “είδον άνδρας εις την οδόν της Ὠρωνήν, που ευρίσκεται από τας πλευράς του ὄρους”.
- B Βασ. 13,35 καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισι· κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου, οὕτως ἐγένετο.
- B Βασ. 13,35 Ο Ιωναδάβ είπε τότε προς τον βασιλέα· “ιδού, αυτοί είναι τα

παιδιά του βασιλέως, που έφθασαν. Οπως εγώ ο δούλος σου είπα, έτσι και έγινε”.

B Βασ. 13,36 καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσε λαλῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθαν καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καὶ γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα.

B Βασ. 13,36 Όταν δε ετελείωσε τα λόγια του αυτά ο Ιωναδάβ, αἰφνης ἐφθασαν τα παιδιά του βασιλέως, ὑψωσαν φωνὴν και ἐκλαυσαν. Μαζή με αυτούς ἐκλαυσεν ο βασιλεὺς και οι δούλοι του. Ο θρήνος των ἦτο πολὺ μεγάλος.

B Βασ. 13,37 καὶ Ἀβεσσαλώμ ἔφυγε καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμί υἱὸν Ἐμιούδ βασιλέα Γεδσοῦρ εἰς γῆν Μαχάδ. καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

B Βασ. 13,37 Ο Αβεσσαλώμ δια να σωθῇ κατέφυγεν στον Θολμί, υἱὸν του Εμιούδ, τον βασιλέα Γεδσοῦρ, στον χώραν Μαχάδ. Ο βασιλεὺς Δαυίδ ἐπένθησε τον θάνατον του υιού του Αμνών καθ' ὅλον το διάστημα της ζωῆς του.

B Βασ. 13,38 καὶ Ἀβεσσαλώμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία.

B Βασ. 13,38 Ο Αβεσσαλώμ, ο οποίος εδραπέτευσε και κατέφυγεν εις Γεδσοῦρ, παρέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ τρία ἔτη.

B Βασ. 13,39 καὶ ἐκόπασε τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξελθεῖν ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ, ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνών ὅτι ἀπέθανε.

B Βασ. 13,39 Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπραῦνθη ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως Δαυίδ και δεν ἐξήλθε να καταδιώξη τον Αβεσσαλώμ, διότι εἶχε παρηγορηθῇ δια τον θάνατον του Αμνών.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 14

B Βασ. 14,1 Καὶ ἔγνω Ἰωάβ υἱὸς Σαρουῖας ὅτι ἡ καρδιά τοῦ

βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 14,1

Ο Ιωάβ, ο υιός της Σαρουϊας, αδελφός του Δαβίδ, αντελήφθη ότι η καρδιά του βασιλέως είχε πραυνθή και διέκειτο συμπαθώς προς τον Αβεσσαλώμ.

B Βασ. 14,2

καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ εἰς Θεκωέ, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς

B Βασ. 14,2

Εστειλε λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν Θεκωέ ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐπήρην ἀπὸ ἐκεῖ μίαν σοφὴν γυναῖκα καὶ τὴν ὁδήγησε πρὸς τὸν Ἰωάβ. Ὁ Ἰωάβ εἶπε πρὸς αὐτήν· “προσποιήσου, ὅτι πενθεῖς. Φορεσε πένθιμα ἐνδύματα, μὴ ἀλειφθῇς με ἀρωματώδες ἔλαιον καὶ γενικῶς θα φαίνεσαι σαν γυναῖκα, ἡ ὁποία πενθεῖ διὰ κάποιον νεκρὸν καὶ ὅτι τὸ πένθος αὐτὸ χρονολογεῖται ἀπὸ πολὺν χρόνον.

B Βασ. 14,3

καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἔθηκεν Ἰωάβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς.

B Βασ. 14,3

Ετσι, θα παρουσιασθῇς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θα πῇς πρὸς αὐτὸν, ὅπως ἐγὼ θα σε συμβουλευσω”. Ὁ Ἰωάβ τὴν συνεβούλευσε, τι συγκεκριμένως νὰ πῇ.

B Βασ. 14,4

καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπε· σῶσον, βασιλεῦ, σῶσον.

B Βασ. 14,4

Ἡ γυναῖκα αὕτη ἀπὸ τὴν πόλιν Θεκωέ παρουσιάσθη στὸν βασιλέα Δαβίδ, ἔπεσε μετὰ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς, προσεκύνησεν αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε· “σώσε με, βασιλεῦ, σώσε με”

B Βασ. 14,5

καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς· τί ἐστὶ σοι; ἡ δὲ εἶπε· καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου.

B Βασ. 14,5

Ὁ βασιλεὺς τὴν ἠρώτησε “τί σου συμβαίνει;” Εκείνη ἀπήντησεν· “εἶμαι ἐγὼ μὴ δυστυχισμένη χήρα. Ὁ σύζυγός

μου έχει αποθάνει.

B Βασ. 14,6 καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφότεροι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀνά μέσον αὐτῶν, καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἕνα ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν.

B Βασ. 14,6 Εἶχα δε ἐγὼ ἡ δούλη σου δύο παιδιὰ, τα οποία κάποιαν ἡμέραν ἐφιλονείκησαν μεταξύ των στους αγρούς εἰς ἔρημον τόπον. Κανείς δεν ἦτο να τους χωρίση. Ο ενας ἐκτύπησε τὸν ἀδελφόν του καὶ τὸν ἐφόνευσε.

B Βασ. 14,7 καὶ ἰδοὺ ἐπανεῖστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν· δὸς τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτόν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαροῦμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν· καὶ σβέσουσι τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα, ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

B Βασ. 14,7 Καὶ νὰ, ὅλο το συγγενολόγι μου ἠγέρθη καὶ ἦλθε πρὸς ἐμέ, τὴν δούλην σου, καὶ μου εἶπαν· Παράδωσε εἰς ἡμᾶς τὸν φονέα τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ τὸν θανατώσωμεν καὶ ἔτσι νὰ πληρώσῃ αὐτὸς με τὴν ζωὴν τοῦ τὴν ζωὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὸν ὁποῖον ἐφόνευσε καὶ θὰ ἐξοντώσωμεν αὐτόν, τὸν κληρονόμον τῆς περιουσίας σας. Ἐτσι δε αὐτοὶ θέλουν νὰ σβήσουν τὸν τελευταῖον καὶ μοναδικὸν σπινθήρα, τὸν κληρονόμον, ὥστε νὰ μὴ εὐρεθῇ κανεὶς διάδοχος καὶ κληρονόμος τοῦ ἀνδρός μου καὶ χαθῇ τοιοῦτοτρόπως τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς”.

B Βασ. 14,8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα· ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, καγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ.

B Βασ. 14,8 Εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα· “πῆγαινε στο σπίτι σου καὶ ἐγὼ θὰ δώσω τὴν σχετικὴν ἐντολήν διὰ σέ”.

B Βασ. 14,9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα· ἐπ’ ἐμέ, κύριέ μου βασιλεῦ, ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ

- πατρός μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶος.
- B Βασ. 14,9 Η γυναίκα, ἡ ὁποία κατήγετο ἀπὸ τὴν πόλιν Θεκωῆ, εἶπε με κάποιον ἀνησυχίαν πρὸς τὸν βασιλέα· “ὡς τιμωρηθῶ ἐγὼ καὶ ἡ πατρικὴ μου οἰκογένεια, διότι δὲν ἐφήρμοσα τὸν νόμον τῆς ἀνταποδόσεως ἐναντίον τοῦ υἱοῦ μου. Εὐχομαι δὲ ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θρόνος του νὰ μείνουν ἀθῶοι ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν”.
- B Βασ. 14,10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τίς ὁ λαλῶν πρὸς σε; καὶ ἄξεις αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἄψασθαι αὐτοῦ.
- B Βασ. 14,10 Ο βασιλεὺς εἶπε τότε πρὸς αὐτήν. “Ποιὸς εἶναι ἐκεῖνος, πού θὰ σου ἀντιμιλήσῃ; Θὰ τὸν οδηγήσῃς ἀμέσως πρὸς ἐμέ καὶ δὲν θὰ τολμήσῃ οὔτε νὰ ἐγγίσῃ ἀπλῶς τὸν υἱόν σου”.
- B Βασ. 14,11 καὶ εἶπε· μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν Κύριον Θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι τὸν υἱόν μου· καὶ εἶπε· ζῇ Κύριος, εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν.
- B Βασ. 14,11 Εἶπε τότε ἐκείνη πρὸς τὸν Δαυίδ· “ὡς ευαρεστηθῇ ὁ βασιλεὺς μου νὰ προφέρῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ του, ὀρκιζόμενος εἰς αὐτό, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ παρουσιασθῇ ἐκδικητὴς, συγγενὴς τοῦ φονευθέντος υἱοῦ μου, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐξοντώσουν τὸν ζῶντα υἱόν μου”. Εἶπεν ὁ Δαυίδ· “ὀρκίζομαι στὸν ζῶντα Κύριον, ὅτι οὔτε μιὰ τρίχα δὲν θὰ πέσῃ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδιοῦ σου εἰς τὴν γῆν”.
- B Βασ. 14,12 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλέα ῥῆμα. καὶ εἶπε· λάλησον.
- B Βασ. 14,12 Η γυνὴ εἶπε τότε πρὸς τὸν βασιλέα· “θὰ μου ἐπιτρέψῃς, σε παρακαλῶ, νὰ ομιλήσω καὶ πάλιν ἐγὼ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἓνα ἀκόμη λόγον”. Ὁ βασιλεὺς ἀπήντησεν· “ομιλήσον”.
- B Βασ. 14,13 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· ἵνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν Θεοῦ; ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὥς

πλημμέλεια τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν
ἐξωσμένον αὐτοῦ;

B Βασ. 14,13 Προσέθεσε τότε ἡ γυνή· “διατί συ εσκέφθης ἓνα τέτοιο παρόμοιον κακὸν ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ; Ἡ διαταγή, ἡ ὁποία ἐβγήκεν ἀπὸ το στόμα τοῦ βασιλέως, νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ ὁ Αβεσσαλώμ, ὁ διωγμένος μακρὰν τὴν Ἱερουσαλήμ, δὲν ἀποτελεῖ ἀδικίαν;

B Βασ. 14,14 ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ οὐ συναχθήσεται· καὶ λήψεται ὁ Θεὸς ψυχὴν, καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ’ αὐτοῦ ἐξωσμένον.

B Βασ. 14,14 Ἀς μὴ λησμονούμεν δε ὅτι ὅλοι θα ἀποθάνωμεν. Καὶ ὅπως τὸ νερό, τὸ ὁποῖον χύνεται καὶ ῥέει εἰς τὴν γῆν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μαζευθῇ, ἔτσι εἴμεθα καὶ ὅλοι ἡμεῖς. Εκείνος ὁ ὁποῖος ἀπέθανε, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν. (Ὁ Ἀμνὼν ἐφυγε ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν. Δὲν ἐπανέρχεται). Ὁ δε Θεὸς θα θέσῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος σκέπτεται νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ἐξωρισμένον Αβεσσαλώμ.

B Βασ. 14,15 καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεται με ὁ λαός, καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου· λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἴπως ποιήσῃ ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ·

B Βασ. 14,15 Καὶ τώρα ἦλθα νὰ θέσω ὑπ’ ὄψιν τοῦ βασιλέως μου καὶ κυρίου μου αὐτὰ τὰ πράγματα, ὅτι με ἔχει τρομάζει τὸ συγγενολόγι μου (μήπως καὶ ζητήσῃ νὰ ἐφαρμόσω τὸν νόμον τῆς ἀντιδικίας). Ἀπεφάσισα λοιπόν, νὰ ἀναφερθῶ εἰς σέ, μήπως συ ὁ βασιλεὺς μου, ἠμπορέσῃς νὰ ἐκπληρώσῃς τὸ αἶτημα τῆς χάριτος ἐμοῦ τῆς δούλης σου.

B Βασ. 14,16 ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς· ῥυσάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξ᾿αῖ με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας Θεοῦ.

- B Βασ. 14,16 Εσκέφθην και ἐπίστευσα ὅτι ὁ βασιλεὺς θα ἀκούσῃ αὐτὴν τὴν αἰτησίῳ μου. Ἀς ἀπαλλάξῃ ἐμὲ τὴν δούλῃν τοῦ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ζητεῖ νὰ βγάλῃ ἐμὲ καὶ τὸν υἱὸν μου ἀπὸ τὴν κληρονομίαν, ποῦ μας ἔχει δώσει ὁ Θεός”.
- B Βασ. 14,17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· εἴη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν, ὅτι καθὼς ἄγγελος Θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν, καὶ Κύριος ὁ Θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ.
- B Βασ. 14,17 Ἡ γυναῖκα συνεχίζουσα εἶπε· “ἀς εἶναι λοιπὸν ὁ ευμενὴς αὐτὸς λόγος τοῦ κυρίου μου καὶ βασιλέως μου ὡς θυσία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Διότι ὁ κύριός μου καὶ βασιλεὺς μου εἶναι ὡς ἄγγελος Θεοῦ, ποῦ ἀκούει τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. Καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεός θα εἶναι πάντοτε μαζὴ σου”.
- B Βασ. 14,18 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα· μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ’ ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς.
- B Βασ. 14,18 Ὁ βασιλεὺς, κάτι υποπτευθεὶς, ἀπήντησε πρὸς αὐτὴν τὴν γυναῖκα· “μὴ ἀρνηθῇς, σε παρακαλῶ, νὰ μου πῇς καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν εἰς ὅ,τι θα σε ἐρωτήσω”. Ἡ γυναῖκα ἀπήντησεν· “ἀς ὁμιλήσῃ, λοιπὸν, ὁ βασιλεὺς καὶ κύριός μου καὶ ἐγὼ θα ἀπαντήσω”.
- B Βασ. 14,19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· μὴ ἡ χεὶρ Ἰωάβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ· ζῇ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων, ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους·
- B Βασ. 14,19 Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὴν ἠρώτησε· “μήπως ὁ Ἰωάβ σε συνεβούλευσε νὰ μου πῇς ὅλα αὐτά;” Ἀπήντησεν ἡ γυναῖκα πρὸς τὸν βασιλέα· “ὀρκίζομαι εἰς τὴν ζωὴν σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ ἐνώπιόν σου νὰ διαφύγῃ κανεὶς

οὔτε πρὸς τὰ δεξιὰ οὔτε πρὸς τὰ ἀριστερά· καὶ ἐγὼ δὲν
ἠμπορῶ νὰ ἀποκρύψω ἢ νὰ ἀρνηθῶ τίποτε ἀπὸ ὅσα εἶπες
σύ, ὁ κύριός μου καὶ βασιλεὺς μου. Ὅτι δηλαδὴ πράγματι ὁ
δούλος σου ὁ Ἰωάβ, αὐτός μου ἔδωκε τὴν ἐντολήν καὶ αὐτός
ἔβαλεν στὸ στόμα τῆς δούλης σου ὅλα τὰ λόγια αὐτά.

B Βασ. 14,20 ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος
τούτου ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωάβ τὸν λόγον τοῦτον,
καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ
Θεοῦ τοῦ γινῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ.

B Βασ. 14,20 Διὰ νὰ δώσῃ ἄλλην τροπὴν στὸ θλιβερόν τούτο ζήτημα,
ἐχρησιμοποίησεν ὁ δούλος σου ὁ Ἰωάβ τὸν τρόπον αὐτόν.
Σὺ ὅμως, ὁ κύριός μου, εἶσαι σοφός. Ἡ σοφία σου εἶναι σαν
τοῦ ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ γνωρίζῃς ὅλα ὅσα
συμβαίνουν εἰς τὴν γῆν”.

B Βασ. 14,21 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ· ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι
κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον· πορεύου, ἐπίστρεψον τὸ
παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 14,21 Ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰωάβ καὶ τοῦ εἶπεν· “ἰδοὺ, λοιπόν,
θα σοὺ κάμω τὴν χάριν, τὴν ὁποίαν μου ἐζήτησες. Πηγαινέ
νὰ ἐπαναφέρῃς τὸ παιδί μου, τὸν Ἀβεσσαλώμ”.

B Βασ. 14,22 καὶ ἔπεσεν Ἰωάβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ
προσεκύνησε καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν
Ἰωάβ· σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὗρον χάριν ἐν
ὀφθαλμοῖς σου, κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ
κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.

B Βασ. 14,22 Ὁ Ἰωάβ ἔπεσε κατὰ γῆς μετὰ τὸ πρόσωπον στὸ ἔδαφος,
προσεκύνησε καὶ ηὐχαρίστησε τὸν βασιλέα. Εἶπε δὲ στὸν
Δαυίδ· “σήμερα ἐγὼ ὁ δούλος σου ἐπείσθην, ὅτι
ἀπολαμβάνω ἐκτιμήσεως πλησίον σου, κύριέ μου βασιλεῦ,
διότι ἐξεπλήρωσες αὐτὸ τὸ αἶτημα τοῦ δούλου σου”.

B Βασ. 14,23 καὶ ἀνέστη Ἰωάβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοὺρ καὶ ἤγαγε
τὸν Ἀβεσσαλώμ εἰς Ἱερουσαλήμ.

- B Βασ. 14,23 Αμέσως ο Ιωάβ εσηκώθη, μετέβη εις την Γεδσοῦρ, ἐπήρην ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐπανέφερε τὸν Ἀβεσσαλώμ εις τὴν Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 14,24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἀποστραφήτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβεσσαλώμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.
- B Βασ. 14,24 Ο βασιλεὺς εἶπεν· “ὁ Ἀβεσσαλώμ ας ἐπιστρέψῃ καὶ ας μείνῃ στὸν οἶκον τοῦ. Ἀλλὰ ας μὴ ἰδῇ ποτέ τὸ πρόσωπόν μου”. Ο Ἀβεσσαλώμ ἐπέστρεψε πράγματι στὸν οἶκον τοῦ καὶ δὲν ἐβλεπε πλέον τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως· δὲν παρουσιάσθη ποτέ εἰς αὐτόν.
- B Βασ. 14,25 καὶ ὥς Ἀβεσσαλώμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἵχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.
- B Βασ. 14,25 Μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν δὲν υπῆρχεν ἄλλος τόσον θαυμαστός, ὅσον ἦτο ὁ Ἀβεσσαλώμ, κατὰ τὴν ωραιότητα. Οὗτος ἀπὸ τοῦ ἁκροῦ τῶν ποδῶν τοῦ μέχρι καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ δὲν εἶχε κανένα ψεγάδι.
- B Βασ. 14,26 καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτόν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ -καὶ ἐγένετο ἀπ’ ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ὥς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ’ αὐτόν- καὶ κειρόμενος αὐτήν ἔσθησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.
- B Βασ. 14,26 Αὐτὸς ἐκουρεύετο μιὰ φορὰ τὸ ἔτος, διότι ηὔξανεν υπερβολικὰ καὶ τὸν ἐβάρυνεν ἡ κόμη τοῦ. Ὄταν δὲ ἐκούρευε τὴν κεφαλὴν τοῦ, τὸ βάρος τῆς κουρεμένης κόμης τοῦ ἐζύγιζεν· διακοσίους βασιλικούς σίκλους, δύο καὶ πλέον χιλιόγραμμα.
- B Βασ. 14,27 καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβεσσαλώμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ· αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμών καὶ

ΤΙΚΤΕΙ ΑΥΤῶ ΤὸΝ ἈΒΙΑ.

- B Βασ. 14,27 Απέκτησε δε ο Αβεσσαλώμ τρεις υιούς και μίαν θυγατέρα. Η θυγάτηρ του ωνομάζετο Θημάρ. Αυτή ήτο ωραιοτάτη γυναίκα και έγινε σύζυγος του Ροβοάμ, του υιού του Σολομώντος. Αυτή εγέννησεν στον Ροβοάμ παιδί, τον Αβιά.
- B Βασ. 14,28 καὶ ἐκάθισεν Ἀβεσσαλώμ ἐν Ἱερουσαλήμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.
- B Βασ. 14,28 Ο Αβεσσαλώμ παρέμεινεν εις την Ιερουσαλήμ επί δύο ἔτη, κατά το διάστημα των οποίον δεν είδε το πρόσωπον του βασιλέως Δαυίδ.
- B Βασ. 14,29 καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Ἰωάβ ἀποστείλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν· καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.
- B Βασ. 14,29 Εστειλε δε ἄνθρωπὸν του στον Ιωάβ και εζήτησεν ἀπὸ αὐτόν να μεσιτεύσῃ, δια να παρουσιασθῇ προς τον βασιλέα. Ο Ιωάβ ὁμως δεν ενέκρινε και δεν ηθέλησε να ἐλθῇ αὐτός προς τον βασιλέα. Ο Αβεσσαλώμ ἀπέστειλε δεῦτερον φορὰν ἄνθρωπον προς τον Ιωάβ καλὼν αὐτόν, ἀλλὰ ἐκεῖνος δεν ηθέλησε να προσέλθῃ.
- B Βασ. 14,30 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἴδετε, ἡ μερίς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωάβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτήν ἐν πυρί· καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλώμ τὴν μερίδα. καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωάβ πρὸς αὐτόν διερρήχότες τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ εἶπον· ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Ἀβεσσαλώμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.
- B Βασ. 14,30 Εἶπε τότε ο Αβεσσαλώμ στους δούλους του· “προσέξατε, ἓνας αγρός του Ιωάβ ευρίσκεται κοντά στον ιδικόν μου. Εἰς αὐτόν ἔχει καλλιεργηθῇ δι' αὐτόν κριθάρι, που εἶναι ὠριμον προς θερισμόν. Πηγαίνετε και βάλετε φωτιά και καύσατέ το”. Οἱ δούλοι του Αβεσσαλώμ ἤλθον, ἔβαλαν φωτιά και

έκαυσαν το κριθάρι του αγρού του Ιωάβ. Οι δε δούλοι του Ιωάβ ήλθον προς τον κύριόν των με σχισμένα τα ιμάτιά των και είπαν· “οι δούλοι του Αβεσσαλώμ έκαυσαν το σπαρμένον χωράφι σου”.

B Βασ. 14,31 καὶ ἀνέστη Ἰωάβ καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβεσσαλώμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἵνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδες σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί;

B Βασ. 14,31 Ο Ιωάβ αγανακτῶν ηγέρθη και μετέβη στον οἶκον του Αβεσσαλώμ και του εἶπε· “διατί οι δούλοι σου έκαυσαν το σπαρμένον χωράφι μου;”

B Βασ. 14,32 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Ἰωάβ· ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σε λέγων· ἦκε ὧδε, καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· ἵνατί ἦλθον ἐκ Γεδσοῦρ; ἀγαθόν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ· καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον· εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με.

B Βασ. 14,32 Ο Αβεσσαλώμ του απήντησεν· “ιδού, εγώ έστειλα άνθρωπον εις σε και σου εἶπα· Ελα εδῶ, διότι θέλω να σε στείλω σαν πρεσβευτήν προς τον βασιλέα και να του πης· Διατί επέστρεψα από την Γεδσοῦρ; Προτιμότερον ήτο να έμενα εκεί, διότι μέχρι τώρα δεν είδα καθόλου το πρόσωπον του βασιλέως μου. Εάν έχω διαπράξει θανάσιμον έγκλημα, ας με θανατώση”.

B Βασ. 14,33 καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβεσσαλώμ. καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 14,33 Ο Ιωάβ παρουσιάσθη τότε ενώπιον του βασιλέως και ανέφερεν εις αὐτόν ο,τι του εἶχεν εἶπει ο Αβεσσαλώμ. Ο δε βασιλεὺς εκάλεσε τον Αβεσσαλώμ. Ο Αβεσσαλώμ παρουσιάσθη στον βασιλέα, έπεσε με το πρόσωπον αυτού κάτω εις την γην ενώπιον του βασιλέως. Ο δε βασιλεὺς

κατεφίλησε τον Αβεσσαλώμ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 15

B Βασ. 15,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβεσσαλώμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

B Βασ. 15,1 Επειτα από τα γεγονότα αυτά, την συμφιλίωσιν δηλαδή του Αβεσσαλώμ προς τον πατέρα του, ο Αβεσσαλώμ κατεσκεύασε δια τον εαυτόν του ἄρματα, ηγόρασε δε και ἵππους. Πενήντα ἄνδρες ὡς ἄν σωματοφύλακες και τιμητικὴ συνοδεία ἔτρεχαν ἔμπροσθέν του.

B Βασ. 15,2 καὶ ὥρθρισεν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρας τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ, ὃς ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ· ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ εἶπεν· ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δοῦλός σου.

B Βασ. 15,2 Ο Αβεσσαλώμ ἐξυπνοῦσε πολὺ πρωΐ, ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν πόλιν και ἵστατο πλησίον εἰς τὴν ὁδόν, που ὠδηγοῦσε εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ. Εφώναζε δε κάθε ἄνθρωπον, ο ὁποῖος εἶχε διαφορὰς πρὸς ἄλλον και ἤρχετο να δικασθῇ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως και τοῦ ἔλεγε με πολλὴν φιλοφροσύνην· “ἀπὸ ποίαν πόλιν κατὰγεςαι;” Εκείνος ευχαριστημένος ἀπαντοῦσε· “ἐγὼ, ὁ δούλος σου, κατὰγομαι ἀπὸ μίαν πόλιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ”.

B Βασ. 15,3 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβεσσαλώμ· ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκολοί, καὶ ὁ ἀκούων οὐκ ἔστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως.

B Βασ. 15,3 Ο Αβεσσαλώμ ἔλεγε και διεβεβαίωνεν αὐτόν· “ἡ υπόθεσίς σου εἶναι ὀλοφάνερα δικαία και εὐκολα ἡμπορεῖ να τακτοποιηθῇ. Δεν ὑπάρχει ὁμως κανένας διωρισμένος ἀπὸ

- τον βασιλέα δικαστής, δια να δικάση την υπόθεσίν σου”.
B Βασ. 15,4 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ· τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπ’ ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ, ὃς ἐὰν ᾖ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιώσω αὐτόν;
- B Βασ. 15,4 Καὶ ὁ Αἰεσσαλώμ προσέθετε· “ποιός τάχα θα με εγκαταστήσῃ δικαστὴν εἰς τὴν χώραν αὐτήν; Ἀν γίνω, εἰς ἐμὲ θα ἔρχωνται τότε ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται, που ἔχουν διαφορὰς πρὸς ἄλλους, καὶ ἐγὼ θα δικάζω δικαίως”.
- B Βασ. 15,5 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζεῖν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
- B Βασ. 15,5 Ὅταν δε κανεῖς Ἰσραηλῖτης τὸν ἐπλησίαζε νὰ τὸν προσκυνήσῃ, ὁ Αἰεσσαλώμ ἀπλώνε τὸ χεῖρ του, τὴν ἐπιανε φιλικῶς καὶ τὸν καταφιλοῦσε.
- B Βασ. 15,6 καὶ ἐποίησεν Ἀβεσσαλώμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινομένοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβεσσαλώμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 15,6 Ἐτσι δε συμπεριφερόμενος ὁ Αἰεσσαλώμ πρὸς κάθε Ἰσραηλίτην, που ἤρχετο νὰ δικασθῇ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, κατακτοῦσε τὰς καρδίας τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- B Βασ. 15,7 καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχὰς μου, ἃς ἠύξάμην τῷ Κυρίῳ ἐν Χεβρών·
- B Βασ. 15,7 Ὅταν ὁ Αἰεσσαλώμ συνεπλήρωνε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἶπε πρὸς τὸν πατέρα του· “δος μου τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Χεβρών, δια νὰ ἐκτελέσω ἕνα τάξιμο, τὸ ὁποῖον ἔχω κάμει πρὸς τὸν Κύριον.
- B Βασ. 15,8 Ὅτι εὐχὴν ἠύξατο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοῦρ ἐν Συρίᾳ λέγων· ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με Κύριος εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ λατρεύσω τῷ Κυρίῳ.

- B Βασ. 15,8 Διότι εγώ, ο δούλος σου, όταν έμενα εξόριστος εις την Γεδσοῦρ της Συρίας, έκαμα μίαν ευχήν στον Κυριον και είπα· Εάν ευδοκήση ο Κυριος και επιστρέψω εις την Ιερουσαλήμ, θα του προσφέρω δώρον της λατρείας μου προς αυτόν”.
- B Βασ. 15,9 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· βάδιζε εἰς εἰρήνην· καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών.
- B Βασ. 15,9 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ ἀνύποπτος ἀπήντησε προς τον Αβεσσαλώμ· “πήγαινε εις οδὸν εἰρήνης”. Εκείνος δε ἐξεκίνησε και μετέβη εις την Χεβρών.
- B Βασ. 15,10 καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε· βεβασίλευκε βασιλεὺς Ἀβεσσαλώμ ἐν Χεβρών.
- B Βασ. 15,10 Εστειλε δε κατασκόπους ο Αβεσσαλώμ εις ὅλας τας φυλάς του Ἰσραὴλ, δια να αναγγείλουν τα εξής· Ἀμέσως μόλις ἀκούσετε τον ἦχον κερατίνης σάλπιγγας θα πῆτε· «ανεκηρύχθη βασιλεὺς εις την Χεβρών ο Αβεσσαλώμ”.
- B Βασ. 15,11 καὶ μετὰ Ἀβεσσαλώμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλήμ κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότητι αὐτῶν καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα.
- B Βασ. 15,11 Μαζή δε με τον Αβεσσαλώμ ἐπορεύθησαν προς την Χεβρών ἀπὸ την Ιερουσαλήμ διακόσιοι ἄλλοι ἐπίσημοι ἄνδρες. Αὐτοὶ ἐπήγαν μαζή του με ὅλην των την ἀπλότητα, χωρὶς να γνωρίζουν τίποτε ἀπὸ ὅσα πονηρὰ εἶχε κατὰ νουν ο Αβεσσαλώμ.
- B Βασ. 15,12 καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀχιτόφελ τὸν Γελμωναῖον τὸν σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλὰ ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν. καὶ ἐγένετο σύστρεμμα ἰσχυρόν, καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Ἀβεσσαλώμ.
- B Βασ. 15,12 Ο Αβεσσαλώμ, ὅταν εἶχε κατεβή εις την Χεβρών, δια να

προσφέρει την θυσίαν του τάματός του, έστειλεν άνθρωπον και προσεκάλεσε τον Αχιτόφελ τον Γελμωναίον, ο οποίος ήτο σύμβουλος του Δαβίδ και κατήγετο από την πόλιν Γωλά. Ετσι δε το συνωμοτικόν στράτευμα του Αβεσσαλώμ εγένετο ολονέν και ισχυρότερον, διότι πολὺς λαός συνεχώς επορεύετο και ακολουθούσε τον Αβεσσαλώμ.

B Βασ. 15,13 καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ λέγων· ἐγενήθη ἡ καρδιά ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 15,13 Ἦλθεν ὁμως ενας ἀγγελιαφόρος πρὸς τον Δαυὶδ και του εἶπεν· “ὅλοι οι Ἰσραηλίται ἔχουν ἀκολουθήσει τον Αβεσσαλώμ”.

B Βασ. 15,14 καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ’ αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλώμ· ταχύνετε τοῦ πορευθῆναι, ἵνα μὴ ταχύνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἐξώσῃ ἐφ’ ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας.

B Βασ. 15,14 Ο Δαβίδ, ο οποίος ἀντελήφθη πλέον τους πονηροὺς σκοποὺς του Αβεσσαλώμ, εἶπε πρὸς τους δούλους του, που εὐρίσκοντο μαζὴ του εἰς την Ἱερουσαλήμ· “σηκωθῆτε και ας φύγωμεν. Διότι εἰάν συναντηθῶμεν με τον Αβεσσαλώμ, δεν θα υπάρξῃ καμμία σωτηρία δι’ ἡμᾶς. Σπεύσατε να φύγωμεν, μήπως τυχόν ἐκεῖνος τρέξῃ και μας καταλάβῃ και ἀφήσῃ να πέσῃ ἐπάνω μας ὅλη ἡ κακία του και περάσῃ τους κατοίκους της Ἱερουσαλήμ ἐν στόματι μαχαίρας”.

B Βασ. 15,15 καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα· κατὰ πάντα, ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἴδου οἱ παῖδές σου.

B Βασ. 15,15 Οἱ δούλοι του βασιλέως εἶπαν πρὸς αὐτόν· “ὅλα ὅσα ἀποφασίσῃ να πράξῃ ο κύριός μας και βασιλεὺς μας, ἡμεῖς εἴμεθα πρόθυμοι να υπακούσωμεν και να πράξωμεν”.

B Βασ. 15,16 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν

αὐτῶν· καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν
παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον.

B Βασ. 15,16 Ο βασιλεὺς πεζοπορῶν, μαζή δε με αὐτὸν καὶ ὅλος ο
βασιλικὸς τοῦ οἴκος, ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Αφῆκε δε
μόνον δέκα ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ τῆς δευτέρας σειρᾶς, νὰ
φυλάττουν τὸν βασιλικὸν τοῦ οἴκου.

B Βασ. 15,17 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ
καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρᾶν.

B Βασ. 15,17 Εβγήκεν ο βασιλεὺς καὶ ὅλη ἡ αὐλὴ τοῦ πεζοποροῦντες καὶ
εσταμάτησαν εἰς ἓνα μακρυνὸν οἶκον.

B Βασ. 15,18 καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ παρῆγον
καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς
ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο
ἐχόμενος αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ
ἄδριοι καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ ἐξακόσιοι ἄνδρες, καὶ
παρῆσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ
Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι, οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ
ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γέθ, πορευόμενοι ἐπὶ
πρόσωπον τοῦ βασιλέως.

B Βασ. 15,18 Ολοὶ οἱ αὐλικοὶ τοῦ καὶ οἱ δούλοι τοῦ τὸν περιεστοίχιζαν καὶ
εβὰδιζαν μαζή τοῦ. Ἐπίσης μαζή τοῦ επορεύοντο ὅλοι οἱ τῆς
προσωπικῆς τοῦ φρουράς, οἱ Χελεθὶ καὶ Φελεθὶ, καὶ
εσταμάτησαν εἰς κάποιαν ἐληάν, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς
ἐρημον περιοχὴν. Ὁλος ὁ λαὸς εβὰδιζε πλησίον τοῦ, ὅπως
ἐπίσης καὶ οἱ ἐπίσημοι καὶ ὅλοι οἱ μαχηταί, ἐν ὅλῳ ἐξακόσιοι
ἄνδρες ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ. Πλησίον τοῦ ἦσαν ἡ
σωμαμαφυλακὴ τοῦ ἀπὸ τοὺς Χελεθὶ καὶ Φελεθὶ, ὅλοι οἱ
Γεθθαῖοι, οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐλθεῖ
πεζοποροῦντες ἀπὸ τὴν Γέθ, καὶ εβὰδιζαν μαζή με τὸν
βασιλέα.

B Βασ. 15,19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθθὶ τὸν Γεθθαῖον· ἵνατί
πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπίστρεφε καὶ οἶκει μετὰ τοῦ

βασιλέως, ὅτι ξένος εἶ σύ καὶ ὅτι μετώκησας σύ ἐκ τοῦ τόπου σου.

B Βασ. 15,19 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ εἶπε πρὸς τὸν Εθθὶ, τὸν Γεθθαῖον· “διατί καὶ συ ερχεσαι μαζή μας; Γυρῖσε πίσω καὶ μένε μαζή με τὸν βασιλέα Αβεσσαλώμ, διότι συ εἶσαι ἀπλῶς ἓνας φιλοξενούμενός μας καὶ δεν ἔχεις μετοικήσει ἀπὸ τὸν τόπον σου, δια νὰ εγκατασταθῇς οριστικῶς πλησίον μας.

B Βασ. 15,20 εἰ ἔχθές παραγέγονας, καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ’ ἡμῶν; καὶ γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου; ἔχθές ἢ ἐξέλευσίς σου, καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ’ ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὐ ἂν ἐγὼ πορευθῶ. ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ, καὶ Κύριος ποιήσῃ μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.

B Βασ. 15,20 Εφόσον χθες ἦλθες, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σε μετακινήσω μαζή μας σήμερον; Λοιπὸν, θὰ μεταναστεύσῃς ἀπὸ τὸν τόπον σου; Επαναλαμβάνω, χθες ἐβγήκες ἀπὸ τὴν πατρίδα σου καὶ πῶς θὰ σε υποχρεώσω ἐγὼ σήμερον, νὰ με ἀκολουθήσῃς εἰς τὴν πορείαν μας; Ἀλλωστε ἐγὼ θὰ πορευθῶ, ὅπου ἡμπορέσω νὰ πορευθῶ. Γυρῖσε λοιπὸν πίσω, ἐπίστρεψε στους ἀδελφούς σου, στους ἰδικούς σου. Ὁ δε Θεὸς θὰ δείξῃ τὸ ἐλεὸς του καὶ τὴν ἀλήθειάν του πρὸς σέ”.

B Βασ. 15,21 καὶ ἀπεκρίθη Ἐθθὶ τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε· ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν τόπον, οὐ ἂν ᾗ ὁ κύριός μου, καὶ ἂν εἰς θάνατον καὶ ἂν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου.

B Βασ. 15,21 Ἀπεκρίθη ὁ Εθθὶ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ εἶπεν· “ορκίζομαι στὸν ζῶντα Κυρίον τὸν Θεόν μου καὶ στὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ὅτι, ὅπου ὁ κύριός μου θὰ μεταβῇ στὸν θάνατον ἢ εἰς τὴν ζωὴν, ἐκεῖ καὶ ἐγὼ ὁ δούλος σου θὰ εἶμαι μαζή σου”.

B Βασ. 15,22 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθθὶ· δεῦρο καὶ διάβαινε μετ’

- έμοῦ· καὶ παρῆλθεν Ἐθθὶ ὁ Γεθθαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ’ αὐτοῦ.
- B Βασ. 15,22 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ συγκινημένος εἶπε πρὸς τὸν Εθθὶ· “ἐλα, βάδιζε μαζὴ μας”. Ο Εθθὶ ὁ Γεθθαῖος, συνεπορεύετο μαζὴ με τὸν βασιλέα καὶ με ὅλους τοὺς δούλους καὶ με ὅλον τὸν στρατὸν αὐτοῦ.
- B Βασ. 15,23 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιε φωνῇ μεγάλῃ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ τῶν Κέδρων, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν Κέδρων καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον.
- B Βασ. 15,23 Ολοι δε ὅσοι ἦσαν μαζὴ με τὸν φεύγοντα Δαυὶδ ἐκλαίαν με φωνὴν μεγάλην. Ὁλος ὁ λαὸς διεπέρασε τὸν χεῖμαρρον τῶν Κέδρων. Ἐπίσης ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ὁλος ὁ λαὸς, ἀφού διέβησαν τὸν χεῖμαρρον τῶν Κέδρων, ἐσκόπευαν νὰ πορευθούν δια τῆς οδοῦ, ἡ ὁποία ὠδηγοῦσε εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου.
- B Βασ. 15,24 καὶ ἰδοὺ καὶ γε Σαδῶκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ’ αὐτοῦ αἶροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. καὶ ἀνέβη Ἀβιάθαρ, ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως.
- B Βασ. 15,24 Καὶ ἰδοὺ, κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ χειμάρρου, παρουσιάσθη καὶ ὁ Σαδῶκ, ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ μαζὴ με αὐτὸν ὅλοι οἱ Λευῖται, οἱ ὁποῖοι μετέφεραν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν Βαιθάρ. Αὐτοὶ ἐτοποθέτησαν ἐκεῖ τὴν ἱερὰν Κιβωτὸν. Ἀνέβη δε καὶ ὁ ἀρχιερεὺς Ἀβιάθαρ, ὁ ὁποῖος παρέμενεν ἐκεῖ, ἕως ὅτου ἐπαυσε πλέον νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ὁ λαὸς, πού ἀκολουθοῦσε τὸν Δαυὶδ.
- B Βασ. 15,25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδῶκ· ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν· ἐὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς Κυρίου, καὶ ἐπιστρέψει με καὶ δεῖξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς.

- B Βασ. 15,25 Ο βασιλεύς Δαυίδ εἶπε τότε πρὸς τὸν Σαδὼκ· “επανάφερε τὴν Κιβωτὸν εἰς τὴν πόλιν. Εἴαν δὲ εὕρω χάριν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ εὐδοκήσῃ νὰ με ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν πόλιν, θὰ μοι δείξῃ πάλιν τὴν Κιβωτὸν καὶ τὴν ωραιότητά της.
- B Βασ. 15,26 καὶ ἐὰν εἴπῃ οὕτως· οὐκ ἠθέληκα ἐν σοί, ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ποιεῖτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
- B Βασ. 15,26 Εἴαν ὁμῶς μοι ομιλήσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον “δεν εὐαρεστοῦμαι εἰς σέ” θὰ εἴπω· Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμαι ἐτοιμος. Ἀς κάμῃ ὁ Θεὸς δι' ἐμέ ὅ,τι εἶναι καλὸν ἐνώπιόν του”.
- B Βασ. 15,27 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ· ἴδετε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμάας ὁ υἱὸς σου καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν·
- B Βασ. 15,27 Εἶπε δὲ ὁ βασιλεύς στον Σαδὼκ, τὸν ἀρχιερέα· “κυττάξτε, σὺ ἐπιστρέφεις εἰρηνικῶς εἰς τὴν πόλιν. Μαζὴ δὲ με σὰς ἐπιστρέφουν καὶ τὰ παιδιὰ σὰς, ὁ Ἀχιμάας ὁ ἰδικὸς σου υἱός, καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ.
- B Βασ. 15,28 ἴδετε, ἐγὼ εἰμι στρατεύομαι ἐν Ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι.
- B Βασ. 15,28 Ἰδέτε, ἐγὼ θὰ εὐρίσκομαι εἰς κατάστασιν ἐκστρατείας εἰς τὴν ἐρημον Ἀραβῶθ, μέχρις ὅτου λάβω κάποιαν καλὴν πληροφορίαν ἀπὸ σὰς”.
- B Βασ. 15,29 καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.
- B Βασ. 15,29 Ὁ Σαδὼκ καὶ ὁ Ἀβιάθαρ ἐπέστρεψαν φέροντες τὴν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ.
- B Βασ. 15,30 καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες.

- B Βασ. 15,30 Ο δε Δαυίδ ανήρχετο τον λόφον των Ελαιών κλαίων και έχων σκεπασμένην την κεφαλὴν του εἰς ἐνδειξιν πένθους. Επορεύετο δε ανυπόδητος. Ολοι οι ἄνδρες, οι οποίοι ἦσαν μαζὴ του, εσκέπασαν την κεφαλὴν των και ἀνέβαιναν τον ἀνήφορον του Ορους Ελαιών κλαίοντες και ἐκεῖνοι.
- B Βασ. 15,31 καὶ ἀνηγγέλη Δαυίδ λέγοντες· καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπε Δαυίδ· διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ, Κύριε ὁ Θεός μου.
- B Βασ. 15,31 Τότε ἐγνωστοποιήθη στον Δαυίδ ὅτι και αὐτός ο Αχιτόφελ εὐρίσκετο μαζὴ με τους στασιαστάς, με το μέρος του Αβεσσαλώμ. Προσηυχήθη δε ο Δαυίδ προς τον Κυριον και εἶπε· “Κυριε και Θεέ μου, σε παρακαλῶ, ματαίωσε τα ἐναντίον ἐμοῦ πονηρά σχέδια του Αχιτόφελ”.
- B Βασ. 15,32 καὶ ἦν Δαυίδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥοώς, οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ Θεῷ, καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσί ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυίδ διερρήχως τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.
- B Βασ. 15,32 Κατόπιν ο Δαυίδ ἐφθασε μέχρι της θέσεως Ῥοώς, ὅπου και προσεκύνησεν ἐκεῖ τον Θεόν. Και ἰδοὺ, εἰς ἀπάντησιν του Δαυίδ παρουσιάσθη ο Χουσί, ο στενός αὐτοῦ φίλος, με σχισμένον τον χιτῶνα του και με χῶμα ἐπάνω εἰς την κεφαλὴν του.
- B Βασ. 15,33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυίδ· ἐὰν μὲν διαβῆς μετ’ ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ’ ἐμέ εἰς βάσταγμα·
- B Βασ. 15,33 Εἶπε δε ο Δαυίδ προς αὐτόν· “ἐὰν διαβῆς και ἔλθῃς μαζὴ μου, θα εἶσαι εἰς ἐμέ βάρος.
- B Βασ. 15,34 καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἐρεῖς τῷ Ἀβεσσαλώμ· διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέν μου διελήλυθεν ὁ πατήρ σου, καὶ νῦν παῖς σου εἰμι, βασιλεῦ, ἕασόν με ζῆσαι, παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος

σός· καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλήν Ἀχιτόφελ.

B Βασ. 15,34

Εάν όμως επιστρέψης εἰς τὴν πόλιν, ἐκεῖ θα εἴπῃς στον Ἀβεσσαλώμ· Οἱ ἀδελφοί σου ἀνεχώρησαν. Εφυγεν ἐπίσης ἀπὸ ἐμέ ο βασιλεύς, ο πατήρ σου. Εγώ εἰμαι τώρα δούλος ἰδικός σου, βασιλεύ. Ἀφησέ με νὰ ζήσω. Δούλος τοῦ πατρός σου ἤμουν προηγουμένως, μέχρι προ ολίγου. Τώρα ἐγώ θα γίνω δούλος ἰδικός σου. Μένων δε συ πλησίον τοῦ Ἀβεσσαλώμ, θα κατορθώσῃς νὰ διαλύσῃς τὰ ἐναντίον ἐμοῦ πονηρά σχέδια τοῦ Ἀχιτόφελ.

B Βασ. 15,35

καὶ ἴδου ἐκεῖ μετὰ σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα, ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγελεῖς τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν.

B Βασ. 15,35

Μαζή σου δε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ θα εἶναι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ. Ο,τι ἀκούεις ἀπὸ τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ Ἀβεσσαλώμ, θα το γνωστοποιῇς στοὺς ἀρχιερεῖς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ.

B Βασ. 15,36

ἴδου ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν, Ἀχιμάας υἱὸς τῷ Σαδὼκ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα, ὃ ἐὰν ἀκούσῃτε.

B Βασ. 15,36

Επίσης μαζή με αὐτοὺς εἶναι τὰ δύο παιδιὰ τῶν. Ο Ἀχιμάας υἱὸς τοῦ Σαδὼκ, καὶ ὁ Ἰωνάθαν υἱὸς τοῦ Ἀβιάθαρ. Δια μέσου αὐτῶν θα μοῦ γνωστοποιήτε κάθε τι, τὸ ὁποῖον θα ἀκούσετε”.

B Βασ. 15,37

καὶ εἰσῆλθε Χουσί ὁ ἐταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβεσσαλώμ ἄρτι εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

B Βασ. 15,37

Ὁ Χουσί, ὁ στενὸς φίλος τοῦ Δαυὶδ, ἐπείσθη, ἐπανήλθεν εἰς τὴν πόλιν, ὅταν ὁ Ἀβεσσαλώμ εἰσῆρχετο εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

- B Βασ. 16,1 Καὶ Δαυὶδ παρῆλθε βραχύ τι ἀπὸ τῆς Ῥώς καὶ ἰδοὺ Σιβὰ τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθὲ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ζευγὸς ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ’ αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ νέβελ οἴνου.
- B Βασ. 16,1 Οταν ο Δαυίδ επροχώρησε εις μικρόν τι διάστημα ἀπὸ τῆς Ῥώς, ἰδοὺ ἦλθεν εις προὔπαντησίν του ο Σιβά, ο δούλος του Μεμφιβοσθέ, με δύο σαμαρωμένους ὄνους. Επάνω στους ὄνους αὐτοὺς ἦσαν φορτωμένοι διακόσιοι ἄρτοι, εκατὸ μεγάλα τσαμπιά σταφίδες, εκατὸ φοίνικες καὶ ἕνας ασκὸς με οἶνον.
- B Βασ. 16,2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβά· τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβά· τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ.
- B Βασ. 16,2 Ο βασιλεὺς εἶπε πρὸς τον Σιβά· “πρὸς ποῖον σκοπὸν τα ἔχεις αὐτά;” Ο Σιβά ἀπήντησε· “τα ζῶα εἶναι, δια να καθήσουν τα μέλη της βασιλικῆς οικογενείας, οἱ δε ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἶναι φαγητὸν των ἀνδρῶν σου. Ο οἶνος εἶναι, δια να τον πῖουν ἐκεῖνοι, που εἶναι ἐξηντλημένοι ἀπὸ την πορείαν εις την ἐρήμον”.
- B Βασ. 16,3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα· ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλήμ, ὅτι εἶπε· σήμερον ἐπιστρέψουσί μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου.
- B Βασ. 16,3 Ο βασιλεὺς τον ηρώτησε πάλιν· “που εἶναι το παιδί του κυρίου σου;” Ο Σιβά ἀπήντησε πρὸς τον βασιλέα· “ἰδοὺ, κάθεται εις την Ἱερουσαλήμ, διότι εἶπε· Σήμερον οἱ Ἰσραηλίται θα με ἀποκαταστήσουν εις την βασιλείαν του πατρός μου”.
- B Βασ. 16,4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβά· ἰδοὺ σοι πάντα, ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ. καὶ εἶπε Σιβὰ προσκυνήσας· εὖροιμι χάριν

ἐν ὀφθαλμοῖς σου, κύριέ μου βασιλεῦ.

B Βασ. 16,4

Ο βασιλεὺς εἶπεν στον Σιβά· “ἰδοὺ, ἐγὼ σου δίδω ὅλα ὅσα ἀνήκουν στον Μεμφιβοσθέ”. Ο Σιβά προσεκύνησε τον Δαυὶδ καὶ εἶπεν· “εἴθε να εὕρω την χάριν αὐτὴν ἐνώπιόν σου, κύριέ μου καὶ βασιλεῦ”.

B Βασ. 16,5

καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαούλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεΐ υἱὸς Γηρά· ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος

B Βασ. 16,5

Ο βασιλεὺς Δαυὶδ ἦλθεν ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Βαουρίμ. Καὶ ἰδοὺ προσήλθεν ἐκεῖ ἓνας ἀνὴρ, συγγενὴς τῆς οικογενείας του Σαούλ. Ὀνομάζετο Σεμεΐ καὶ ἦτο υἱὸς του Γηρά. Αὐτὸς ἐπροχωροῦσε καταρώμενος

B Βασ. 16,6

καὶ λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως.

B Βασ. 16,6

καὶ ρίπτων λίθους ἐναντίον του Δαυὶδ καὶ ἐναντίον ὅλων των δούλων του βασιλέως. Ὁλος ὁ λαὸς καὶ ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ πολεμισταὶ ἦσαν ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν του βασιλέως.

B Βασ. 16,7

καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεΐ ἐν τῷ καταρᾶσθαι αὐτόν· ἔξελθε, ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος·

B Βασ. 16,7

Αὐτὰ δε ἔλεγεν ὁ Σεμεΐ καταρώμενος τον Δαυὶδ· “φύγε, φύγε, ἀνθρώπε πνιγμένε εἰς τα αἵματα, ἀνθρώπε τῆς παρανομίας.

B Βασ. 16,8

ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ Κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαούλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ’ αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβεσσαλώμ τοῦ υἱοῦ σου· καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ.

B Βασ. 16,8

Ο Κυριος ἐρριψε τώρα ἐπάνω σου ὅλους τοὺς ἀδίκους φόνους, τοὺς ὁποίους διέπραξες ἐναντίον τῆς βασιλικῆς οικογενείας του Σαούλ, ὥστε να γίνῃς συ ἀντὶ ἐκείνου βασιλεὺς. Παρέδωκε τώρα την βασιλείαν σου εἰς τα χέρια

του παιδιού σου, του Αβεσσαλώμ. Και να, τώρα συ υφίστασαι τας τιμωρίας των κακών σου πράξεων, διότι είσαι ανήρ πνιγμένος εις αθώα αίματα”.

B Βασ. 16,9 καὶ εἶπεν Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουΐας πρὸς τὸν βασιλέα· ἵνατί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκώς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

B Βασ. 16,9 Ο Αβεσσά, ο υἱὸς της Σαρουΐας, εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· “πὼς τολμᾷ αὐτὸ το ψόφιο σκυλί και καταράται τὸν κύριόν μου και βασιλέα μου; Θα περάσω πρὸς τα εκεί και θα του αποκόψω την κεφαλὴν”.

B Βασ. 16,10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουΐας; ἄφετε αὐτὸν καὶ οὕτως καταράσθω, ὅτι Κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυίδ, καὶ τίς ἐρεῖ, ὡς τί ἐποίησας οὕτως;

B Βασ. 16,10 Εἶπεν ο βασιλεὺς· “διατί αναμινγνέσθε σεις, οἱ υἱοὶ της Σαρουΐας, εἰς τας ιδικὰς μου υποθέσεις; Αφήστε τὸν αὐτὸν να με καταράται ἐτσι, διότι ο Κυριος του εἶπε να καταράται ἐμέ τὸν Δαυίδ. Ποιός, λοιπόν, ημπορεῖ να εἶπη εἰς αὐτὸν διατί ἐπραξες και ἐφέρθης τοιουτοτρόπως;”

B Βασ. 16,11 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Ἀβεσσὰ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ υἱὸς μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί· ἄφετε αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ Κύριος·

B Βασ. 16,11 Ο Δαυίδ εἶπε πρὸς τὸν Αβεσσά και πρὸς ὅλους τοὺς γύρω αυλικούς του και στρατιώτας του· “Αφού ο υἱὸς μου, ο οποίος εἶναι ιδικός μου γόνος, ζητεῖ τὴν ζωὴν μου, πόσον μάλλον ο Σεμεϊ, αὐτός ο Βενιαμίτης; Αφήστε τὸν να με καταράται, διότι εἶπε τούτο εἰς αὐτὸν ο Κυριος.

B Βασ. 16,12 εἰπὼς ἴδοι Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

B Βασ. 16,12 Ὑπομένω τας κατάρας του, μήπως ο Θεός ἴδῃ αὐτὸν τὸν

εξευτελισμόν μου και με ανταμείψη με αγαθά, αντί της κατάρας η οποία κατά την ημέραν αυτήν εξεσφενδονίσθη εναντίον μου”.

B Βασ. 16,13 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Σεμεϊ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῖ πάσων.

B Βασ. 16,13 Ο Δαυίδ συνέχισε τον δρόμον του και μαζή του συνεπορεύοντο ὅλοι ὅσοι τον ακολουθοῦσαν. Εβάδιζε δε και ο Σεμεϊ εις κάποιον πλευράν του ὄρους πλησίον του Δαυίδ. Ενώ δε επροχωροῦσε, κατηράτο συνεχῶς τον Δαυίδ και ἐρριπτε λίθους εναντίον του και εσκόρπιζε χῶμα κατά του Δαυίδ.

B Βασ. 16,14 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ’ αὐτοῦ ἐκκελυμένοι καὶ ἀνέψυξαν ἐκεῖ.

B Βασ. 16,14 Ο βασιλεὺς και ὅλος ο λαός, που ἦσαν μαζή του κατάκοποι ἀπὸ την μεγάλην πορείαν ἦλθαν εις κάποιο ἐκεῖ μέρος και ανεπαύθησαν.

B Βασ. 16,15 Καὶ Ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἀχιτόφελ μετ’ αὐτοῦ.

B Βασ. 16,15 Εν τῷ μεταξύ ο Αβεσσαλὼμ και ὅλος ο ισραηλιτικὸς στρατός, που ἦτο μαζή του, εἰσῆλθον εις την Ιερουσαλήμ. Μαζή του δε ἦτο και ο Αχιτόφελ.

B Βασ. 16,16 καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσί ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβεσσαλὼμ, καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλὼμ· ζήτω ὁ βασιλεὺς.

B Βασ. 16,16 Όταν ο φίλος του Δαυίδ, ο Χουσί, ἦλθε πρὸς τον Αβεσσαλὼμ, εἶπε πρὸς αὐτόν· “ζήτω ο βασιλεὺς”.

B Βασ. 16,17 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλὼμ πρὸς Χουσί· τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου; ἵνατί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἐταίρου σου;

B Βασ. 16,17 Ο Αβεσσαλὼμ ηρώτησε τον Χουσί· “αὕτη εἶναι η

- ευγνωμοσύνη και η καλωσύνη σου απέναντι του φίλου σου, του Δαβίδ; Διατί δεν επήγες και συ μαζί με τον φίλον σου;”
- B Βασ. 16,18 καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ· οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν οὗ ἐξελέξατο Κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετὰ αὐτοῦ καθήσομαι·
- B Βασ. 16,18 Ἀπήντησεν ὁ Χουσί πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ εἶπε· “ὅχι δεν επήγα με ἐκείνον, διότι θα ἀκολουθήσω αὐτόν, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος καὶ ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐξέλεξεν ὡς βασιλέα. Εἰς αὐτόν θα ἀνήκω καὶ μαζί του θα μένω.
- B Βασ. 16,19 καὶ τὸ δεῦτερον, τίνι ἐγὼ δουλεύσω; οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου.
- B Βασ. 16,19 Ἐξ ἄλλου, ποῖον ἐγὼ θα υπηρετήσω; Τὸν υἱὸν τοῦ δεν θα υπηρετήσω; Ὅπως ἐδούλευσα τὸν πατέρα σου, ἔτσι πιστῶς θα δουλεύσω καὶ σέ”.
- B Βασ. 16,20 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς Ἀχιτόφελ· φέρετε ἑαυτοῖς βουλήν τί ποιήσωμεν;
- B Βασ. 16,20 Ὁ Ἀβεσσαλώμ εἶπε πρὸς τὸν Ἀχιτόφελ· “σκεφθήτε μεταξύ σας καὶ αποφασίσατε, τί θα κάμωμεν”.
- B Βασ. 16,21 καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ· εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου, ἃς κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχύσουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ.
- B Βασ. 16,21 Ὁ Ἀχιτόφελ εἶπε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ· “εἴσελθε πρὸς τὰς συζύγους τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ πατρός σου, τὰς ὁποίας αὐτὸς ἀφῆκε νὰ φυλάττουν τὸν οἶκον τοῦ. Ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται θὰ μάθουν ὅτι με τὸν τρόπον αὐτόν ἐξηυτέλισες καὶ ἐδείξες τὸ μῖσος σου ἐναντίον τοῦ πατρός σου καὶ θὰ ἐνισχυθοῦν οἱ ἄνδρες, ποὺ εἶναι μαζί σου, ὥστε νὰ σου εἶναι πλέον ἀφοσιωμένοι”.
- B Βασ. 16,22 καὶ ἔπηξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβεσσαλώμ ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ

είσῃλθεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμούς παντὸς Ἰσραήλ.

B Βασ. 16,22 Οἱ ἄνδρες τοῦ Ἀβεσσαλώμ ἐστήσαν τὴν σκηνὴν τοῦ ἐπάνω στο ἡλιακωτὸν τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ, ὁ δὲ Ἀβεσσαλώμ ἐνώπιον ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦλθεν εἰς ἐνώσιν με τὰς συζύγους τοῦ πατρὸς τοῦ.

B Βασ. 16,23 καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ, ἣν ἐβουλεύσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ Θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ γε τῷ Δαυὶδ καὶ γε τῷ Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 16,23 Αἱ γνώμαι δέ, τὰς ὁποίας ὁ Ἀχιτόφελ ἐσκέπτετο καὶ ἐδίδε κατὰ τὰς πρώτας αὐτὰς ἡμέρας στὸν Ἀβεσσαλώμ, ἦσαν ὡς εἴαν κανεῖς ἐρωτοῦσε τὸν Θεόν. Τέτοιαι ἦσαν αἱ γνώμαι καὶ αἱ συμβουλαί, τὰς ὁποίας ὁ Ἀχιτόφελ προηγουμένως μεν ἐδίδε πρὸς τὸν Δαυὶδ, τῶρα δὲ ἐδίδε πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 17

B Βασ. 17,1 Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβεσσαλώμ· ἐπιλέξω δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα·

B Βασ. 17,1 Ὁ Ἀχιτόφελ εἶπε κατόπιν πρὸς τὸν Ἀβεσσαλώμ· “δοῦ μου, σε παρακαλῶ, τὴν ἀδειαν νὰ διαλέξω δώδεκα χιλιάδας ἀνδρας καὶ με αὐτοὺς νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ καταδιώξω τὸν Δαυὶδ, αὐτὴν τὴν νύκτα.

B Βασ. 17,2 καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσὶ, καὶ ἐκοτήσω αὐτόν, καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον·

B Βασ. 17,2 Θα ἐπέλθω αἰφνιδίως ἐναντίον τοῦ. Αὐτὸς θα εἶναι κουρασμένος ἀπὸ τὴν πορείαν καὶ ἐπομένως ἀνίκανος εἰς

- αντίστασιν. Θα τον αιφνιδιάσω και όλος ο στρατός, ο οποίος είναι μαζί του, θα τραπή εις φυγήν. Και θα μείνη αυτός τελείως μόνος· έτσι δε εγώ θα φονεύσω τον βασιλέα.
- B Βασ. 17,3 καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σε, ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· πλήν ψυχὴν ἄνδρὸς ἑνὸς σὺ ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη.
- B Βασ. 17,3 Θα επαναφέρω δε κατόπιν όλον τον λαόν υποτεταγμένον προς σέ, όπως η νύμφη επιστρέφει υποτεταγμένη στον άνδρα της. Ενός ανθρώπου την ζωήν συ θα αφαιρέσης και εις όλον τον λαόν έπειτα θα επικρατήση ειρήνη”.
- B Βασ. 17,4 καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλώμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ·
- B Βασ. 17,4 Η συμβουλή αυτή εφάνη λογική και ωφέλιμος ενώπιον του Αβεσσαλώμ και ενώπιον όλων των πρεσβυτέρων του Ισραήλ.
- B Βασ. 17,5 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ· καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσί τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ.
- B Βασ. 17,5 Διέταξε δε ο Αβεσσαλώμ· “προσκαλέσατε εδώ και τον Χουσί, τον υιόν του Αραχί, δια να ακούσωμεν, τι θα μας εἴπη και αυτός”.
- B Βασ. 17,6 καὶ εἰσῆλθε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ· καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ πρὸς αὐτὸν λέγων· κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ· εἰ ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μή, σὺ λάλησον·
- B Βασ. 17,6 Παρουσιάσθη ο Χουσί στον Αβεσσαλώμ και ο Αβεσσαλώμ τον ηρώτησεν· “αυτά μας εἶπεν ο Αχιτόφελ. Να εφαρμόσωμεν την συμβουλήν αυτού; Εάν έχης διάφορον γνώμην, ομίλησε”.
- B Βασ. 17,7 καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβεσσαλώμ· οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή, ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτόφελ τὸ ἅπαξ τοῦτο.

- B Βασ. 17,7 Εἶπε δε ο Χουσί προς τον Αβεσσαλώμ· “εἶναι ἡ μοναδική φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν δεν εἶναι ὀρθή και ὠφέλιμος αὐτή ἡ συμβουλή, τὴν ὁποίαν ἐσκέφθη και ἔδωσεν ὁ Αχιτόφελ”.
- B Βασ. 17,8 καὶ εἶπε Χουσί· σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὡς ἄρκος ἡτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ ὡς ὤς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστῆς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν·
- B Βασ. 17,8 Καὶ ἐν συνεχείᾳ προσέθεσε· “συ γνωρίζστον πατέρα σου και τοὺς ἄνδρας του, ὅτι εἶναι πολὺ ἰσχυροὶ και γεμάτοι πικρίαν εἰς τὴν ψυχὴν των. Ομοιάζουν με ἄρκτον εἰς τὴν ὑπαιθρον, ἡ ὁποία ἔχασε τὰ παιδιὰ της. Ομοιάζουν με ἀγριόχοιρον εἰς τὰ χωράφια. Ὁ πατέρας σου εἶναι ἐμπειρος εἰς πολέμους και δεν θα διαλύσῃ τὸν στρατὸν του. Θα τὸν ἔχῃ μαζὴ του, δια να πολεμήσῃ.
- B Βασ. 17,9 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων καὶ εἶπῃ· ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβεσσαλώμ,
- B Βασ. 17,9 Καὶ να, κάπου αὐτὸς τώρα κρύβεται εἰς κάποιο ὑψωμα ἡ εἰς κάποιον ἄλλον τόπον. Εἴαν λοιπὸν ἐπιτεθῶμεν τώρα ἐναντίον του και κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτὴν του πολέμου ἡττηθῶμεν, θα γίνῃ τοῦτο γνωστὸν και θα διαδοθῇ, ὅτι ἐγίνε μεγάλη θραῦσις στὸν στρατὸν, που ἀκολουθεῖ τὸν Ἀβεσσαλώμ.
- B Βασ. 17,10 καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὗ ἡ καρδιά καθὼς ἡ καρδιά τοῦ λέοντος, τηκομένη τακῆσεται, ὅτι οἶδε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ’ αὐτοῦ.
- B Βασ. 17,10 Θα ἐπιπέσῃ δὲ τόσοσ πανικὸς εἰς ὅλους μας, ὥστε και ὁ πλέον ψύχραιμος και δυνατὸς ἀπὸ ἡμᾶς, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά εἶναι σαν τὴν καρδιά του λιονταριοῦ, θα λυώσῃ ἀπὸ

τον φόβον, διότι όλος ο ισραηλιτικός λαός γνωρίζει καλά, ότι ο πατέρας σου είναι δυνατός και όλοι όσοι τον ακολουθούν είναι επίσης δυνατοί.

B Βασ. 17,11 ότι ούτως συμβουλεύων έγώ συνεβούλευσα, καί συναγόμενος συναχθήσεται έπί σέ πᾶς Ἰσραήλ από Δαν καί ἕως Βηρσαβεέ ως ή ἄμμος ή έπί τῆς θαλάσσης είς πλήθος, καί τὸ πρόσωπόν σου πορευόμενον έν μέσῳ αὐτῶν,

B Βασ. 17,11 Δια τούτο έγώ, σου δίδω την εξῆς συμβουλήν και επιμένω εις αυτήν· Να συγκεντρωθή ολόγυρά σου όλος ο ισραηλιτικός λαός, όλοι όσοι κατοικούν από την βορειοτέραn πόλιν την Δαν, μέχρι και την νοτιωτέραn πόλιν την Βηρσαβεέ. Ο στρατός αυτός θα είναι τόσον πολυάριθμος, όση είναι η άμμος της θαλάσσης· αρχηγός δε του πολυαρίθμου αυτού στρατού θα είσαι συ προσωπικώς.

B Βασ. 17,12 καί ἤξομεν πρὸς αὐτὸν είς ἓνα τῶν τόπων, οὔ ἔάν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ, καί παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτόν, ως πίπτει δρόσος έπί τήν γῆν, καί οὐχ ὑπολειψόμεθα έν αὐτῷ καί τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ καί γε ἓνα·

B Βασ. 17,12 Ετσι θα εξορμήσωμεν εναντίον του πατρός σου στο μέρος, όπου τυχόν θα κρύπτεται, θα στρατοπεδεύσωμεν γύρω του και θα επιτέσωμεν από όλα τα σημεία εναντίον του, όπως πέφτει η δροσιά επάνω εις την γην. Δεν θα αφήσωμεν να διαφύγη ούτε αυτός ούτε κανείς από τους άνδρας, οι οποίοι είναι μαζί του.

B Βασ. 17,13 καί ἔάν είς τήν πόλιν συναχθῇ, καί λήψεται πᾶς Ἰσραήλ πρὸς τήν πόλιν ἐκείνην σχοινία καί συροῦμεν αὐτήν ἕως είς τὸν χειμάρρουν, ὅπως μή καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.

B Βασ. 17,13 Και εάν ακόμη ο Δαυίδ, μαζί με τον λαόν που τον ακολουθεί, αποσυρθή και αναβή εις πόλιν τινά επάνω εις ὕψωμα, όλοι οι Ισραηλίται, που ακολουθούν ημάς, θα

φέρουν σχοινία προς την πόλιν εκείνην, θα την δέσωμεν και θα την σύρωμεν εις την χαράδραν, ώστε να μη μείνη ούτε ένας λίθος εις την πόλιν εκείνην”.

B Βασ. 17,14 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλώμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ· ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσί τοῦ Ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλήν Ἀχιτόφελ· καὶ Κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλήν τοῦ Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ Κύριος ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ τὰ κακὰ πάντα.

B Βασ. 17,14 Ο Αβεσσαλώμ και οι Ισραηλίται, που παρευρίσκοντο εις την συνομιλίαν αυτήν, απήντησαν· “η γνώμη του Χουσί είναι καλύτερα και προτιμότερα από την γνώμην του Αχιτόφελ”. Ετσι δε ο ίδιος ο Κυριος ηθέλησε και εξουδετέρωσε την γνώμην του Αχιτόφελ, την τόσον συμφέρουσαν δια τον Αβεσσαλώμ, δια να τιμωρήσῃ αὐτόν δια τας κακάς του πράξεις.

B Βασ. 17,15 καὶ εἶπε Χουσί ὁ τοῦ Ἀραχὶ πρὸς Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς· οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβεσσαλώμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ, καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ.

B Βασ. 17,15 Ο Χουσί, ο υἱὸς του Αραχί, εγνωστοποίησε προς τον Σαδὼκ και τον Αβιάθαρ, τους αρχιερεῖς, αὐτά. “Αὐτά και αὐτά συνεβούλευσεν ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ και τους γεροντοτέρους εκ των Ισραηλιτών. Αὐτό και αὐτό συνεβούλευσα ἐγὼ αὐτόν.

B Βασ. 17,16 καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχύ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυίδ λέγοντες· μὴ αὐλισθῆς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου καὶ γε διαβαίνων σπεῦσον, μὴ ποτε καταπίσῃ τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ’ αὐτοῦ.

B Βασ. 17,16 Και λοιπόν, τώρα στείλτε αμέσως και ειδοποιήστε τον Δαυίδ λέγοντες· Να μη παραμείνης κατά την νύκτα αὐτήν εις την πεδιάδα της ἐρήμου της Αραβῶθ. Αλλά σπείψε να περάσης τον Ιορδάνην, μήπως τυχόν ο Αχιτόφελ ἀλλάξῃ την γνώμην

του βασιλέως και οδηγήση αυτόν και όλον τον στρατόν του εναντίον σου”.

B Βασ. 17,17 καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἰσπήκισαν ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγήλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Δαυίδ, ὅτι οὐκ ἠδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.

B Βασ. 17,17 Ο Ιωνάθαν και ο Αχιμάας ἴσταντο πλησίον εἰς τὴν πηγὴν Ῥωήλ. Πρὸς αὐτοὺς μετέβη κάποια υπηρέτρια και τοὺς ἀνήγγειλε τὰ γεγονότα αὐτά. Αὐτοὶ δὲ ἐρχονται και τὰ ἀναγγέλλουν στὸν βασιλέα Δαυίδ. Ο Ιωνάθαν και ο Αχιμάας ἔμεναν εἰς τὴν πηγὴν Ῥωγήλ, (δια να λαμβάνουν ἐκεῖ τὰς πληροφορίας), ἐπειδὴ δὲν ἠμποροῦσαν να φαίνωνται ὅτι εἰσέρχονται εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ.

B Βασ. 17,18 καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβεσσαλώμ, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ, καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.

B Βασ. 17,18 Καποῖος ὅμως νεαρός τοὺς ἀντελήφθη και κατέστησε γνωστὸν τοῦτο στὸν Ἀβεσσαλώμ, ὁ οὗτος και ἀπέστειλεν ἀνθρώπους, δια να τοὺς συλλάβουν. Ο Ιωνάθαν ὅμως και ο Αχιμάας ἐπέσπευσαν τὸ βῆμα των και εἰσῆλθαν εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς ἀνδρὸς εἰς τὴν πόλιν Βαουρίμ. Εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ υπήρχε κάποιος λάκκος. Κατέβηκαν και ἐκρύφθησαν ἐκεῖ.

B Βασ. 17,19 καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ’ αὐτῷ ἀραφώθ, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα.

B Βασ. 17,19 Ἡ σύζυγος τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐπῆρε και ἔβαλε τὸ σκέπασμα στὸ στόμιον αὐτοῦ τοῦ λάκκου και ἐσκόρπισεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ σκέπασμα, δῆθεν δια να ξηρανθῇ, σίτον κοπανισμένον και ἔτσι δὲν ἐφαίνετο, τι ἦτο κάτω ἀπὸ

αυτόν.

B Βασ. 17,20 καὶ ἦλθαν οἱ παῖδες Ἀβεσσαλώμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν· ποῦ Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνή· παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἐζήτησαν καὶ οὐχ εὔραν καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

B Βασ. 17,20 Οἱ δούλοι τοῦ Ἀβεσσαλώμ ἐφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὴν ἠρώτησαν· “που εἶναι ὁ Ἀχιμάας καὶ ὁ Ἰωνάθαν;” Εκείνη ὁμῶς τοὺς ἀπήντησεν· “ἐπερασαν προ ολίγου αὐτὸ τὸ ρυάκιον”. Οἱ ἀπεσταλμένοι ἠρεύνησαν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, δὲν τοὺς εὔρον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

B Βασ. 17,21 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυὶδ· ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.

B Βασ. 17,21 Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν δούλων τοῦ Ἀβεσσαλώμ, ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Ἀχιμάας ἐβγήκαν ἀπὸ τοῦ λάκκου, ἐπορεύθησαν καὶ ἐφθασαν στὸν βασιλέα Δαυὶδ, στὸν ὁποῖον καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἐξῆς· “ἐτοιμασθήτε καὶ διαβήτε γρήγορα τὸν Ἰορδάνην, διότι αὐτὸ καὶ αὐτὸ συνεβούλευσεν ὁ Ἀχιτόφελ τὸν Ἀβεσσαλώμ ἐναντίον σας”.

B Βασ. 17,22 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωῒ, ἕως ἐνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διήλθε τὸν Ἰορδάνην.

B Βασ. 17,22 Πράγματι ὁ Δαυὶδ ἠγέρθη ἀμέσως, μαζὶ τοῦ δε καὶ ὁλος ὁ λαός, καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν μέχρι τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Κανείς δὲν ἔμεινε, που νὰ μὴ διήλθε κρυφίως τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν.

B Βασ. 17,23 καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλή αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς

τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ· καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγξατο καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

B Βασ. 17,23 Ο Αχιτόφελ εἶδεν, ὅτι δεν ἐγίνε δεκτὴ ἡ συμβουλή του, εσαμάρωσε τὴν ὄνον του, εσηκώθη, ἐπήγεν εἰς τὴν πόλιν του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Αφού ετακτοποίησε τας υποθέσεις τῆς οικογενείας του, ἐκρεμάσθη καὶ ἀπέθανε. Ἐτάφη δε στὸν τάφον τοῦ πατρὸς του.

B Βασ. 17,24 καὶ Δαυὶδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ, καὶ Ἀβεσσαλώμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ’ αὐτοῦ.

B Βασ. 17,24 Ο Δαυίδ ἐν τῷ μεταξύ διέβη τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ ἐφθασεν εἰς τὴν Μαναΐμ. Διέβη δε τὸν ποταμὸν καὶ ὁ Ἀβεσσαλώμ, μαζὴ δὲ με αὐτὸν καὶ ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς στρατὸς του.

B Βασ. 17,25 καὶ τὸν Ἀμεσσαΐ κατέστησεν Ἀβεσσαλώμ ἀντὶ Ἰωάβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως· καὶ Ἀμεσσαΐ υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰοθὼρ ὁ Ἰσραηλίτης, οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφὴν Σαρουΐας μητρὸς Ἰωάβ.

B Βασ. 17,25 Ο Ἀβεσσαλώμ διώρισε ἀντὶ τοῦ Ἰωάβ ἀρχιστράτηγον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ στρατοῦ τὸν Ἀμεσσαΐ. Αὐτὸς δε ὁ Ἀμεσσαΐ ἦτο υἱὸς τοῦ Ἰσραηλῖτου Ἰοθὼρ, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς ἐνωσιν με τὴν Ἀβιγαίαν, τὴν θυγατέρα Νάας, ἀδελφὴν δε Σαρουΐας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάβ.

B Βασ. 17,26 καὶ παρενέβαλε πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβεσσαλώμ εἰς τὴν γῆν Γαλαάδ.

B Βασ. 17,26 Ἐτσι ὅλοι οἱ Ἰσραηλῖται καὶ ὁ Ἀβεσσαλώμ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὴν χώραν Γαλαάδ.

B Βασ. 17,27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε Δαυὶδ εἰς Μαναΐμ, καὶ Ούεσβὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ῥαββάθ υἱῶν Ἀμμὼν καὶ Μαχὶρ υἱὸς Ἀμιήλ ἐκ Λωδαβάρ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελλὶμ

B Βασ. 17,27 Ὄταν δε ὁ Δαυίδ ἦλθεν εἰς Μαναΐμ, ὁ Ουεσβὶ, υἱὸς τοῦ Νάας, ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῶν Ἀμμωνιτῶν τὴν Ραββάθ,

ἦλθε πρὸς τὸν Δαυὶδ. Ἐπίσης καὶ ὁ Μαχὶρ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμιήλ ἀπὸ τὴν Ἀωδαβάρ, καὶ ὁ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης, ὁ οὗτος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ρωνελλίμ.

B Βασ. 17,28 ἤνεγκαν δέκα κοίτας καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη κεράμου καὶ πυροῦς καὶ κριθᾶς καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακὸν

B Βασ. 17,28 Αὐτοὶ ἔφεραν καὶ ἔδωκαν στὸν Δαυὶδ δέκα κρεββάτια, πολυτελεῖς τάπητας, δέκα λέβητας, οικιακὰ πῆλινα σκεύη, σιτᾶρι, κριθᾶρι, αλεῦρι, χονδροαλεσμένην κριθήν, κουκιά, φακές,

B Βασ. 17,29 καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ σαφφῶθ βοῶν καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν, ὅτι εἶπαν· ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

B Βασ. 17,29 μέλι, βούτυρον, πρόβατα καὶ τυρὶ ἀπὸ ἀγελάδες. Αὐτὰ προσέφεραν στὸν Δαυὶδ καὶ στὸν στρατὸν, πού τον ἀκολουθοῦσε, διὰ νὰ φάγουν, ἐπειδὴ ἐσκέφθησαν καὶ εἶπαν, ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς εἶναι πεινασμένος καὶ ταλαιπωρημένος καὶ διψασμένος εἰς αὐτὴν τὴν ἐρήμον.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 18

B Βασ. 18,1 Καὶ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.

B Βασ. 18,1 Ὁ Δαυὶδ ἐπεθεώρησε τὸν στρατὸν, πού ἦτο μαζὴ τοῦ, καὶ διώρισεν εἰς αὐτοὺς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.

B Βασ. 18,2 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαόν, τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβεσσὰ υἱοῦ Σαρουΐας ἀδελφοῦ Ἰωάβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἑθθαὶ τοῦ Γεθθαίου. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαόν· ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καὶ γὰρ ἐγὼ

μεθ' ὑμῶν.

B Βασ. 18,2 Διήρесе δε τον στρατόν του εις τρία τμήματα. Το ένα τρίτον το έθεσεν υπό την αρχηγίαν του Ιωάβ. Το δεύτερον τμήμα το έθεσεν υπό την αρχηγίαν του Αβεσσά, του υιού της Σαρουϊας, αδελφού του Ιωάβ. Και το τρίτον τμήμα υπό την αρχηγίν του Εθθί του Γεθθαίου. Είπε δε προς τον στρατόν του· “θα έλθω και εγώ μαζί σας, δια να λάβω μέρος στον πόλεμον”.

B Βασ. 18,3 καὶ εἶπαν· οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ’ ἡμᾶς καρδίαν, καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ’ ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες· καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔσῃ ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν.

B Βασ. 18,3 Οι στρατιῶται του απήντησαν· “ὄχι, δεν πρέπει να εκστρατεύσης μαζί μας. Διότι εἰάν ημεῖς νικηθῶμεν και τραπῶμεν εις φυγήν, το πράγμα δεν θα ἔχη και μεγάλην σημασίαν. Οὔτε εἰάν οι μισοὶ ἀπὸ ημᾶς φονευθούν, θα μας υπολογίσουν και πολὺ. Συ ὁμως, αξίζεις ὅσον δέκα χιλιάδες ἀπὸ ημᾶς. Δι' ημᾶς εἶναι καλύτερον και ωφελιμώτερον να μείνης εις την πόλιν και να μας βοηθήσης, εἰάν παραστή ἀνάγκη”.

B Βασ. 18,4 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς· ὁ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω. καὶ ἔστω ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας.

B Βασ. 18,4 Ο βασιλεὺς Δαυίδ εἶπε προς αὐτοὺς· “εγὼ θα πράξω αὐτό, το ὁποῖον σεις νομίζετε καλόν”. Εμεινεν ο βασιλεὺς πλησίον εις την πύλην της πόλεως. Ο δε στρατός ἐξήρχετο ἀπὸ την πόλιν συντεταγμένος κατὰ εκατόν και κατὰ χιλίους ἄνδρας.

B Βασ. 18,5 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωάβ καὶ τῷ Ἀβεσσά καὶ τῷ Ἐθθὶ λέγων· φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Ἀβεσσαλώμ· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ

- βασιλέως πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ,
B Βασ. 18,5 Ο βασιλεὺς διέταξε τους στρατηγούς του, τον Ιωάβ, τον Αβεσσά και τον Εθθί λέγων· “λυπηθήτε μου το παιδί μου, τον Αβεσσαλώμ” ! Ολος δε ο στρατός πληροφορήθη την εντολήν αυτήν του βασιλέως προς τους στρατηγούς υπὲρ του Αβεσσαλώμ.
- B Βασ. 18,6 καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξεναντίας Ἰσραὴλ, καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ.
- B Βασ. 18,6 Εξήλθεν ὁλος ο στρατός του Δαυίδ ἀπὸ την πόλιν στο δάσος, δια να αντιμετωπίση τον ισραηλιτικὸν στρατόν. Και ἐγινε πόλεμος στο δάσος Εφραΐμ.
- B Βασ. 18,7 καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν.
- B Βασ. 18,7 Εκεί ο ισραηλιτικὸς στρατός του Αβεσσαλώμ ἐνικήθη ἀπὸ τον στρατόν του Δαυίδ. Αι ἀπώλειαι του στρατοῦ του Αβεσσαλώμ, κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην, ἦσαν εἴκοσι χιλιάδες ἄνδρες.
- B Βασ. 18,8 καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
- B Βασ. 18,8 Η μάχη ἐξηπλώθη εἰς ὅλην την περιοχὴν ἐκείνην. Κατὰ δε την φυγὴν στο δάσος εφονεύθησαν ἐκ των στρατιωτῶν του Αβεσσαλώμ πολὺ περισσότεροι, παρά στο πεδῖον της μάχης κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην.
- B Βασ. 18,9 καὶ συνήντησεν Ἀβεσσαλώμ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυίδ, καὶ Ἀβεσσαλώμ ἦν ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυϊ, καὶ ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε.

- B Βασ. 18,9 Ο Αβεσσαλώμ ευρέθη αίφνης ενώπιον των στρατιωτών του Δαυίδ. Εκάθητο δε στον ημίονόν του, ο οποίος εισήλθε τρέχων στο δάσος της μεγάλης δρυός. Η κόμη του Αβεσσολώμ περιεπλάκη στους κλάδους της δρυός. Εκρεμάσθη από την κόμην του και αιωρείτο μεταξύ ουρανού και γης, διότι η ημίονος, εις την οποία αυτοῦς ἐκάθητο, ἐπροσπέρασε καὶ ἔφυγε τρέχουσα.
- B Βασ. 18,10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἰωάβ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἑώρακα τὸν Ἀβεσσαλώμ κρεμάμενον ἐν τῇ δρυϊ.
- B Βασ. 18,10 Ἐνας στρατιώτης τοῦ Δαυίδ τον εἶδε καὶ ἐγνωστοποίησεν αὐτὰ στον Ἰωάβ εἰπών· “εἶδα τὸν Ἀβεσσαλώμ κρεμασμένον κάτω ἀπὸ τὴν δρυν”.
- B Βασ. 18,11 καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ· καὶ ἰδοὺ ἑώρακας· τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ ἂν ἐδεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν.
- B Βασ. 18,11 Ὁ Ἰωάβ ἀπήντησεν στον ἀγγελιοφόρον· “τον εἶδες λοιπόν; Διατί δεν τον ἐκτυπούσες καὶ νὰ τον ἐξαπλώσης νεκρὸν εἰς τὴν γην; Ἀν το ἔκανες αὐτό, ἐγὼ θὰ σου ἐδίδα ὡς ἀμοιβὴν δέκα σίκλους ἀργυροῦ καὶ μίαν ζώνην”.
- B Βασ. 18,12 εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἐγὼ εἰμι ἴστημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὥσιν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ καὶ τῷ Ἀβεσσά καὶ τῷ Ἐθθὶ λέγων· φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Ἀβεσσαλώμ
- B Βασ. 18,12 Ὁ στρατιώτης ἐκεῖνος ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἰωάβ· “ἐγὼ εἰμαι τέτοιος, ὥστε καὶ χιλίους ἀργύρους σίκλους εἰάν ἐβαζες νὰ βαρύνουν τὸ χέρι μου, δεν θὰ ἀπλῶνα φονικὸν τὸ χέρι μου ἐναντίον τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, διότι ἠκούσαμεν με τὰ ἴδια μας τὰ αὐτιά, αὐτὰ τὰ ὁποῖα διέτασσε σε καὶ τὸν Ἀβεσσά καὶ τὸν Ἐθθὶ ὁ Δαυίδ λέγων· Φυλάξατέ μοι τὸ παιδί μου, τὸν

Αβεσσαλώμ.

- B Βασ. 18,13 μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον· καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἐξεναντίας.
- B Βασ. 18,13 Μὴ κάμετε τίποτε κακὸν ἐναντίον τῆς ζωῆς του. Ο βασιλεὺς δεν λησμονεῖ τίποτε, ἀπὸ ὅσα διατάσσει. Καὶ ἀν ἐγὼ διέπραττον κάτι ἐναντίον τοῦ παιδιοῦ του, θὰ ἐτιμωροῦμην ἀπὸ αὐτόν. Τότε καὶ συ ὁ ἴδιος θὰ ἦσουν ἐναντίον μου”.
- B Βασ. 18,14 καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάβ· τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι· οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου. καὶ ἔλαβεν Ἰωάβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβεσσαλώμ ἔτι αὐτοῦ ζῶντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς.
- B Βασ. 18,14 Ο Ἰωάβ ἀπήντησε· “αὐτὸ το ὁποῖον συ δεν ἔκαμες, θὰ το κάμω ἐγὼ. Δεν θὰ μείνω ἀπρακτος, ὅπως συ”. Επῆρε ὁ Ἰωάβ στο χέρι του τρία βέλη καὶ ἐκάρφωσεν αὐτὰ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἀβεσσαλώμ, καθ’ ὃν χρόνον ἐκεῖνος ἀκόμη ἐζούσε κρεμασμένος στο μέσον τῆς δρυὸς.
- B Βασ. 18,15 καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἶροντα τὰ σκεύη Ἰωάβ καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν.
- B Βασ. 18,15 Κατόπιν περιεκύκλωσαν αὐτόν δέκα στρατιῶται τοῦ Ἰωάβ, οἱ ὁποῖοι ἐκρατοῦσαν τὰ ὅπλα του, ἐκτύπησαν καὶ ἐκεῖνοι τὸν Ἀβεσσαλώμ με τελειωτικὰς βολὰς καὶ τὸν ἐθανάτωσαν.
- B Βασ. 18,16 καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωάβ τοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 18,16 Ο Ἰωάβ ἐσάλπισε με τὴν κερατίνην σάλπιγγα νὰ καταπαύσῃ ὁ πόλεμος. Ὁλος δὲ ὁ στρατὸς τοῦ Δαυὶδ ἐπαύσε νὰ καταδιώκῃ τοὺς στρατιώτας τοῦ Ἀβεσσαλώμ, διότι ὁ Ἰωάβ ἐλυπήθη δι’ αὐτὴν τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀβεσσαλώμ.
- B Βασ. 18,17 καὶ ἔλαβε τὸν Ἀβεσσαλώμ καὶ ἔρριψεν αὐτόν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν μέγαν καὶ ἐστήλωσεν ἐπ’ αὐτόν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα. καὶ

πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκὴνωμα αὐτοῦ.

B Βασ. 18,17

Επήρε, το πτώμα του Αβεσσαλώμ, το ἔρριπεν εἰς ἓνα
μεγάλον ἐκεῖ λάκκον, μέσα εἰς βαθύ χάσμα στο δάσος,
εσώρευσεν ἐπάνω εἰς αὐτό λίθους πολλούς καὶ ἀνήγειρε
μεγάλην στήλην ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς λίθους. Οἱ ἄλλοι
Ἰσραηλίται ἐφυγαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των.

B Βασ. 18,18

καὶ Ἀβεσσαλώμ ἔτι ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἐαυτῷ τὴν
στήλην, ἐν ᾗ ἐλήφθη, καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν
στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν· οὐκ
ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἕνεκα τοῦ ἀναμνηῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην Χεὶρ Ἀβεσσαλώμ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης.

B Βασ. 18,18

Κατὰ σύμπτωσιν δὲ ὁ Αβεσσαλώμ, ὅταν ἀκόμη ἐζῇ, εἶχεν
εγείρει ἐκεῖ δια τὸν εαυτὸν τοῦ ἀναμνηστικὴν στήλην, ἐκεῖ
ὅπου τῶρα αὐτὸς εἶχε συλληφθῇ καὶ ταφῇ. Ἀνήγειρε δὲ
αὐτὴν τὴν στήλην εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ βασιλέως, διότι εἶπεν·
“ἐπειδὴ δὲν ἔχω υἱόν, δια νὰ διαιωνίσῃ τὸ ὄνομά μου,
ἀνεγείρω αὐτὴν τὴν στήλην”. Ἡ στήλη ὠνομάσθη μέχρι τῆς
ἡμέρας αὐτῆς “Χεὶρ Αβεσσαλώμ”.

B Βασ. 18,19

καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπε· δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ
τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινε Κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ.

B Βασ. 18,19

Ὁ Αχιμάας, ὁ υἱὸς τοῦ Σαδὼκ, εἶπε· “θα τρέξω λοιπὸν καὶ θα
αναγγείλω τὰ εὐχάριστα γεγονότα στον βασιλέα, ὅτι
δηλαδή ὁ Κύριος ἐφάνη δίκαιος καὶ ἀπῆλλαξεν αὐτὸν ἀπὸ
τοὺς ἐχθρούς του”.

B Βασ. 18,20

καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ· οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ, ἐν δὲ τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὗ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ
βασιλέως ἀπέθανε.

B Βασ. 18,20

Ὁ Ἰωάβ εἶπεν εἰς αὐτόν· “δὲν θα εἶσαι δια τὸν βασιλέα
αγγελιαφόρος καλῶν εἰδήσεων κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν.

Αφησε, λοιπόν, να το αναγγείλης κάποιαν άλλην ημέραν. Δεν πρέπει σήμερον να του καταστήσης γνωστόν, διότι και πως εφονεύθη ο υιός του βασιλέως”.

B Βασ. 18,21 καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Χουσί· βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες· καὶ προσεκύνησε Χουσί τῷ Ἰωάβ καὶ ἐξῆλθε.

B Βασ. 18,21 Ο Ιωάβ στον Χουσί είπε· “πήγαινε και κατάστησε γνωστά στον βασιλέα, ὅσα εἶδες”. Ο Χουσί προσεκύνησεν τον Ιωάβ και ἔφυγε.

B Βασ. 18,22 καὶ προσέθετο ἔτι Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ καὶ εἶπε πρὸς Ἰωάβ· καὶ ἔστω ὅτι δράμω καὶ γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί. καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ἵνατί σὺ τοῦτο τρέχεις, υἱέ μου; δεῦρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγέλια εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ.

B Βασ. 18,22 Ο Αχιμάας, ο υἱὸς του Σαδὼκ, παρεκάλεσε και πάλιν τον Ιωάβ λέγων· “δος μου την ἄδειαν να τρέξω και ἐγὼ πίσω ἀπὸ τον Χουσί”. Ο Ιωάβ του εἶπε· “διατί θέλεις να τρέξης συ, παιδί μου; Ελα ἐδῶ. Δεν πρόκειται να φέρης στον βασιλέα ευχαρίστους ἀγγελίας”.

B Βασ. 18,23 καὶ εἶπε· τί γὰρ ἐὰν δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ· δράμε. καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχάρ καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί.

B Βασ. 18,23 Εκείνος εἶπε· “τι πειράζει, ἐὰν τρέξω και ἐγώ;” Ο Ιωάβ του εἶπε· “λοιπὸν τρέξε”. Ετρεξε πράγματι ο Αχιμάας εἰς την ὁδὸν του Κεχάρ και ἐπροσπέρασε τον Χουσί.

B Βασ. 18,24 καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο πυλῶν. καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ

B Βασ. 18,24 Ο Δαυὶδ ἐκάθητο ἀνάμεσα εἰς τας δύο θύρας της πύλης της πόλεως. Ο σκοπὸς ἀνέβη στο ηλιακὸν της πύλης ἐπάνω εἰς το τεῖχος, ἐσήκωσε τα μάτια του και παρατήρησε. Αἰφνης εἶδε να τρέχη πρὸς την κατεύθυνσίν του ενας

άνδρας μόνος του.

B Βασ. 18,25 καὶ ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων.

B Βασ. 18,25 Εφώναξεν ο σκοπός και ανήγγειλε τούτο στον βασιλέα. Ο βασιλεύς είπεν· “εάν είναι μόνος του, έχει ασφαλώς κάποιον ευχάριστον πληροφορίαν να μας αναγγείλῃ”. Ο άνθρωπος αυτός έτρεχε και επλησίαζε.

B Βασ. 18,26 καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα, καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῇ πύλῃ καὶ εἶπε· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος.

B Βασ. 18,26 Ο σκοπός είδε και άλλον κατόπιν άνθρωπον να τρέχη και εφώναξε προς τον βασιλέα, που ευρίσκετο εις την πύλην, και του είπε· “ιδού, και άλλος άνθρωπος μόνος του τρέχει”. Ο βασιλεύς απήντησε· “και αυτός, βεβαίως, καλὰς αγγελίας έχει να μας φέρῃ”.

B Βασ. 18,27 καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς· ἐγὼ ὀρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδὼκ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται.

B Βασ. 18,27 Ο σκοπός προσέθεσε· “εγὼ βλέπω τον πρώτον να τρέχη, ὅπως τρέχει ο Αχιμάας, ο υἱός του Σαδὼκ”. Είπε δε προς αὐτόν ο βασιλεύς· “καλὸς ἄνθρωπος εἶναι αὐτός και ἔρχεται, δια να μας φέρῃ ασφαλώς κάποιον καλὴν εἰδησιν”.

B Βασ. 18,28 καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· εἰρήνη· καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός σου, ὃς ἀπέκλεισε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπαραμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ.

B Βασ. 18,28 Ο Αχιμάας έφθασε και εφώναξε και είπε στον βασιλέα·

“εἰρήνην”. Προσεκύνησε τον βασιλέα μέχρις εδάφους και εἶπεν· “ὡς ἔχη δόξαν Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος ἐξεδίωξε τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εἶχαν σηκώσει τὸ χεῖρ των ἐναντίον σου τοῦ κυρίου μου καὶ βασιλέως”.

B Βασ. 18,29 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· εἰρήνην τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν Ἀχιμάας· εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δοῦλον τοῦ βασιλέως Ἰωάβ καὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν τί ἐκεῖ.

B Βασ. 18,29 Ὁ βασιλεὺς ἀμέσως τὸν ἠρώτησε· “τὸ παιδί μου, ὁ Ἀβεσσαλώμ, εἶναι καλὰ;” Ὁ Ἀχιμάας ἀπήντησε· “εἶδα πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων, ὅταν ὁ Ἰωάβ, ὁ δούλος τοῦ βασιλέως ἐστείλῃ ἐμὲ τὸν δούλον σου, νὰ ἔλθω πρὸς σέ. Δὲν γνωρίζω, τι ἀκριβῶς ἐγένετο ἐκεῖ”.

B Βασ. 18,30 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὧδε· καὶ ἐπεστράφη καὶ ἔστη.

B Βασ. 18,30 Εἶπεν ὁ βασιλεὺς· “παράμερισε καὶ στάσου ἐκεῖ ὀρθίος”. Ὁ Ἀχιμάας ἐστράφη πρὸς τα ἐκεῖ καὶ ἐστάθη ὀρθίος.

B Βασ. 18,31 καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσί παρεγένετο καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ· εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινέ σοι Κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ.

B Βασ. 18,31 Ἰδοὺ, ὅτι ἐφθασε καὶ ὁ Χουσί, ὁ ὁποῖος εἶπεν στὸν βασιλέα· “ὡς μάθη ὁ κύριός μου, ὁ βασιλεὺς, τὴν καλὴν καὶ εὐχάριστον ἀγγελίαν. Ὅτι ὁ Κύριος ἐβγάλε σήμερον δικαίαν ἀπόφασιν καὶ σε ἀπῆλλαξεν ἀπὸ τὰς χεῖρας ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐξεγερθῇ ἐναντίον σου”.

B Βασ. 18,32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί· εἰ εἰρήνην τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβεσσαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ Χουσί· γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ πάντες, ὅσοι ἐπανεστήσαν ἐπ’ αὐτὸν εἰς κακὰ.

B Βασ. 18,32 Ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε τὸν Χουσί· “τι κάνει τὸ παιδί μου, ὁ Ἀβεσσαλώμ;” Ὁ Χουσί ἀπήντησεν· “οἱ ἐχθροί, οἱ ἰδικοὶ σου,

του κυρίου μου και βασιλέως μου, και γενικώς όλοι όσoι εστασίασαν εναντίον σου, δια να σου κάμουν κακόν, ας έχουν την τύχην του παιδιού σου του Αβεσσαλώμ”.

B Βασ. 18,33 καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶον τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσε· καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν· υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου, υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, τίς δώῃ τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ, Ἀβεσσαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου.

B Βασ. 18,33 Εταράχθη ο βασιλεύς, ανέβηκεν στο δωμάτιον, το οποίον ευρίσκετο επάνω από την πύλην, και έκλαυσε. Και καθώς ανέβαινε προς το δωμάτιον αυτό ἔλεγε· “παιδί μου Αβεσσαλώμ, παιδί μου, Αβεσσαλώμ παιδί μου, διατί να μη αποθάνω εγώ αντί για σένα; Εγώ ἔπρεπε να αποθάνω Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου” !

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 19

B Βασ. 19,1 Καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάβ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβεσσαλώμ.

B Βασ. 19,1 Ηλθον προς τον Ιωάβ μερικοί και του ανήγγειλαν· “ιδού, ο βασιλεύς μας πενθεί και κλαίει δια τον θάνατον του Αβεσσαλώμ”.

B Βασ. 19,2 καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων, ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

B Βασ. 19,2 Ετσι δε η ημέρα εκείνη της νίκης και της σωτηρίας μετεβλήθη δι' όλον τον λαόν εις πένθος, διότι ἤκουσεν ότι ο βασιλεύς λυπεῖται δια τον φονευθέντα υιόν του.

B Βασ. 19,3 καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ.

- B Βασ. 19,3 Ο στρατός, αντί να εισέλθη θριαμβευτικώς κατά την ημέραν εκείνην εις την πόλιν, εισήρχετο ωσάν κλέπτης κρυφά κρυφά, σαν στρατός, ο οποίος ήτο εντροπιασμένος, διότι είχεν ηττηθή και φύγει ενώπιον του εχθρού κατά τον πόλεμον.
- B Βασ. 19,4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλη λέγων· υἱέ μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλώμ υἱέ μου.
- B Βασ. 19,4 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ εσκέπασε το πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἔκραξε με φωνήν μεγάλην λέγων· “παιδί μου Ἀβεσσαλώμ, Ἀβεσσαλώμ παιδί μου” !
- B Βασ. 19,5 καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπε· κατήσχυνας σήμερον τὰ πρόσωπα πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου,
- B Βασ. 19,5 Ο Ἰωάβ εἰσῆλθεν στον οἶκον, ὅπου εὐρίσκετο ο βασιλεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “κατεντρόπιασες σήμερον ὅλους ημᾶς τοὺς ἀνθρώπους σου, οἱ οποίοι ἐσωσαν σήμερα τὴν ζωὴν σου, τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν καὶ θυγατέρων σου, τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν γυναικῶν τῆς δευτέρας σειράς.
- B Βασ. 19,6 τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἄρχοντές σου, οὐδὲ παῖδες· ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ Ἀβεσσαλώμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροί, ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.
- B Βασ. 19,6 Καὶ τοῦτο, διότι φαίνεται ὅτι ἀγαπᾶς ἐκείνους, οἱ οποίοι σε μισοῦν, καὶ μισεῖς ἐκείνους, οἱ οποίοι σε ἀγαποῦν. Διότι ἐδείξες σήμερον, ὅτι καμμίαν ἀξίαν δεν ἔχουν δια σε οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δούλοι σου ενώπιον τοῦ στασιαστοῦ παιδιοῦ σου. Εγὼ ὅμως ξεύρω, ὅτι ἀν ἐζούσε ο Ἀβεσσαλώμ σήμερον, ὅλοι ἡμεῖς θα εἴμεθα νεκροί. Το γεγονός δε αὐτό

θα ἦτο ευχάριστον ενώπιόν σου !

B Βασ. 19,7

καὶ νῦν ἀναστὰς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν Κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον, εἰ αὐλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην· καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακὸν σοι τοῦτο ὑπὲρ πάν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν.

B Βασ. 19,7

Λοιπόν, σήκω τώρα, ἔβγα ἀπὸ τὴν οἰκίαν καὶ μίλησε λόγια ευχάριστα εἰς τὴς καρδιὰς τῶν δούλων σου, διότι ἔκαμα ὄρκον στὸν Κύριον ὅτι, εἴαν δὲν βγῇς σήμερον ἀπὸ τὴν οἰκίαν σου, δὲν θὰ μείνῃ μαζὴ σου οὔτε εἷς ἀνθρώπος σου κατὰ τὴν νύκτα αὐτήν. Σκέψου τὸν εαυτὸν σου καὶ ἐνόησε καλὰ ὅτι τὸ κακὸν, τὸ ὁποῖον θὰ κάμῃς εἰς σε τὸν ἴδιον μετὰ τὴν στάσιν σου αὐτήν, θὰ εἶναι χειρότερον ἀπὸ ὅσα κακὰ συνήνητησες ἀπὸ τὰ νειάτα σου μέχρι σήμερα”.

B Βασ. 19,8

καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κάθηται ἐν τῇ πύλῃ· καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν πύλην. καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ.

B Βασ. 19,8

Ὁ βασιλεὺς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως. Ἐγίνε δὲ γνωστὸν αὐτὸ εἰς ὅλον τὸν λαόν, διότι ἀνήγγειλαν πρὸς αὐτόν· “ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς κάθεται εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως”. Ὁλος ὁ στρατὸς παρήλασεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Οἱ δὲ ἐναπομείναντες στρατιῶται τοῦ Ἀβεσσαλὼμ ἐπέστρεψαν ὁ καθένας εἰς τὴν πόλιν τοῦ.

B Βασ. 19,9

Καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξείλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ νῦν πέφευγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἀβεσσαλὼμ·

- B Βασ. 19,9 Ολοι οι Ισραηλίται των βορείων φυλών του Ισραήλ συνεζήτουν ζωηρά μεταξύ των τα γεγονότα του πολέμου και έλεγαν· “ο βασιλεύς Δαβίδ μας εγλύτωσεν από όλους τους εχθρούς μας. Μας έβγαλεν από τα χέρια και την δουλειαν των αλλοφύλων και τώρα έχει εγκαταλείψει την χώραν και το βασίλειόν του εξ αιτίας του πολέμου του Αβεσσαλώμ.
- B Βασ. 19,10 καὶ Ἀβεσσαλώμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ’ ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ νῦν ἵνατί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.
- B Βασ. 19,10 Ο δε Αβεσσαλώμ, τον οποίον ημεῖς ανεκηρύξαμεν βασιλέα, εφονεύθη κατὰ τον πόλεμον και δεν υπάρχει πλέον. Διατί κλείετε τα αυτιά σας και δεν ομιλείτε να επανέλθῃ βασιλεύς μας ο Δαβίδ;” Αι σκέψεις, τα λόγια και αι αποφάσεις αυταί των Ισραηλιτών έφθασαν εις τα αυτιά του βασιλέως.
- B Βασ. 19,11 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλε πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων· λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα λέγοντες· ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα.
- B Βασ. 19,11 Ο βασιλεύς Δαβίδ έστειλε τότε και εκάλεσε τους αρχιερεῖς, τον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, και τους εῖπε να ομιλήσουν εκ μέρους του προς τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και να τους εῖπουν· “διατί σεις μένετε τελευταῖοι στο να προσκαλέσετε τον βασιλέα Δαβίδ, να επανέλθῃ στον οἶκον του; Η πρόσκλησις όλων των άλλων Ισραηλιτών, που κατοικούν εις τα βόρεια μέρη της Παλαιστίνης, έχει φθάσει πλέον εις τα αυτιά του βασιλέως. Προς αυτήν την φυλήν του Ιούδα θα εῖπετε ακόμη.
- B Βασ. 19,12 ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὅστᾱ μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς, ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ;

- B Βασ. 19,12 Σεις είσθε αδελφοί μου, οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου. Διατί τώρα μένετε τελευταίοι στο να προσκαλέσετε τον βασιλέα σας, τον Δαβίδ, να επιστρέψη στον οίκον του;
- B Βασ. 19,13 καὶ τῷ Ἀμεσσαΐ ἐρέϊτε· οὐχὶ ὀστοῦν μου καὶ σὰρξ μου σύ; καὶ νῦν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ.
- B Βασ. 19,13 Εἰς δε τον Αμεσσαΐ θα πήτε εκ μέρους μου· Και συ δεν είσαι σαρξ εκ της σαρκός μου και οστούν εκ των οστέων μου; Σου ορκίζομαι ὅτι εἴθε να με τιμωρήση ο Θεός με οἰανδήποτε τιμωρίαν θέλει, αν εγώ δεν σε καταστήσω ἀντὶ του Ἰωάβ ἀρχιστράτηγον ὅλης της δυνάμεώς μου καθ' ὅλον το διάστημα, κατὰ το ὁποῖον εγώ ζω”.
- B Βασ. 19,14 καὶ ἔκλινε τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός, καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες· ἐπιστράφηθι σύ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου.
- B Βασ. 19,14 Ο Δαβίδ εἰλκυσε με τον τρόπον αὐτόν τας καρδίας ὅλων των ἀνδρῶν της φυλῆς Ἰούδα, ὡς εἴαν ἦσαν ἕνας μόνον ἄνθρωπος. Αὐτοί, λοιπόν, ἔστειλαν ἀνθρώπους πρὸς τον βασιλέα Δαβίδ και του εἶπαν· “σε παρακαλοῦμεν να ἐπανέλθῃς εἰς την Ἱερουσαλήμ και ὅλοι ἡμεῖς θα εἴμεθα δούλοι σου”.
- B Βασ. 19,15 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἄνδρες Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γάλγαλα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην.
- B Βασ. 19,15 Ο βασιλεὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ την Μαναΐμ, ὅπου εὐρίσκετο, και ἐφθασε μέχρι του Ἰορδάνου. Οἱ ἄνδρες της φυλῆς του Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γαλγαλα, δια να μεταβούν ἀπὸ ἐκεῖ εἰς προὔπαντησιν του βασιλέως και να τον βοηθήσουν να διαβῇ τον Ἰορδάνην.

- B Βασ. 19,16 καὶ ἐτάχυνε Σεμεΐ υἱὸς Γηρά υἱοῦ τοῦ Ἰεμινὶ ἐκ Βαουρίμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰούδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ
- B Βασ. 19,16 Ο Σεμεΐ, υἱὸς τοῦ Γηρά, ὁ Βενιαμίτης, ἐσπευσε καὶ κατέβη ἀπὸ τὴν περιοχὴν Βαουρίμ, μαζὴ με ἓνα ἄνδρα τῆς φυλῆς Ἰούδα, δια νὰ προαπαντήσῃ τὸν βασιλέα.
- B Βασ. 19,17 καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν καὶ Σιβὰ τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαοὺλ καὶ πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως
- B Βασ. 19,17 Μαζὴ τοῦ δε ἦσαν καὶ χίλιοι ἄνδρες ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμὶν. Εκκεῖ ἐπίσης ἦλθεν καὶ ὁ νεαρὸς δούλος τῆς οἰκογενείας τοῦ Σαοὺλ, ὁ Σιβὰ, καὶ μαζὴ με αὐτὸν οἱ δέκα πέντε υἱοὶ τοῦ καὶ οἱ εἴκοσι δούλοι τοῦ. Αὐτοὶ κατηυθύνθησαν στὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν βασιλέα Δαυὶδ.
- B Βασ. 19,18 καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα, καὶ διέβη ἡ διάβασις τοῦ ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ Σεμεΐ υἱὸς Γηρά ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην
- B Βασ. 19,18 Εἰργάσθησαν δε προθύμως καὶ εὐσυνειδήτως, δια νὰ διαβιβάσουν τὸν βασιλέα εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην. Καὶ χάρις εἰς αὐτοὺς διέβη ὁλόκληρος ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως, διότι αὐτοὶ εὐσυνειδήτως εἰργάσθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. Οταν δε ὁ Δαυὶδ καὶ ἡ οἰκογένειά τοῦ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ὁ Σεμεΐ, ὁ υἱὸς τοῦ Γηρά, προσέπεσεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ,
- B Βασ. 19,19 καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἡδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ὁ κύριός μου ἐξεπορεύετο ἐξ

Ἱερουσαλήμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ,

B Βασ. 19,19 και εἶπε πρὸς αὐτόν· “ὁ κύριός μου καὶ ὁ βασιλεὺς μου ας μὴ μου καταλογίσῃ τὸ σφάλμα, τὸ ὁποῖον ἔκαμα. Ἀς λησμονήσῃ τὴν ἀδικίαν, τὴν ὁποίαν διέπραξα ἐγὼ ὁ δούλος σου πρὸς σε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν συ ὁ κύριός μου ἔφευγες ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Μὴ κρατήσῃς κακίαν εἰς τὴν καρδίαν σου διὰ τὸ σφάλμα μου.

B Βασ. 19,20 ὅτι ἔγνων ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἥμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντός Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσήφ τοῦ καταβῆναι με εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως.

B Βασ. 19,20 Διότι ἐγὼ ὁ δούλος σου ἀνεγνώρισα ὅτι ἡμάρτησα τότε ἀπέναντί σου. Καὶ ἰδοὺ, ἦλθα σήμερον ἐγὼ, πρῶτος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνδρας τῶν Ἰσραηλιτῶν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰωσήφ, διὰ νὰ προαπαντήσω σέ, τὸν κύριόν μου καὶ βασιλέα μου”.

B Βασ. 19,21 καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσὰ υἱὸς Σαρουΐας καὶ εἶπε· μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεΐ, ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν Κυρίου;

B Βασ. 19,21 Ὁ Ἀβεσσὰ, ὁ υἱὸς τῆς Σαρουΐας, ἀγανακτημένος εἶπε τότε· “μήπως ἐξ αἰτίας τῆς μεταμελείας τοῦ αὐτῆς δεν θα θανατωθῇ ὁ Σεμεΐ, αὐτός ὁ ὁποῖος κατηράσθη τὸν βασιλέα, πὺν ὁ Κυριὸς τὸν εἶχε χρίσει;”

B Βασ. 19,22 καὶ εἶπε Δαυὶδ· τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν, υἱοὶ Σαρουΐας, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

B Βασ. 19,22 Ὁ Δαυὶδ εἶπε πρὸς αὐτόν· “διὰ τί ἐπεμβαίνετε εἰς τὰ ἰδικὰ μου ζητήματα, παιδιὰ τῆς Σαρουΐας; Διότι με τὸ διάβημά σας αὐτό γίνεσθε σήμερον ολέθριοι καὶ κακοὶ σύμβουλοι καὶ αἰτία σκανδάλου. Σήμερον κανένας ἀνὴρ ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας δεν θα θανατωθῇ, διότι δεν διαφεύγει τὴν

αντίληψίν μου, ότι σήμερον εγώ ξαναγίνομαι βασιλεύς του Ισραηλιτικού λαού”.

B Βασ. 19,23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεϊ· οὐ μὴ ἀποθάνης· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

B Βασ. 19,23 Ο βασιλεύς εἶπε πρὸς τον Σεμεϊ “Δεν θα φονευθῇς”. Και ἔδωσεν εἰς αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ ὅρκον.

B Βασ. 19,24 καὶ Μεμφιβοσθέ υἱὸς υἱοῦ Σαοὺλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως· καὶ οὐκ ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχίσαστο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ.

B Βασ. 19,24 Εἰς προαπάντησιν του βασιλέως Δαυίδ κατέβη και ο Μεμφιβοσθέ, ο ἐγγονος του Σαοὺλ. Αυτὸς δια να δείξη το πένθος του, ἀπὸ την ἡμέραν, κατὰ την ὁποίαν ο βασιλεὺς Δαυίδ ἐφυγεν ἀπὸ την Ιερουσαλήμ διωκόμενος ἀπὸ τον Αβεσσαλώμ, μέχρι σήμερον που νικητῆς και εἰρηνικός ἐπέστρεψε, δεν περιποιήθηκε τα πόδια του, δεν ἔκοψε τα νύχια του, δεν ἔφτιασε τον μύστακά του, οὔτε και ἔπλυνε τα ἐνδύματά του.

B Βασ. 19,25 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ’ ἐμοῦ, Μεμφιβοσθέ;

B Βασ. 19,25 Οταν, λοιπόν, αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς την Ιερουσαλήμ εἰς προαπάντησιν του βασιλέως, τον ηρώτησεν ο Δαυίδ· “Μεμφιβοσθέ, γιατί δεν ἦλθες μαζί μου;”

B Βασ. 19,26 καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθέ· κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δοῦλός μου παρελογίσαστό με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ· ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ’ αὐτήν και πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δοῦλός σου·

B Βασ. 19,26 Ο Μεμφιβοσθέ ἀπήντησε· “κύριέ μου και βασιληά μου, με

εξηπάτησεν ο δούλος μου. Διότι εγώ, ο δούλος σου, είπα προς αυτόν· Ετοίμασέ μου την όνον, δια να αναβώ εις αυτήν και να ακολουθήσω τον βασιλέα. Οπως γνωρίζεις εγώ ο δούλος σου είμαι χωλός.

B Βασ. 19,27 καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, καὶ ποιήσων τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου·

B Βασ. 19,27 Ο δούλος μου όμως εκείνος με διέβαλεν εις σε τον κύριόν μου, τον βασιλέα μου. Συ όμως ο κύριός μου και βασιλεὺς μου έχεις φωτεινήν κρίσιν σαν ἄγγελος Θεοῦ. Θα διακρίνης τα πράγματα. Καμε λοιπόν ο,τι φαίνεται καλὸν ενώπιόν σου.

B Βασ. 19,28 ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου, ἀλλ' ἢ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δοῦλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου· καὶ τί ἔστι μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγένοι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα;

B Βασ. 19,28 Αλλωστε ὅλη η οικογένεια του πατρός μου, επομένως και εγώ, είμεθα ἄξιοι θανάτου ενώπιόν σου, του κυρίου μου και βασιλέως μου. Συ όμως έκαμες εμέ τον δούλον σου ομοτράπεζόν σου. Ποίον, λοιπόν, δικαίωμα έχω να ομιλώ και να κράζω ἀκόμη προς σε τον βασιλέα;”

B Βασ. 19,29 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· ἵνατί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου; εἶπον· σὺ καὶ Σιβὰ διελεῖσθε τὸν ἄγρον.

B Βασ. 19,29 Ο βασιλεὺς του απήντησε· “διατί κατατρίβεσαι εις τόσους πολλούς λόγους; Συ και ο Σιβά θα μοιρασθήτε τους αγρούς του βασιλικού οίκου του Σαούλ”.

B Βασ. 19,30 καὶ εἶπε Μεμφιβοσθὲ πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

B Βασ. 19,30 Ο Μεμφιβοσθέ είπε προς τον βασιλέα· “ας τα λάβη ὅλα ο Σιβά. Δι' εμέ είναι αρκετόν το γεγονός ὅτι ο βασιλεὺς μου

επέστρεψεν υγιῆς και νικητῆς στον οἶκον αὐτοῦ, εἰς την
Ιερουσαλήμ”.

B Βασ. 19,31 καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλίμ καὶ διέβη
μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν
Ἰορδάνην·

B Βασ. 19,31 Ο Βερζελλί ο Γαλααδίτης κατέβη και αὐτός ἀπό την
Ρωγελλίμ, ἐπέρασε μαζί με τον βασιλέα τον Ιορδάνην, δια
να προπέμψη και κατευοδώσῃ αὐτὸν πέραν ἀπὸ τον
Ιορδάνην.

B Βασ. 19,32 καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα, υἱὸς
ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν
τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναΐμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα.

B Βασ. 19,32 Ο Βερζελλί αὐτὸς ἦτο γέρων, προχωρημένος πολὺ εἰς την
ηλικίαν, ογδοήκοντα ἐτῶν. Αὐτὸς εἶχε διαθρέψει τον
βασιλέα Δαυίδ καθ' ὅλον το διάστημα, που ο Δαυίδ
κατοικοῦσε εἰς την Μαναΐμ, διότι ἦτο ἄνθρωπος πολὺ
πλούσιος.

B Βασ. 19,33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλί· σὺ διαβήσῃ μετ’
ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ’ ἐμοῦ ἐν
Ἱερουσαλήμ.

B Βασ. 19,33 Ο βασιλεὺς εἶπε πρὸς τον Βερζελλί· “ἐλα κοντά μου, δια να
ζήσης μαζί μου. Εγὼ θα σε διαθρέψω εἰς τα γηρατεία σου
εἰς την Ιερουσαλήμ”.

B Βασ. 19,34 καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα· πόσαι ἡμέραι ἐτῶν
ζωῆς μου, ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς
Ἱερουσαλήμ;

B Βασ. 19,34 Ο Βερζελλί εἶπε πρὸς τον βασιλέα· “πόσαι ἡμέραι ἀκόμη
ζωῆς μου υπολείπονται, ὥστε να σκεφθῶ και να αποφασίσω
να ανεβῶ μαζί με τον βασιλέα μου εἰς την Ιερουσαλήμ;

B Βασ. 19,35 υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον· μὴ γνώσομαι
ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ γεύσεται ὁ δοῦλός σου
ἔτι ὃ φάγομαι ἢ πίομαι; ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνήν

ἄδόντων καὶ ἄδουσῶν; καὶ ἵνατί ἔσται ἔτι ὁ δοῦλός σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα;

B Βασ. 19,35

Εἶμαι τώρα ἄνθρωπος ογδοήκοντα ετών. Μηπως, τάχα, μπορώ εἰς αὐτὴν τὴν ηλικίαν νὰ αισθανθῶ καὶ νὰ ἀπολαύσω τὰ εὐχάριστα καὶ τὰ δυσάρεστα τῆς ζωῆς; Μηπως δηλαδὴ ἐγὼ ὁ δούλος σου ἠμπορῶ νὰ χαρῶ ἐκεῖνο, ποὺ θὰ φάγω ἢ θὰ πῶ; Ἡ ἠμπορῶ νὰ ἀκούσω πλέον ἄσματα ἀπὸ τραγουδιστὰς καὶ τραγουδιστρίας εἰς τὴν βασιλικὴν σου πόλιν; Επειτα διατὶ νὰ γίνω ἐγώ, ὁ δούλος σου, βάρος εἰς σε τὸν κύριόν μου, τὸν βασιλέα μου;

B Βασ. 19,36

ὥς βραχὺ διαβήσεται ὁ δοῦλός σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ἵνατί ἀνταποδίδωσί μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην;

B Βασ. 19,36

Επὶ ολίγον διάστημα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐγὼ ὁ δούλος σου θὰ συνοδεύσω σε, τὸν βασιλέα μου. Διατὶ ὁ βασιλεὺς μου θέλει νὰ με ἀμείψῃ με τέτοιον τρόπον, ὥστε νὰ με ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν πατρίδα μου;

B Βασ. 19,37

καθισάτω δὴ ὁ δοῦλός σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρὸς μου· καὶ ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου Χαμαὰμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ ποιήσων αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου.

B Βασ. 19,37

Δος μου, σε παρακαλῶ, τὴν ἀδειαν νὰ μείνω ἐγώ, ὁ δούλος σου, καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς τὴν πόλιν μου καὶ νὰ ταφῶ στὸν τάφον τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρὸς μου. Καὶ ἰδοὺ, ὁ δούλος σου ὁ Χαμαὰμ, τὸ παιδί μου, θὰ ἐλθῇ ἀντὶ ἐμοῦ μαζὴ με σέ, τὸν κύριόν μου καὶ βασιλέα μου. Καμε εἰς αὐτόν ὅ,τι σου φαίνεται καλόν”.

B Βασ. 19,38

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· μετ’ ἐμοῦ διαβήτω Χαμαὰμ, κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα, ὅσα ἂν ἐκλέξῃ ἐπ’ ἐμοί, ποιήσω σοι.

B Βασ. 19,38

Ὁ βασιλεὺς εἶπε· “μάλιστα· ἀς ἐλθῇ μαζὴ μου ὁ Χαμαὰμ καὶ

εγώ θα πράξω δι' αυτόν ο,τι συ νομίσης και εκλέξης καλόν.
Και όλα, όσα μου ζητήσης δι' αυτόν θα τα κάμω, προς χάριν
ιδικήν σου”.

B Βασ. 19,39 καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς
διέβη· καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλὶ καὶ
εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

B Βασ. 19,39 Ολος ο στρατός και ο λαός διέβησαν τον Ιορδάνην. Κατόπιν
δε διέβη αυτόν και ο βασιλεύς. Ο βασιλεύς κατεφίλησε τον
Βερζελλί και τον ηυλόγησεν. Ο Βερζελλί επέστρεψεν εις τον
τόπον του.

B Βασ. 19,40 καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γάλγαλα, καὶ Χαμαὰμ διέβη
μετ’ αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα διαβαίνοντες μετὰ
τοῦ βασιλέως καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ.

B Βασ. 19,40 Επέρασεν ο βασιλεύς από τον Ιορδάνην ποταμόν εις
Γαλγαλα. Ο Χαμαάμ επέρασε μαζί με αυτόν. Μαζή με τον
βασιλέα ήσαν και όλοι οι άνδρες της φυλής του Ιούδα και το
ήμισυ από τους άνδρας του Ιραηλιτικου λαου.

B Βασ. 19,41 καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· τί ὅτι ἔκλεψάν σε οἱ
ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰούδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα
καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες
Δαυὶδ μετ’ αὐτοῦ;

B Βασ. 19,41 Απροσδοκῆτως όλοι οι άνδρες των δέκα φυλών του Ισραήλ
παρουσιάσθησαν ενώπιον του βασιλέως και του είπαν·
“διατί οι αδελφοί μας, οι άνδρες της φυλής του Ιούδα, σαν
να σε ήρπασαν κρυφίως και διεπέρασαν σε και ολόκληρον
την οικογένειάν σου και την συνοδείαν σου δια του
Ιορδάνου ποταμού;”

B Βασ. 19,42 καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ καὶ
εἶπαν· διότι ἐγγίζει πρὸς με ὁ βασιλεὺς· καὶ ἵνατί οὕτως
έθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγαμεν
ἐκ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἤρεν ἡμῖν;

- B Βασ. 19,42 Ολοι τότε οι άνδρες της φυλής του Ιούδα απήντησαν προς τους άνδρας των άλλων Ισραηλιτικών φυλών· “αυτό έγινε, διότι ο βασιλεύς από απόψεως συγγενείας και καταγωγής ευρίσκεται πλησιέστερον προς ημάς. Διατί λοιπόν σεις επικραθήκατε και εθυμώσατε; Μηπως, τάχα, ημείς εζήσαμεν μέχρι σήμερον με έξοδα του βασιλέως; Η μας απήλλαξεν από κανένα φόρον;”
- B Βασ. 19,43 καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα καὶ εἶπε· δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ, καὶ γε ἐν τῷ Δαυίδ εἰμι ὑπὲρ σέ· καὶ ἵνατί τοῦτο ὕβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 19,43 Οι άνδρες των άλλων φυλών είπαν τότε προς τους άνδρας της φυλής Ιούδα· “ημείς είμεθα δέκα φυλαι ενώπιον του βασιλέως. Μεταξύ ημών υπάρχουν και αι δέκα φυλαί των μεγαλυτέρων υιών του Ιακώβ. Από απόψεως δε αριθμού και δικαιωμάτων είμεθα ενώπιον του Δαυίδ ανώτεροι από σας, της φυλής του Ιούδα. Διατί, λοιπόν, μας κατεφρονήσατε και δεν εσκεφθήκατε να καλέσετε και ημάς, οι οποίοι πρώτοι είχομεν κάνει λόγον δια την επιστροφήν του βασιλέως;” Εκ μέρους των ανδρών της φυλής Ιούδα εδόθη απάντησις σκληροτέρα από τα λόγια, που είπαν οι άνδρες των άλλων ισραηλιτικών φυλών.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 20

- B Βασ. 20,1 Καὶ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβεέ, υἱὸς Βοχορὶ ἀνὴρ ὁ Ἰεμινί, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυίδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ἰεσσαί· ἀνὴρ εἰς τὰ

σκηνώματά σου, Ἰσραήλ.

B Βασ. 20,1

Εξούσε εις τα Γαλγαλα, γνωστός από όλους ως κακός άνθρωπος, κάποιος ονομαζόμενος Σαβεέ, υἱός του Βοχόρ, που ανήκεν εις την φυλήν του Βενιαμίν. Αυτός με την κερατίνην σάλπιγγα εσάλπισε και εἶπε προς τους Ἰσραηλίτας· “ἡμεῖς δεν ἔχομεν καμμίαν σχέσιν με τον Δαυίδ, οὔτε και υπάρχει καμμιὰ κληρονομία μεταξύ ἡμῶν και του παιδιοῦ αὐτοῦ του Ιεσσαί. Δια τοῦτο κάθε Ἰσραηλίτης ας επανέλθῃ στο σπίτι του”.

B Βασ. 20,2

καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὀπισθεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλήμ.

B Βασ. 20,2

Ολοι οι ἄλλοι Ἰσραηλίται ἀπεμακρύνθησαν και ἀπεστάτησαν ἀπὸ τον Δαυίδ και ἠκολούθησαν τον Σαβεέ, τον υἱόν αὐτόν του Βοχόρ. Η φυλή ὁμως του Ιούδα, η οποία ἐξετείνετο ἀπὸ τον Ιορδάνην ποταμόν μέχρι και της Ἱερουσαλήμ, προσεκολλήθη στενότερον στον βασιλέα Δαυίδ.

B Βασ. 20,3

καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ, ἃς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν αὐτὰς καὶ πρὸς αὐτὰς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως θανάτου αὐτῶν, χῆραι ζῶσαι.

B Βασ. 20,3

Ο Δαυίδ ἐπέστρεψεν εις την Ἱερουσαλήμ και εἰσῆλθεν στον οἶκον του. Ελαβε τας δέκα συζύγους του της δευτέρας σειράς, τας οποίας, ὅταν ἐφευγεν, εἶχεν ἀφήσει να φυλάσσουν τον οἶκον του. Εκλείσεν αὐτὰς εις κάποιον ἄλλον οἶκον. Εδίδεν ὅλα ὅσα τους εχρειάζοντο εις διατροφήν των, ἀλλὰ αὐτός ποτέ δεν ἦλθεν πλέον εις συνάφειαν με αὐτὰς. Εμειναν ἔτσι αὐταὶ κλεισμέναι μέχρι θανάτου των, ὡς εἴαν ἦσαν ζωντοχήραι.

- B Βασ. 20,4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαΐ· βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι.
- B Βασ. 20,4 Ο βασιλεὺς Δαυὶδ εἶπε πρὸς τὸν Ἀμεσσαΐ· φρόντισε να κληθὺν καὶ να παρουσιασθὺν ἐδῶ ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς φυλῆς Ἰούδα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, Σὺ δε ἔλα κατόπιν καὶ στάσου ἐδῶ”.
- B Βασ. 20,5 καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαΐ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ, οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυίδ.
- B Βασ. 20,5 Ο Ἀμεσσαΐ ανεχώρησε, δια να προσκαλέσῃ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα. Εβράδυνεν ὁμῶς ἀπὸ τὴν προθεσμίαν, που του ἔδωκεν ὁ Δαυίδ.
- B Βασ. 20,6 καὶ εἶπε Δαυίδ πρὸς Ἀμεσσαΐ· νῦν κακοποιήσῃ ἡμᾶς Σαβεὲ υἱὸς Βοχορὶ ὑπὲρ Ἀβεσσαλώμ, καὶ νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ, μήποτε ἐαυτῷ εὖρη πόλεις ὀχυράς καὶ σκιάσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν.
- B Βασ. 20,6 Οταν ἐπέστρεψε, του εἶπεν ὁ Δαυίδ· “μάθε ὅτι ὁ Σαβεὲ, ὁ υἱὸς Βοχορί, ἔχει κατὰ νουν να ἐπιφέρῃ τῶρα ἐναντίον μας κακὰ μεγαλύτερα ἀπὸ ἐκεῖνα, τα ὁποῖα μας ἐπροξένησεν ὁ Ἀβεσσαλώμ. Λοιπὸν, συ τῶρα πάρε μαζή σου τὸ στράτευμα τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξε αὐτόν, μήπως τυχὸν εὖρη πόλεις ὀχυράς καὶ μας διαφύγῃ καὶ μας φέρῃ εἰς δύσκολον θέσιν.
- B Βασ. 20,7 καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες Ἰωάβ καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλήμ διώξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί.
- B Βασ. 20,7 Μαζή με τὸν Ἀμεσσαΐ ἠκολούθησαν καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ ἀρχιστρατήγου Ἰωάβ, οἱ σωματοφύλακες τοῦ Δαυίδ Χερεθὶ καὶ Φελεθὶ, ὅλοι γενναῖοι ἄνδρες. Αὐτοὶ ἐξῆλθαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, δια να καταδίωξουν τὸν Σαβεὲ, τὸν Βοχορίτην.
- B Βασ. 20,8 καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν, καὶ Ἀμεσσαΐ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ Ἰωάβ

περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐπ’ αὐτῷ
ἐζωσμένος μάχαιραν ἐζευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
ἐν κολεῳ αὐτῆς, καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε.

B Βασ. 20,8

Οταν ο στρατὸς του Δαυὶδ εὐρίσκετο εἰς τὴν Γαβαὼν,
πλησίον τοῦ μεγάλου βράχου, παρουσιάσθη ἐνώπιον αὐτῶν
ο Αμεσσαΐ. Ο Ιωάβ εἶχε φορέσει τὸν στρατιωτικὸν τοῦ
μανδύαν καὶ ἐπάνω ἀπὸ τοῦ μανδύαν αὐτὸν εἶχε ζωσθῆ
μάχαιραν, ποῦ ἐκρέματο ἀπὸ τὴν μέσην τοῦ. Ἡ δὲ μάχαιρα
ἦτο ἐντὸς τῆς θήκης τῆς. Ἡ μάχαιρα ὁμῶς ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν
θήκην καὶ ἔπεσε κατὰ γῆς.

B Βασ. 20,9

καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Αμεσσαΐ· εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ; καὶ
ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωάβ τοῦ πώγωνος Αμεσσαΐ
τοῦ καταφιλῆσαι αὐτόν.

B Βασ. 20,9

Ο Ιωάβ εἶπεν στὸν Αμεσσαΐ· “ἀδελφέ μου, τι κάνεις; Πῶς
εἶναι ἡ υγεία σου;” Ο Ιωάβ ἐπῆρε με τὴν δεξιάν τοῦ χεῖρα
τοῦ πώγωνα τοῦ Αμεσσαΐ εἰς ἐνδειξιν ἀγάπης με σκοπὸν νὰ
τὸν φιλήσῃ.

B Βασ. 20,10

καὶ Αμεσσαΐ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ
χεὶρὶ Ἰωάβ, καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ἰωάβ εἰς τὴν
ψόαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ
ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. καὶ Ἰωάβ καὶ Αβεσσαΐ
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξαν ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί·

B Βασ. 20,10

Καὶ ὁ Αμεσσαΐ δὲν ἐπρόσεξε τὴν μάχαιραν, τὴν ὁποίαν ἐν
τῷ μεταξύ εἶχεν λάβει ἀπὸ τὴν γῆν ὁ Ιωάβ. Ο Ιωάβ
ἐκτύπησε με αὐτὴν τὸν Αμεσσαΐ ἐκεῖ παρὰ τοὺς νεφροὺς
καὶ ἐχύθηκα τὰ ἔντερα τῆς κοιλίας τοῦ εἰς τὴν γῆν. Δὲν
ἐκτύπησε δὲ διὰ δευτέραν φορὰν, διότι ὁ Αμεσσαΐ ἀπέθανεν
ἀμέσως. Ἐποὶ ὁ Ιωάβ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ὁ Αβεσσαΐ
κατεδίωξαν τὸν Σαβεὲ τὸν Βοχορίτην.

B Βασ. 20,11

καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ’ αὐτόν τῶν παιδαρίων Ἰωάβ καὶ εἶπε·
τίς ὁ βουλόμενος Ἰωάβ καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὀπίσω Ἰωάβ;

B Βασ. 20,11

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀνδρας τοῦ Ιωάβ ἐστάθη ὀρθίος ἐπάνω ἀπὸ

το πτώμα του Αμεσσαϊ και ἔλεγεν στους διερχομένους·
“αὐτός που θέλει τον Ιωάβ και ἀγαπά τον Δαυίδ, ἀς
ἀκολουθήσῃ τον Ιωάβ και ἀς φύγῃ ἀπὸ ἐδῶ”.

B Βασ. 20,12 καὶ Ἀμεσσαϊ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς
τρίβου, καὶ εἶδεν ἀνὴρ, ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ λαός, καὶ
ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσσαϊ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ
ἐπέρριπεν ἐπ’ αὐτὸν ἱμάτιον, καθότι εἶδε πάντα τὸν
ἐρχόμενον ἐπ’ αὐτὸν ἐστηκότα·

B Βασ. 20,12 Ο Αμεσσαϊ ἦτο βουτηγμένος στο αἷμα του και ευρίσκετο στο
μέσον της οδοῦ. Ο ἄνθρωπος αὐτός του Ιωάβ εἶδεν, ὅτι ὅλος
ο λαός εἶχε μαζευθῇ και εστέκετο ἐκεῖ. Δια τοῦτο
ἀπεμάκρυνε το πτώμα του Αμεσσαϊ ἀπὸ την οδόν, το
μετέφερεν εἰς κάποιο χωράφι και ἐρριπεν ἐπάνω εἰς αὐτό
ένα ἱμάτιον, δια να το σκεπάσῃ. Αὐτό ἐκαμε, διότι ἐβλεπεν
ὅτι ὅλος ο λαός ἤρχετο πρὸς το σῶμα του Αμεσσαϊ και
ἵστατο ὀρθίος κοντά του.

B Βασ. 20,13 ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωάβ τοῦ διώξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ
Βοχορί.

B Βασ. 20,13 Οταν δε μετεφέρθῃ το πτώμα ἀπὸ την οδόν στο χωράφι,
ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἐφυγαν και ἠκολούθησαν τον Ιωάβ, δια
να καταδιώξουν τον Σαβεὲ τον Βοχορίτην.

B Βασ. 20,14 καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβέλ καὶ εἰς
Βαιθμαχὰ καὶ πάντες ἐν Χαρρί, καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν,
καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ.

B Βασ. 20,14 Ο Ιωάβ ἀπὸ την περιοχὴν ἐκείνην ἐπέρασεν ὅλας τὰς φυλάς
του Ἰσραὴλ μέχρι την πόλιν Ἀβέλ και Βαιθμαχὰ. Εἰς Χαρρί
συνεκεντρώθησαν ὅλοι οἱ οπαδοὶ του Ιωάβ και τον
ἠκολούθησαν.

B Βασ. 20,15 καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ’ αὐτὸν τὴν
Ἀβέλ καὶ Βαιθμαχὰ καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν
πόλιν, καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι, καὶ πᾶς ὁ λαός

μετά Ἰωάβ ἐνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος.

B Βασ. 20,15 Επλησίασαν οι στρατιῶται του Ἰωάβ προς την Αβέλ και την Βαιθααχά εναντίον του Σαβεέ και ἐστησαν πολιορκίαν. Ἀνήγειραν γύρω ἀπὸ την πόλιν Αβέλ ἓνα τεχνητὸν λόφον ἕως το ὕψος, που εἶχε το τεῖχος της πόλεως. Ὁλος ο στρατὸς μαζή με τον Ἰωάβ προσεπάθησαν να καταστρέψουν τα τεῖχη της πόλεως.

B Βασ. 20,16 καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ εἶπεν· ἀκούσατε ἀκούσατε, εἶπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ· ἔγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν.

B Βασ. 20,16 Τότε μία συνετὴ γυναῖκα ἐφώνησεν ἀπὸ το τεῖχος και εἶπεν· “ἀκούσατε, ἀκούσατε, και εἶπατε αὐτά, σας παρακαλῶ, στον Ἰωάβ· Ἀς ἐλθῇ ἕως ἐδῶ ο Ἰωάβ, δια να ομιλήσω προς αὐτόν”.

B Βασ. 20,17 καὶ προσήγγισε πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· εἰ σὺ εἶ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐγώ. εἶπε δὲ αὐτῇ· ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. καὶ εἶπεν Ἰωάβ· ἀκούω ἐγώ εἰμι.

B Βασ. 20,17 Ο Ἰωάβ ἐπλησίασε πράγματι προς αὐτήν και η γυνὴ ἐκείνη του εἶπε· “σὺ εἶσαι ο Ἰωάβ;” Ἐκεῖνος ἀπήντησε· “ναί, ἐγώ εἰμαι”. Ἡ γυναῖκα του εἶπε· “ἀκουσε τα λόγια της δούλης σου”. Ο Ἰωάβ εἶπε· “ἀκούω. Πρόθυμος εἰμαι να σε ἀκούσω”.

B Βασ. 20,18 καὶ εἶπε λέγουσα· λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις λέγοντες· ἡρωτημένος ἡρωτήθη ἐν τῇ Ἀβέλ καὶ ἐν Δαν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραήλ, ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβέλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον.

B Βασ. 20,18 Ἡ γυναῖκα του εἶπε τα εξῆς· “λέγεται ἀπὸ ἀρχαιοτέραν εποχήν· Ὅσοι ἠρώτησαν την Αβέλ και την Δαν, εἰ ἡστόχησαν στους σκοποὺς των οἱ πιστοὶ Ἰσραηλίται, δεν κατεστράφησαν. Αὐτοὶ που θα ἐρωτήσουν την Αβέλ, πριν η πραγματοποιήσουν μίαν των ἀποφασιν, δεν θα χαθοῦν.

B Βασ. 20,19 ἐγώ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραήλ, σὺ δὲ

ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραὴλ· ἵνατί καταποντίζεις κληρονομίαν Κυρίου;

B Βασ. 20,19 Εγώ και η πόλις μου είμεθα τα ειρηνικά στηρίγματα του Ισραηλιτικού λαού. Συ επιδιώκεις να καταστρέψης την πόλιν αυτήν, η οποία είναι μήτηρ και άρχουσα εις πολλές άλλας πόλστου Ισραηλιτικού λαού. Διατί λοιπόν θέλεις να καταποντίσης εις όλεθρον κληρονομίαν, η οποία ανήκει στον Κυριον;”

B Βασ. 20,20 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ, καὶ εἶπεν· ἰλέως μοι ἰλέως μοι, εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ·

B Βασ. 20,20 Απήντησεν ο Ιωάβ και είπε· “δι' όνομα Θεού, εάν εγώ θέλω να εξαφανίσω η και να καταστρέψω την πόλιν σας.

B Βασ. 20,21 ούχ οὕτως ό λόγος, ότι άνήρ έξ όρους Ἐφραΐμ, Σαβεέ υίός Βοχορι όνομα αύτοϋ, καὶ έπήρρε τήν χεΐρα αύτοϋ έπὶ τόν βασιλέα Δαυίδ· δότε αύτόν μοι μόνον, καὶ άπελεύσομαι άπάνωθεν τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ή γυνή πρὸς Ἰωάβ· ίδου ή κεφαλή αύτοϋ ριφήσεται πρὸς σέ διὰ τοϋ τείχους.

B Βασ. 20,21 Ο λόγος, δια τον οποίον ευρίσκομαι εδώ, είναι, διότι ζητώ κάποιον άνθρωπον εκ του όρους Εφραΐμ, ο οποίος ονομάζεται Σαβεέ ο Βοχορίτης και ο οποίος επανεστάτησεν εναντίον του βασιλέως Δαυίδ. Παραδώσατέ μας αυτόν μόνον, και ημεΐς θα φύγωμεν από την πόλιν σας”. Η γυναίκα εκείνη είπε προς τον Ιωάβ· “ιδού, η κεφαλή του Σαβεέ θα ριφθή προς σε από το τείχος”.

B Βασ. 20,22 καὶ εἰσῆλθεν ή γυνή πρὸς πάντα τόν λαόν καὶ έλάλησε πρὸς πᾶσαν τήν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αύτῆς· καὶ άφεΐλε τήν κεφαλήν Σαβεέ υίοϋ Βοχορι. καὶ άφεΐλε καὶ έβαλε πρὸς Ἰωάβ. καὶ έσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν άπό τῆς πόλεως άπ’ αύτοϋ άνήρ εις τὰ σκηνώματα αύτοϋ· καὶ Ἰωάβ άπέστρεψεν εις Ἱερουσαλήμ πρὸς τόν βασιλέα.

- B Βασ. 20,22 Η γυναίκα αυτή επέστρεψεν εις την πόλιν και ωμίλησεν εις όλους τους κατοίκους με την σύνεσιν και την σοφίαν, η οποία την διέκρινε. Οι Ισραηλίται επείσθησαν εις αυτήν, εφόνευσαν τον Σαβεέ, απέκοψαν την κεφαλὴν του και την έριψαν προς τον Ιωάβ. Ο Ιωάβ τότε εσάλπισε με την κερατίνην σάλπιγγα να καταπαύσῃ ο πόλεμος. Οι στρατιώται του απεμακρύνθησαν από την πόλιν, μετέβησαν εις τας οικίας των, ο δε Ιωάβ επέστρεψεν στον βασιλέα Δαυίδ εις την Ιερουσαλήμ.
- B Βασ. 20,23 Καὶ ὁ Ἰωάβ πρὸς πᾶσιν τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί,
- B Βασ. 20,23 Ο Ιωάβ ἦτο αρχιστράτηγος ὅλου του στρατοῦ του Δαυίδ. Ο Βαναίας δέ, ο υἱὸς του Ιωδαέ, ἦτο αρχηγὸς της σωματοφυλακῆς του βασιλέως των Χερεθί και Φελεθί.
- B Βασ. 20,24 καὶ Ἀδωνιράμ ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλούθ ἀναμιμνήσκων,
- B Βασ. 20,24 Ο Αδωνιράμ ἦτο ο επιβλέπων ἐπὶ των φόρων. Ο Ιωσαφάτ, ο υἱὸς του Αχιλούθ, ἦτο ἐπὶ των υπομνημάτων, ο αρχειοφύλαξ.
- B Βασ. 20,25 καὶ Σουσά γραμματεὺς, καὶ Σαδώκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς,
- B Βασ. 20,25 Ο Σουσά ἦτο γενικὸς γραμματεὺς, ο δε Σαδώκ και ο Αβιάθαρ ἦσαν αρχιερεῖς.
- B Βασ. 20,26 καὶ γε Ἰράς ὁ Ἰαρὶν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυίδ.
- B Βασ. 20,26 Ο Ιράς, ο υἱὸς του Ιαρὶν, ἦτο ἱερεὺς και σύμβουλος του βασιλέως Δαυίδ.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 21

- B Βασ. 21,1 Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυίδ τρία ἔτη, ἐνιαυτὸς ὁ ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐζήτησε Δαυίδ τὸ πρόσωπον Κυρίου. καὶ εἶπε Κύριος· ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ

τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας.

B Βασ. 21,1

Κατὰ την εποχὴν, που εβασίλευσεν ὁ Δαυὶδ, ἐγένεν ἓνας λιμός, ὁ ὁποῖος διήρκεσεν ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη. Ὁ Δαυὶδ παρεκάλεσε τὸν Κυρίον νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς. Ὁ Κύριος ἀπήντησεν· “ἡ θλίψις αὕτη εἶναι τιμωρία, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν ἐναντίον σας ἐξ αἰτίας τοῦ Σαοὺλ καὶ τῆς οικογενείας του. Διὰ τὴν παρασπονδίαν, τὴν ὁποίαν ἔκαμαν αὐτοί, ὅταν ἐχυσαν αἵματα τῶν κατοίκων τῆς Γαβαὼν”.

B Βασ. 21,2

καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσιν, ὅτι ἀλλ’ ἢ ἐκ τοῦ λείμματος τοῦ Ἀμορραίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν αὐτοῖς· καὶ ἐζήτησε Σαοὺλ πατάξαι αὐτούς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

B Βασ. 21,2

Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ προσεκάλεσε τοὺς Γαβαωνίτας καὶ τοὺς εἶπε· (οἱ Γαβαωνῖται, ὡς γνωστόν, δὲν ἦσαν Ἰσραηλῖται ἀλλὰ υπολείμματα ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Ἀμορραίων. Πρὸς αὐτούς δὲ εἶχαν ὀρκισθῇ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ νὰ μὴ τοὺς θανατώσουν; Ὁ Σαοὺλ ὁμῶς πρὸς χάριν, τάχα, τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων ἐπεζήτησε νὰ τοὺς ἐξόντῳσῃ).

B Βασ. 21,3

καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας· τί ποιήσω ἡμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν Κυρίου;

B Βασ. 21,3

Ὁ Δαυὶδ, λοιπόν, εἶπε πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας· “τι θέλετε νὰ κάμω πρὸς σας καὶ με ποῖο μέσον θὰ ἠμπορέσω νὰ ἐξιλεωθῶ ἀπέναντί σας, διὰ νὰ εὐχηθῆτε, ὥστε νὰ σωθῇ ὁ λαὸς αὐτός, που εἶναι κληρονομία τοῦ Κυρίου;”

B Βασ. 21,4

καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται· οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ

οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραὴλ.

B Βασ. 21,4

Εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ Γαβαωνῖται· “ἡ διαφορὰ μας δεν εἶναι ζήτημα ἀργυρίου ἢ χρυσίου με τὸν Σαοὺλ καὶ με τοὺς ἀπογόνους του, καὶ οὔτε ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ θανατωθῇ οἰοσδήποτε ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας”.

B Βασ. 21,5

καὶ εἶπε· τί ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιήσω ὑμῖν; καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα· ὁ ἀνὴρ, ὃς συνετέλεσεν ἐφ’ ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς, ὃς παρελογίσατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς· ἀφανίσωμεν αὐτόν, τοῦ μή ἐστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραὴλ·

B Βασ. 21,5

Ὁ Δαυὶδ τοὺς ἠρώτησε· “λοιπὸν, τι λέγετε σεις, ὅτι πρέπει νὰ κάμω;” Οἱ Γαβαωνῖται ἀπήντησαν πρὸς τὸν βασιλέα· “ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μας ἐξηφάνισε καὶ μας κατεδίωξε, αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐσκέφθη νὰ μας ἐξολοθρεύσῃ, πρέπει νὰ θανατωθῇ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ νὰ μὴ ἔχη πλέον θέσιν εἰς τὴν χώραν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

B Βασ. 21,6

δὲν ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαοὺλ ἐκλεκτοὺς Κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἐγὼ δώσω.

B Βασ. 21,6

Δώστε μας, λοιπὸν, ἑπτὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τοῦ Σαοὺλ, πού σεις θὰ ἐκλέξετε, νὰ τοὺς κρεμάσωμεν εἰς τὴν Γαβαὼν ἀπέναντι τοῦ ἡλίου πρὸς ἐξιλέωσιν τοῦ Κυρίου”. Ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπήντησε· “μάλιστα ἐγὼ θὰ σας τοὺς δώσω”.

B Βασ. 21,7

καὶ ἐφείσατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ διὰ τὸν ὄρκον Κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Δαυὶδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ·

B Βασ. 21,7

Ὁ βασιλεὺς ὁμως ἐλυπήθη καὶ δεν ἠθέλησε νὰ δώσῃ τὸν Μεμφιβοσθὲ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωνάθαν, υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ. Τοῦτο δέ, διὰ τὸν ὄρκον πού εἶχε δοθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μεταξὺ τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Ἰωνάθαν, τοῦ υἱοῦ τοῦ Σαοὺλ.

B Βασ. 21,8

καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεσφὰ θυγατρὸς

- Ἀϊᾶ, οὓς ἔτεκε τῷ Σαούλ, τὸν Ἑρμωνί καὶ τὸν
Μεμφιβοσθέ, καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς
Σαούλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἑσδριήλ υἱῷ Βερζελλί τῷ Μουλαθί,
B Βασ. 21,8 Ἐπήρε λοιπὸν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς τῆς Ρεσφά,
θυγατρὸς τοῦ Αἰᾶ, τὸν Ἑρμωνί καὶ τὸν Μεμφιβοσθέ, τοὺς
οποίους ἐγέννησεν αὐτὴ ὡς σύζυγος τοῦ Σαούλ. Ἐπίσης
ἐπήρε τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς τοῦ Σαούλ,
τοὺς ὁποίους ἐγέννησεν αὐτὴ ὡς σύζυγος τοῦ Ἑσδριήλ τοῦ
υἱοῦ Βερζελλί, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὸν Μουλά.
- B Βασ. 21,9 καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ
ἐξηλίκασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔπεσαν
οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν
ἐν ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ
κριθῶν.
- B Βασ. 21,9 Αὐτοὺς τοὺς ἑπτὰ παρέδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ χέρια τῶν
Γαβαωνιτῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ τοὺς ἐκρέμασαν στο ὄρος
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐθανατώθησαν
μαζή. Ἐξετελέσθησαν δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν
γίνεται ὁ πρῶτος θερισμός, ὁ θερισμός τῆς κριθῆς, εἰς τὴν
ἀρχὴν μάλιατα τοῦ θερισμοῦ τῆς κριθῆς.
- B Βασ. 21,10 καὶ ἔλαβε Ῥεσφά θυγάτηρ Αἰᾶ τὸν σάκκον καὶ ἔπηξεν
αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν, ἕως
ἔσταξεν ἐπ’ αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ
ἔδωκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ’ αὐτοὺς
ἡμέρας καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός.
- B Βασ. 21,10 Ἡ Ρεσφά, ἡ θυγάτηρ Αἰᾶ, συντετριμμένη ἀπὸ τὴν μητρικὴν
λύπην, ἐπήρε ἐνὰ σάκκον, τὸν ἠπλώσε εἰς κάποιον βράχον,
τὸν ἔκαμε σκηνὴν διὰ τὸν εαυτὸν τῆς καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ ἀπὸ
τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ θερισμοῦ, μέχρις ὅτου ἔπεσε βροχὴ
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐκεῖ δὲ μένουσα δὲν ἀφῆκε τὰ πτηνὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ τὴν
νύκτα νὰ φάγουν τὰ πτώματα τῶν κρεμασθέντων παιδιῶν

της.

- B Βασ. 21,11 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεσφὰ θυγάτηρ Αἰᾶ παλλακὴ Σαοὺλ· καὶ ἐξελύθησαν, καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Δαν υἱὸς Ἰωᾶ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων,
- B Βασ. 21,11 Επληροφόρησαν τον Δαυίδ αυτά, τα οποία ἔκαμεν Ρεσφά η θυγάτηρ Αἰᾶ η σύζυγος δευτέρας σειράς του Σαοὺλ. Κατεπλάγησαν δε ὅλοι ἀπὸ τὴν στοργὴν τῆς μητρός αὐτῆς, ο δε Δαν, ο υἱὸς τοῦ Ἰωᾶ, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τῶν γιγάντων παρέλαβε τὰ κρεμασμένα πτώματα.
- B Βασ. 21,12 καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαάδ, οἱ ἔκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσάν, ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαοὺλ ἐν Γελβουέ,
- B Βασ. 21,12 Καὶ ο Δαυίδ τότε μετέβη καὶ ἐπῆρε τὰ ὀστά τοῦ Σαοὺλ, τὰ ὀστά τοῦ παιδιοῦ τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως Ἰαβίς εἰς τὴν περιοχὴν Γαλαάδ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀφαιρέσει κρυφίως τὰ πτώματα αὐτῶν ἀπὸ τὴν πλατείαν τῆς πόλεως Βαιθσάν. Διότι ἐκεῖ εἶχον κρεμάσει τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν Ἰωνάθαν οἱ Φιλισταῖοι, ὅταν ἐφόνευσαν τὸν Σαοὺλ στὸ ὄρος Γελβουέ.
- B Βασ. 21,13 καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ συνήγαγε τὰ ὀστᾶ τῶν ἐξηλισμένων.
- B Βασ. 21,13 Ο Δαυίδ ἐπῆρε καὶ μετέφερεν ἀπὸ ἐκεῖ τὰ ὀστά τοῦ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστά τοῦ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ τοῦ, ὅπως καὶ τὰ ὀστά τῶν ἄλλων, ποὺ εἶχαν κρεμασθῇ.
- B Βασ. 21,14 καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστᾶ Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστᾶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὶν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κίς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα, ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς. καὶ ἐπήκουσεν ὁ Θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα.

- B Βασ. 21,14 Εθαψαν τα οστά του Σαούλ, τα οστά του παιδιού του Ιωνάθαν και τα οστά όσων άλλων είχαν κρεμασθή εις την χώραν της φυλής του Βενιαμίν. Αυτούς λοιπόν τους έθαψαν εις κάποιαν πλευράν στον τάφον του Κις, του πατρός του Σαούλ. Ολα αυτά έγιναν, διότι έτσι είχε διατάξει ο βασιλεύς. Ο δε Θεός κατόπιν αυτών ήκουσε την προσευχήν του Δαβίδ και απήλλαξε το βασίλειόν του από την μάστιγα του λιμού.
- B Βασ. 21,15 Καί ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραήλ. καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐξελύθη Δαυὶδ.
- B Βασ. 21,15 Κατόπιν των γεγονότων αυτών έγινε νέος πόλεμος μεταξύ των αλλοφύλων και των Ισραηλιτών. Ελαβε δε μέρος στον πόλεμον αυτόν ο Δαβίδ μαζί με τον στρατόν του και ε πολέμησαν εναντίον αυτών των αλλοφύλων. Ο δε Δαβίδ πολεμών εκουράσθη.
- B Βασ. 21,16 καὶ Ἰεσβὶ, ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφὰ καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὀλκῇ χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην, καὶ διενοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαυὶδ.
- B Βασ. 21,16 Εκεί εις την μάχην, μεταξύ των εχθρών, ήτο και ο Ιεσβί, ενας από τους απογόνους του Ραφά, γίγας και αυτός. Το βάρος του χαλκίνου δόρατός του ήτο επάνω από τριακοσίους σίκλους. Είχε ζωσθή ένα φονικόν ρόπαλον και με αυτό επεχείρησε να φονεύση τον Δαβίδ.
- B Βασ. 21,17 καὶ ἐβοήθησεν αὐτῷ Ἀβεσσά υἱὸς Σαρουΐας καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ λέγοντες· οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσης τὸν λύχνον Ἰσραήλ.
- B Βασ. 21,17 Ο Αβεσσά όμως, ο υιός της Σαρουΐας, έσπευσε και εβοήθησε τον Δαβίδ και εκτύπησε και εφόνευσεν αυτόν τον αλλόφυλον. Τότε οι άνδρες του Δαβίδ ωρκίσθησαν και του είπαν· “άλλην φοράν δεν θα βγης μαζί μας στον πόλεμον συ

ο βασιλεύς, δια να μη φονευθῆς και σβήσης ἔτσι τον μοναδικόν αυτόν λύχνον του Ισραηλιτικού λαού”.

B Βασ. 21,18 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ μετὰ τῶν ἄλλοφύλων. τότε ἐπάταξε Σεβοχὰ ὁ Ἀστατωθὶ τὸν Σέφ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφά.

B Βασ. 21,18 Κατόπιν αὐτῶν ἐγινε πάλιν πόλεμος εἰς την περιοχὴν Γεθ μετὰ τῶν Φιλισταίων και του Ισραηλιτικού λαοῦ. Τότε ο Σεβοχὰ, ο οποίος κατήγετο ἀπὸ την Αστατώθ, ἐφόνευσεν τὸν Σέφ, ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ραφά.

B Βασ. 21,19 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γόβ μετὰ τῶν ἄλλοφύλων. καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀριωργίμ ὁ Βηθλεεμίτης τὸν Γολιάθ τὸν Γεθθαῖον, καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὥς ἀντίον ὑφαινόντων.

B Βασ. 21,19 Καὶ νέος πόλεμος ἐγινε μετὰ τῶν Ισραηλιτῶν και αλλοφύλων εἰς την περιοχὴν Γοβ. Εκεί ο Ελεανὰν, ὁ υἱὸς τοῦ Αριωργίμ, ὁ οποίος κατήγετο ἀπὸ την Βηθλεέμ, ἐφόνευσεν ἓνα γίγαντα, Γολιάθ ὀνόματι, τὸν καταγόμενον ἀπὸ την Γέθ, και τοῦ ὁποῖου τὸ ξύλον τοῦ δόρατός του ἦτο σαν τὸ ἀντὶ τοῦ ἀργαλειοῦ.

B Βασ. 21,20 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γέθ. καὶ ἦν ἀνὴρ μαδῶν, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῶ, καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφά.

B Βασ. 21,20 Ἐγινε και ἄλλος πόλεμος εἰς την περιοχὴν Γέθ. Εκεί υπήρχεν ἓνας ἀνὴρ φαλακρός. Αὐτὸς εἶχε ἕξ δάκτυλα εἰς κάθε τοῦ χέρι και ἕξ δάκτυλα εἰς κάθε τοῦ ποδὶ. Ἐν ὅλῳ δηλαδὴ εἴκοσι τέσσαρας δακτύλους και αὐτὸς ἦτο ἀπόγονος τοῦ γίγαντος Ραφά.

B Βασ. 21,21 καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυὶδ.

B Βασ. 21,21 Ὑβρίζε τον ισραηλιτικὸν λαόν. Ο Ιωνάθαν, ὁ υἱὸς τοῦ Σεμεὶ, ἀδελφοῦ τοῦ Δαυίδ, ἐφόνευσεν αὐτόν.

B Βασ. 21,22 οί τέσσαρες οὔτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γέθ τῷ Ῥαφὰ οἶκος, καὶ ἔπεσαν ἐν χειρὶ Δαυὶδ, καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.

B Βασ. 21,22 Οἱ τέσσαρες αὐτοὶ ἄνδρες ἦσαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων εἰς τὴν Γέθ, καὶ ἀνήκον εἰς τὴν οἰκογένειαν Ραφά. Αὐτοὶ ἐφονεύθησαν με τὰ χέρια τοῦ Δαυὶδ καὶ με τὰ χέρια τῶν στρατιωτῶν του.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 22

B Βασ. 22,1 Καὶ ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὥδης ταύτης ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐξείλετο αὐτὸν Κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ,

B Βασ. 22,1 Εἶπα τότε ὁ Δαυὶδ πρὸς τὸν Κύριον τὰ λόγια τῆς παρακάτω ὥδης, ὅταν ὁ Κύριος ἐγλύτωσεν αὐτὸν ἀπὸ ὅλων τοῦ ἐχθροῦ του, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῶν χερῶν τοῦ Σαοὺλ.

B Βασ. 22,2 καὶ εἶπεν· Κύριε, πέτρα μου καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί,

B Βασ. 22,2 Καὶ εἶπε· “Κυριε, συ εἶσαι ὁ βράχος μου καὶ τὸ ὀχύρωμά μου. Συ εἶσαι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖός με ἐγλύτωσες ἀπὸ τοῦ κινδύνου καὶ μου ἐχάρισες σωτηρίαν.

B Βασ. 22,3 ὁ Θεός μου φύλαξ μου ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ’ αὐτῷ, ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου σωτηρίας μου, ἐξ ἀδίκου σώσεις με.

B Βασ. 22,3 ὁ Θεός μου θὰ εἶναι καὶ στὸ μέλλον ὁ φρουρός καὶ προστάτης μου. Εἰς αὐτὸν θὰ ἔχω τὴν πεποίθησίν μου. Αὐτός θὰ εἶναι ὁ ὑπερασπιστής μου, ἡ δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ὁ προστάτης μου, ἡ καταφυγή τῆς σωτηρίας μου. Συ, Κυριε, θὰ με σώσης ἀπὸ κάθε ἀδίκου ἀνθρώπου.

B Βασ. 22,4 αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου

σωθήσομαι.

- B Βασ. 22,4 Τον πανένδοξον και απειροϋμνητον Κυριον, θα επικαλεσθώ δια της προσευχής μου και με την βοήθειαν αυτού θα σωθώ από τα χέρια των εχθρών μου.
- B Βασ. 22,5 ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χείμαρροι ἀνομίας ἐθάμβησάν με·
- B Βασ. 22,5 Θα επικαλεσθώ τον Κυριον, διότι θανάσιμοι συμφοραὶ με ἔχουν περικυκλώσει, ορμητικάι και αιφνίδιαι, σαν χείμαρροι, αι κακίαι των ανθρώπων με κατεζάλισαν.
- B Βασ. 22,6 ὠδίνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου.
- B Βασ. 22,6 Ωδίνες θανάτου με περιεκύκλωσαν. Σκληροὶ πόνοι, που προμηνύουν τον θάνατον, με ἔχουν προφθάσει.
- B Βασ. 22,7 ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου βοήσομαι· καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτοῦ.
- B Βασ. 22,7 Εἰς την συγκλονιστικὴν αὐτὴν θλίψιν κατέφυγον δια της προσευχῆς πρὸς τον Κυριον, και πρὸς τον Θεόν μου με ὅλην μου την φωνὴν εφώναξα· Ο Κυριος ἀπὸ τον ναόν τον ἅγιον αὐτοῦ με ἤκουσε και η κραυγὴ μου ἐφθασεν ἕως εἰς τα αυτιά του.
- B Βασ. 22,8 καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη Κύριος αὐτοῖς.
- B Βασ. 22,8 Εταράχθη η γη και εσείσθη, και αὐτὰ ἀκόμη τα θεμέλια του ουρανοῦ συνεταράχθησαν και διερράγησαν, διότι ἐθύμωσεν ο Κυριος ἐναντίον των ἀσεβῶν ἀνθρώπων.
- B Βασ. 22,9 ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδεται, ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
- B Βασ. 22,9 Σαν καπνὸς ἀνέβη η οργὴ του Κυρίου, και καταστρεπτικὴ φωτιά ἐβγήκεν ἀπὸ το στόμα του. Κατακόκκινοι,

- πυρακτωμένοι άνθρακες εξεσφενδονίσθησαν από αυτόν.
B Βασ. 22,10 καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- B Βασ. 22,10 Εχαμήλωσε τους ουρανοὺς και κατέβη εις την γην. Κατω δε από τα πόδια του υπήρχε κατασκότεινον νέφος.
- B Βασ. 22,11 καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη καὶ ὥφθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου.
- B Βασ. 22,11 Κατέβη εις την γην καθήμενος επάνω εις χερουβικόν θρόνον. Παρουσιάσθη, σαν να πετούσε επάνω εις τας πτέρυγας του ανέμου.
- B Βασ. 22,12 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ κύκλῳ αὐτοῦ, ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων· ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἄέρος.
- B Βασ. 22,12 Γυρω του, σαν να ήθελε να αποκρύψει την παρουσίαν του, εσκόρπισε σκοτάδι. Και η σκηνή αυτή απετελείτο από σκοτεινά σύννεφα, έτοιμα να αναλυθούν εις βροχήν. Και ολίγον κατ' ολίγον τα σύννεφα της θυέλλης επυκνώνοντο.
- B Βασ. 22,13 ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἔξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός.
- B Βασ. 22,13 Από τας αστραπὰς, που ενώπιόν του εφεγγοβολούσαν, εξετοξεύοντο κεραυνοί, σαν πυρωμένα κάρβουνα.
- B Βασ. 22,14 ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ
- B Βασ. 22,14 Ο Κυριος έστειλε βροντὰς από τον ουρανόν. Ο Υψιστος έδωκεν αυτήν την φωνήν του από τα ύψη του ουρανοῦ.
- B Βασ. 22,15 καὶ ἀπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἤστραψεν ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν αὐτούς.
- B Βασ. 22,15 Εστειλε τους κεραυνοὺς σαν βέλη και διεσκόρπισε τους εχθρούς. Εστειλεν αστραπὰς και τους κατέπληξε και τους εφόβησε.
- B Βασ. 22,16 καὶ ὥφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμῇσει Κυρίου, ἀπὸ

πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ.

B Βασ. 22,16 Από την βιαίαν πνοήν της οργῆς του, από την επιτίμησίν του, εφάνησαν οι πυθμένες των θαλασσών, απεκαλύφθησαν τα θεμέλια της γης.

B Βασ. 22,17 ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἴλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·

B Βασ. 22,17 Και την ὥραν εκείνην της φοβεράς αναστατώσεως μου ἔστειλεν ο Θεός βοήθειαν. Απλώσε το χέρι του και με ἔπιασε. Με ανέσυρεν ανάμεσα από τα πολλά ὕδατα, όπου εκινδύνευα να πνιγῶ.

B Βασ. 22,18 ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

B Βασ. 22,18 Ο Κυριος με εγλύτωσεν από τους ισχυρούς εχθρούς μου, οι οποίοι με εμισούσαν, και είχαν γίνει πολύ ισχυρότεροί μου.

B Βασ. 22,19 προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου καὶ ἐγένετο Κύριος ἐπιστήριγμά μου

B Βασ. 22,19 Ημέραι θλίψεως με εκυρίευσαν εξ αιτίας των εχθρών μου, αλλ' ο Κυριος ἐγινε το μεγάλο στήριγμά μου.

B Βασ. 22,20 καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμὸν καὶ ἐξείλετό με, ὅτι ἠύδōκησεν ἐν ἐμοί.

B Βασ. 22,20 Ο Κυριος με ἐβγαλεν από τους εχθρούς μου και με ετοποθέτησεν εἰς άνετον, ευχάριστον περιοχὴν, διότι με ηγάπησε.

B Βασ. 22,21 καὶ ἀνταπέδωκέ μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέ μοι.

B Βασ. 22,21 Ο Κυριος μου ανταπέδωκε σύμφωνα με την δικαιοσύνην μου, και σύμφωνα με την καθαριότητα των χειρῶν μου από κάθε αδικίαν με εβράβευσε.

B Βασ. 22,22 ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς Κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου,

B Βασ. 22,22 Διότι ἐγὼ ἐφύλαξα ὅλας τας εντολάς του Κυρίου. Δεν

εδείχθην ασεβής απέναντι του Θεού.

B Βασ. 22,23 ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν.

B Βασ. 22,23 Διότι εἶχα πάντοτε ενώπιόν μου ὅλας τας εντολάς του, και ὅλα τα δικαιώματά του. Ποτέ δεν απεμακρύνθην ἀπὸ αὐτά.

B Βασ. 22,24 καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

B Βασ. 22,24 Ημην και θα εἶμαι ἄμωμος ενώπιόν του και θα προφυλαχθῶ ἀπὸ κάθε παρανομίαν μου.

B Βασ. 22,25 καὶ ἀποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

B Βασ. 22,25 Ο Κυριος με εβράβευσε και θα με βραβεύη δια την δικαιοσύνην μου και δια την καθαρότητα των χειρῶν μου ἐνώπιον των οφθαλμῶν του.

B Βασ. 22,26 μετὰ ὁσίου ὀσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ

B Βασ. 22,26 Ο Κυριος φέρεται με οσιότητα απέναντι του οσίου ἀνθρώπου και απέναντι του τελείου ἀνθρώπου φέρεται με τελειότητα.

B Βασ. 22,27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ.

B Βασ. 22,27 Απέναντι των ἐκλεκτῶν σου θα εἶσαι, Κυριε, ἐκλεκτὸς, ἀλλὰ ἀπέναντι των διεστραμμένων θα φερθῇς με ἀνάλογον προς την κακότητά των τρόπον.

B Βασ. 22,28 καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων ταπεινώσεις.

B Βασ. 22,28 Συ, Κυριε, λαὸν πτωχὸν και θλιμμένον θα σώσης, και αὐτούς, που ἔχουν υπερηφάνους τους οφθαλμούς, θα τους ταπεινώσης.

B Βασ. 22,29 ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου, Κύριε, καὶ Κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου.

- B Βασ. 22,29 Συ, Κυριε, είσαι ο λύχνος και το φως της ευτυχίας μου. Ναι, ο Κυριος θα λάμψη ενώπιόν μου και θα διαλύση τα σκοτάδια της θλίψεως και της δυστυχίας μου.
- B Βασ. 22,30 ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τείχος.
- B Βασ. 22,30 Με την ιδικήν σου δύναμιν θα τρέξω σαν ελαφρῶς ωπλισμένος και με την δύναμιν του Θεού μου εγώ θα εισπηδήσω εις υψηλά τείχη και θα κυριεύσω ωχυρωμένας πόλεις.
- B Βασ. 22,31 ὁ ἰσχυρὸς, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὸ ῥῆμα Κυρίου κραταιόν, πεπυρωμένον, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ’ αὐτόν.
- B Βασ. 22,31 Ισχυρὸς εἶναι ὁ Θεός, ἄμωμος ἡ οδὸς του. Ο τρόπος της ενεργείας του πανίσχυρος, και πυρακτωμένος ο λόγος του. Ο Θεός εἶναι πάντοτε κραταιὸς υπερασπιστὴς ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πίστιν εἰς αὐτόν.
- B Βασ. 22,32 τίς ἰσχυρὸς πλὴν Κυρίου; καὶ τίς κτίστης ἔσται πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
- B Βασ. 22,32 Ποιὸς ἄλλος εἶναι ἰσχυρότερος ἀπὸ τον Κυριον; Και ποιὸς ἄλλος εἶναι δημιουργὸς του σύμπαντος, πλὴν του Θεοῦ μας;
- B Βασ. 22,33 ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιῶν με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου·
- B Βασ. 22,33 Αυτὸς ὁ πανίσχυρος Θεός εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος με ἐνίσχυσε με την δύναμίν του. Αυτὸς ἀπλώσεν εμπρὸς μου και κατέστησεν ἄμωμον τον δρόμον της ζωῆς μου.
- B Βασ. 22,34 τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰσθμῶν με·
- B Βασ. 22,34 Αυτὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ πόδια μου ελαφρά σαν των ἐλάφων και με ἀνυψώνει με την δύναμίν του ἐπάνω εἰς τὰ υψώματα, ὑπεράνω ἀπὸ τους ἐχθροὺς μου.
- B Βασ. 22,35 διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν βραχίονί μου.

- B Βασ. 22,35 Αυτός είναι, που edίδαξε τα χέρια μου δια νικηφόρους πολέμους και κατέστησε τον βραχίονά μου ισχυρόν, ώστε να κρατή χάλκινον τόξον.
- B Βασ. 22,36 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με
- B Βασ. 22,36 Συ, Κυριε, με υπερησπίσθης ενώπιον των εχθρών μου και η ευμένειά σου με ἔκαμε μέγαν.
- B Βασ. 22,37 εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἔσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου.
- B Βασ. 22,37 Η συγκατάβασίς σου και η προθυμία σου να ακούης την προσευχήν μου υπήρξε μεγάλη, ώστε να βαδίζω με ανοικτά βήματα και τα βήματα αυτά να είναι σταθερά εις την ζωήν μου.
- B Βασ. 22,38 διώξω ἐχθρούς μου καὶ ἀφανιῶ αὐτούς καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν συντελέσω αὐτούς·
- B Βασ. 22,38 Με την ιδικήν σου δύναμιν θα καταδιώξω τους εχθρούς μου και θα τους εξαφανίσω και δεν θα επιστρέψω, εἰάν δεν φέρω εις πέρας την καταστροφήν των.
- B Βασ. 22,39 καὶ θλάσω αὐτούς καὶ οὐκ ἀναστήσονται καὶ πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
- B Βασ. 22,39 Θα τους συντρίψω και θα τους ποδοπατήσω και δεν θα εγερθούν· θα πέσουν κάτω από τα πόδια μου.
- B Βασ. 22,40 καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις τοὺς ἐπιστανομένους μοι ὑποκάτω μου·
- B Βασ. 22,40 Συ, Κυριε, θα με ενισχύσης με την δύναμίν σου εις καιρόν πολέμου. Θα κάμψης και θα θέσης κάτω από την εξουσίαν μου εκείνους, οι οποίοι επαναστατοῦν εναντίον μου.
- B Βασ. 22,41 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς με, καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς.
- B Βασ. 22,41 Τους εχθρούς μου, οι οποίοι με μισοῦν, τους ἔτρεψες εις φυγήν και συ εθανάτωσες αυτούς.
- B Βασ. 22,42 βοήσονται, καὶ οὐκ ἔστι βοηθός, πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ

ἐπήκουσεν αὐτῶν.

B Βασ. 22,42 Οι εχθροί μου θα φωνάξουν προς τους θεούς των ζητούντες βοήθειαν και δεν θα υπάρξει κανείς να τους βοηθήσει. Θα επικαλεσθούν τότε τον Κυριον ημών, αλλά ο Κυριος δεν θα ακούση την προσευχήν των.

B Βασ. 22,43 καὶ ἐλέενα αὐτοὺς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πηλὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς.

B Βασ. 22,43 Τους εκονιορτοποίησα, ὅπως εἶναι το χῶμα της γης, και ὅπως εἶναι η λάσπη τους ἑκαμα λεπτοὺς και αδυνάτους.

B Βασ. 22,44 καὶ ῥύση με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαός, ὃν οὐκ ἔγνω, ἐδούλευσάν μοι,

B Βασ. 22,44 Συ, Κυριε, θα με περιφρουρήσης ἀπὸ ἐρίδας και μάχας λαῶν. Συ θα με διαφυλάξης και θα με αναδείξης ἐπὶ κεφαλῇς ἐθνῶν. Λαός, τον ὁποῖον δεν ἐγνώριζα, αὐτός ο λαός ἐγινε δούλος μου με την ἰδικήν σου βοήθειαν.

B Βασ. 22,45 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν ὤτιου ἤκουσάν μου·

B Βασ. 22,45 Ἐένο λαοὶ ἐφέρθησαν με υποκρισίαν και δολιότητα ἀπέναντί μου. Ἀλλά υπετάχθησαν εἰς ἐμέ.

B Βασ. 22,46 υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορρίφθησονται καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν.

B Βασ. 22,46 Ἐένοι λαοὶ θα απορριφθῶν ἀπὸ τας πόλεις των, θα παραπατήσουν και θα ἐξέλθουν ἀπὸ τας οχυράς και κλεισμένας πόλεις των.

B Βασ. 22,47 ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός μου, ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου.

B Βασ. 22,47 Ζη Κυριος ο Θεός μου. Ἀς εἶναι ευλογημένος ο φύλακάς μου αὐτός. Θα μεγαλυνθῇ και θα δοξασθῇ ο Θεός μου, ο φρουρός μου και σωτήρ μου.

B Βασ. 22,48 ἰσχυρὸς Κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου

B Βασ. 22,48 Ο Κυριος, ο ὁποῖος τιμωρεῖ τους εχθρούς μου, εἶναι

- παντοδύναμος. Αυτός είναι εκείνος, που παιδεύει τους λαούς και τους θέτει κάτω από την ιδικήν μου την εξουσίαν.
- B Βασ. 22,49 καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύση με.
- B Βασ. 22,49 Ο Θεός είναι εκείνος, ο οποίος με ἐβγαλεν εκ μέσου των εχθρῶν μου. Ο Θεός με ὑψωσε και θα με υψώση υπεράνω από τους εχθρούς μου αυτός ο οποίος με απήλλαξεν από τον ἄνδρα εκείνον των αδικιών (τον Σαούλ).
- B Βασ. 22,50 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ,
- B Βασ. 22,50 Δια τοῦτο ἐγώ, Κυριε, θα σε δοξάζω εν μέσω όλων των εθνῶν και θα ψάλλω ὕμνους εις δόξαν και τιμὴν του ονόματός σου.
- B Βασ. 22,51 μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
- B Βασ. 22,51 Θα υμνολογῶ και θα διαλαλῶ τας θαυμαστάς σωτηρίας, τας οποιῶς ο Θεός επραγματοποίησεν εις ἐμέ, τον βασιλέα του, ευσπλαγχνιζόμενος ἐμέ τον Δαυίδ, τον οποιον αυτός ἐχρισε βασιλέα, ευσπλαγχνιζόμενος ἀκόμη και τους απογόνους μου στους αἰῶνας.

B ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ 23

- B Βασ. 23,1 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι· Πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ, ὃν ἀνέστησε Κύριος ἐπὶ χριστὸν Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ εὐπρεπεῖς ψαλμοὶ Ἰσραὴλ.
- B Βασ. 23,1 Αυτοὶ ξε εἶναι οἱ τελευταῖοι λόγοι, τους οποιους εἶπεν ο Δαυίδ. Αξιόπιστος εἶναι ο Δαυίδ, ο υἱὸς του Ιεσσαί. Αξιόπιστος εἶναι ο ἀνὴρ αυτός, τον οποιον ο Κυριος

ανύψωσε και ανέδειξεν, ώστε να χρισθή βασιλεύς υπό του Θεού του Ιακώβ και αυτοί είναι οι ωραίοι και σεμνοί ψαλμοί μεταξύ του Ισραηλιτικού λαού.

B Βασ. 23,2 πνεῦμα Κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου.

B Βασ. 23,2 Ο Δαβίδ εἶπεν· “Το Πνεῦμα του Κυρίου ωμίλησεν εἰς ἐμέ και ο ἰδικός του λόγος εὐρίσκεται εἰς την γλῶσσαν μου.

B Βασ. 23,3 λέγει ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἐμοί ἐλάλησε φύλαξ Ἰσραὴλ· παραβολὴν εἰπόν ἐν ἀνθρώπῳ· πῶς κραταιώσητε φόβον Θεοῦ;

B Βασ. 23,3 Ο Θεός του Ισραηλιτικού λαού, ο φρουρός αὐτός του Ισραήλ, μου ωμίλησε και μου εἶπε· Δια παραβολικὸν τρόπον θα ενισχυθῇ μεταξύ των ἀνθρώπων ο φόβος του Θεοῦ.

B Βασ. 23,4 καὶ ἐν Θεῷ φωτὶ πρωΐας ἀνατεῖλαι ἥλιος, τὸ πρωὶ παρῆλθεν ἐκ φέγγους καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς.

B Βασ. 23,4 Φως Θεοῦ, σαν ἄλλος ἥλιος την πρωΐαν, θα ἀνατεῖλῃ, θα ἐμφανισθῇ σαν φως, που ομοιάζει με χλόην της γῆς ἐπειτα ἀπὸ βροχήν.

B Βασ. 23,5 οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ; διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι, ἐτοίμην ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην, ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παράνομος.

B Βασ. 23,5 Τέτοιος δεν θα εἶναι ο ἰδικός μου οἶκος και οἱ ἀπόγονοί μου κάτω ἀπὸ την παντοδύναμον προστασίαν και ἐνίσχυσιν του Θεοῦ; Μαλιστα· διότι ο Θεός μου ἔδωκε την αἰωνίαν αὐτήν υπόσχεσιν, ἡ ὁποία εἶναι ἀκλόνητος, παντοτεινὴ, ἀμετακίνητος. Καθε ἱερός μου πόθος και ἡ ἀσφαλὴς σωτηρία μου θα προέλθῃ ἀπὸ την ἐκπλήρωσιν της υποσχέσεως αὐτῆς. Ἐτσι δε δεν θα ἀναβλαστήσουν και δεν θα ενισχυθoύν οἱ παράνομοι ἐναντίον μου.

B Βασ. 23,6 ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὔτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται,

- B Βασ. 23,6 Αυτοί θα τεθούν κατά μέρος, σαν πεταμένα αγκάθια, τα οποία δεν εγγίζει κανείς με τα χέρια του.
- B Βασ. 23,7 καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιάσει ἐν αὐτοῖς, καὶ πλήρες σιδήρου καὶ ξύλον δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ καύσει καυθήσονται αἰσχύνην αὐτῶν.
- B Βασ. 23,7 Ο ἄνθρωπος δέ, ο οποίος θα καταπιασθῇ με αυτά, δεν θα καρφωθῇ, διότι θα τα πετάξῃ με την βοήθειαν κάποιου σιδηροῦ μέσου ἢ ξυλίνου δόρατος. Θα τα στοιβάξῃ καὶ θα τα κατακαύσῃ εἰς τὴν φωτιά. Αυτό θα εἶναι τὸ κατάντημα τῶν ἀδιαντρόπων ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ”.
- B Βασ. 23,8 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ· Ἰεβοσθέ ὁ Χαναναῖος, ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν, Ἀδινὼν ὁ Ἀσωναῖος· οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰσάπαξ.
- B Βασ. 23,8 Τα ὀνόματα τῶν ἰσχυρῶν ἀνδρῶν τῆς αὐλῆς τοῦ Δαυὶδ εἶναι αὐτά· Ὁ Ἰεβοσθέ ὁ Χαναναῖος, εἶναι εἷς ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἐκλεκτοὺς ἀνδρας καὶ ὁ Ἀδινὼν ὁ Ἀσωναῖος. Αὐτὸς ἐσύρε ξίφος τοῦ καὶ ἐπετέθη συγχρόνως ἐναντίον ὀκτακοσίων στρατιωτῶν.
- B Βασ. 23,9 καὶ μετ’ αὐτὸν Ἐλεανὰν υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Σουδίτου ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς. οὗτος μετὰ Δαυὶδ ἦν ἐν Σερρᾶν, καὶ ἐν τῷ ὄνειδίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ·
- B Βασ. 23,9 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν εἷς ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἦτο ὁ Ἐλεανὰν, ἀνεψιὸς τοῦ προηγουμένου, υἱὸς Σουδίτου. Ἦτο καὶ αὐτὸς εἷς ἀπὸ τοὺς ἀνδρας μαζὴ μετὰ τὸν Δαυὶδ εἰς Σερρᾶν, ὅταν οἱ συγκεντρωθέντες ἐκεῖ ἀλλόφυλοι ἐχλεύαζαν καὶ ἐπροκάλεσαν καθὲς γενναῖον Ἰσραηλίτην εἰς μονομαχίαν. Ἐκεῖ εἶχαν συγκεντρωθῇ καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται.
- B Βασ. 23,10 αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ

πρὸς τὴν μάχαιραν, καὶ ἐποίησε Κύριος σωτηρίαν
μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω
αὐτοῦ πλήν ἐκδιδύσκειν.

B Βασ. 23,10 Αὐτὸς ηγέρθη, ἐκτύπησε τοὺς Φιλισταίους, μέχρις οὗτου
ἐκουράσθη τὸ χεῖρ του καὶ ἐκόλλησεν ἡ παλάμη του εἰς τὴν
λαβὴν τῆς μαχαίρας του. Ὁ Κύριος δι' αὐτοῦ
ἐπραγματοποίησε μεγάλην νίκην κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην
πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ὁ δε λαὸς, ὁ ὁποῖος
ἦτο ὀπισθεν αὐτοῦ, ἐλαφυραγωγούσε μόνον καὶ
ἀπεγύμνωνε τοὺς νεκρούς.

B Βασ. 23,11 καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαΐα υἱὸς Ἀσὰ ὁ Ἄρουχαῖος. καὶ
συνήχθησαν οἱ ἀλλόφυλοι εἰς Θηρία, καὶ ἦν ἐκεῖ μερὶς
τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ, καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἐκ
προσώπου ἀλλοφύλων·

B Βασ. 23,11 Ελεῖται ἀπὸ αὐτὸν ἓνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἐκλεκτοὺς ἦτο ὁ
Σαμαΐα, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσὰ, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Ἀρούχ.
Οἱ Φιλισταῖοι εἶχαν συγκεντρωθῇ εἰς κάποιαν τοποθεσίαν
υνομαζομένην Θηρία. Ἐκεῖ δε υπήρχεν ἀγρός, ὁ ὁποῖος εἶχε
σπαρὴ με φακὴν. Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐτράπη εἰς φυγὴν,
ὅταν ἀντίκρυσσε τοὺς Φιλισταίους.

B Βασ. 23,12 καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἐξείλατο αὐτὴν
καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε Κύριος
σωτηρίαν μεγάλην.

B Βασ. 23,12 Ὁ Σαμαΐα ὁμῶς ἐστάθηκε ἀκίνητος ἐν μέσῳ τοῦ ἀγροῦ
ἐκείνου, ἠγωνίσθη εἰς υπεράσπισίν του καὶ ἐφόνευσσε τοὺς
ἀλλοφύλους. Ὁ Κύριος δι' αὐτοῦ κατόρθωσε μίαν μεγάλην
καὶ σωτηριώδη νίκην.

B Βασ. 23,13 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ ἦλθαν εἰς
Κασὼν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὁδολλάμ, καὶ τάγμα
τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαΐμ·

B Βασ. 23,13 Οἱ τρεῖς ἀνωτέρω ἐκλεκτοὶ ἀπὸ τοὺς τριάκοντα γενναίους
κατέβηκαν καὶ ἦλθαν εἰς Κασὼν, πρὸς τὸν Δαυίδ, στο

σπήλαιον Οδολλάμ. Ενα στρατιωτικόν τμήμα των Φιλισταίων είχε στρατοπεδεύσει εις την κοιλάδα των Ραφαΐμ.

B Βασ. 23,14 καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

B Βασ. 23,14 Ο Δαυίδ τότε εὐρίσκετο εἰς ἓνα φρούριον, το δε στρατιωτικόν τμήμα των αλλοφύλων εἶχε στρατοπεδεύσει εἰς την Βηθλεέμ.

B Βασ. 23,15 καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ καὶ εἶπε· τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ.

B Βασ. 23,15 Ο Δαυίδ ἐξέφρασε μίαν ἐπιθυμίαν “Ποιὸς τάχα ἡμπορεῖ να μου φέρῃ να πῶ νερό ἀπὸ το φρέαρ, που εὐρίσκεται πλησίον εἰς την πύλην του τείχους της πόλεως Βηθλεέμ;” Στρατιωτικόν τμήμα των αλλοφύλων τότε εἶχε στρατοπεδεύσει ἐκεῖ.

B Βασ. 23,16 καὶ διέρρῃξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ Κυρίῳ

B Βασ. 23,16 Οἱ τρεῖς, λοιπόν, αὐτοὶ γενναῖοι ἄνδρες διέσπασαν το στρατόπεδον των Φιλισταίων, ἠντλησαν νερό ἀπὸ το φρέαρ, που εὐρίσκετο εἰς την πύλην του τείχους της πόλεως Βηθλεέμ, ἐπῆραν αὐτὸ καὶ ἦλθαν στον Δαυίδ. Ο Δαυίδ ὁμως δεν ἠθέλησε να το πῇ. Το προσέφερε θυσίαν πρὸς τον Κυριον

B Βασ. 23,17 καὶ εἶπεν· ἰλεὼς μοι, Κύριε, τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι· καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί.

B Βασ. 23,17 καὶ εἶπε τούτο· “λυπήσου με, Κύριε, να μη χορτάσω την

επιθυμίαν μου με το νερο αυτό. Κατ' ουδένα λόγον θα πίνω αυτό, διότι είναι το αίμα εκείνων, που με κίνδυνον της ζωής των επήγαν να μου το προμηθεύσουν”. Και ηρνήθη να το πίνη. Αυτά τα κατορθώματα έκαμαν οι τρεις εκείνοι δυνατοί.

B Βασ. 23,18 καὶ Ἀβεσσὰ ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ υἱὸς Σαρουΐας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισί. καὶ αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν·

B Βασ. 23,18 Ο Αβεσσά, ο αδελφός του Ιωάβ, ο υιός της Σαρουΐας ήτο ο επιφανέστερος μεταξύ τριών άλλων δευτέρας σειράς εκλεκτών ανδρών. Αυτός εσήκωσε το δόρυ του εναντίον τριακοσίων ανδρών, τους εφόνευσε και έγινε ονομαστός μεταξύ των τριών αυτών εκλεκτών.

B Βασ. 23,19 ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθε.

B Βασ. 23,19 Αυτός ήτο ο πλέον ένδοξος μεταξύ των τριών εκείνων, ο πρωτεύων μεταξύ αυτών. Αλλά δεν έφθασεν, από απόψεως αξίας, κανένα από τους τρεις της πρώτης τριάδος.

B Βασ. 23,20 καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστός ἔργοις ἀπὸ Καβεσεήλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριήλ τοῦ Μωάβ· καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος·

B Βασ. 23,20 Επίσης ο Βαναίας, ο υιός του Ιωδαέ, ο οποίος κατήγετο από την Καβεσεήλ, είχε πολλά θαυμαστά έργα να επιδείξη. Αυτός εφόνευσε τους δύο υιούς του Αριήλ του Μωαβίτου. Ο ίδιος δε κατέβηκε εις ένα λάκκον και εφόνευσε λέοντα, ο οποίος εις ημέραν, που εχιόνιζε, είχε πέσει εντός αυτού.

B Βασ. 23,21 αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγυπτίον, ἄνδρα ὀρατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας, καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ καὶ ἥρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ.

- B Βασ. 23,21 Ο ίδιος εκτύπησε και εφόνευσε ένα πανύψηλον Αιγύπτιον άνδρα. Εις τα χέρια του ο Αιγύπτιος κρατούσε δόρυ μεγάλο σαν ένα ξύλο γεφύρας, το οποίον συνδέει πλοίον με την ξηράν. Ο Βαναίας επλησίασε προς αυτόν, ωπλισμένος με την ράβδον του μόνον, ήρπασε το δόρυ από το χέρι του Αιγυπτίου και με το ίδιο αυτό δόρυ τον εφόνευσε.
- B Βασ. 23,22 ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαέ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ τοῖς δυνατοῖς·
- B Βασ. 23,22 Αυτά τα κατορθώματα έκαμε ο Βαναίας, ο υιός του Ιωδαέ. Ανεδείχθη ονομαστός μεταξύ των τριών δυνατών της δευτέρας τριάδος.
- B Βασ. 23,23 ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε· καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως·
- B Βασ. 23,23 Αυτός, βέβαια, ήτο ο πλέον ένδοξος μεταξύ των εκλεκτών ανδρών της δευτέρας τριάδος. Αλλά δεν έφθασεν, από απόψεως γενναιότητος και κατορθωμάτων, τους τρεις της πρώτης τριάδος. Αυτόν ο Δαυίδ τον ενέταξε μεταξύ των ανδρών, των οποίων τας συμβουλάς ήκουε. Τα δε ονόματα των τριάκοντα γενναίων ανδρών της αυλής του Δαυίδ ήσαν τα εξής·
- B Βασ. 23,24 Ἀσαήλ ἀδελφὸς Ἰωάβ (οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα), Ἐλεανάν υἱὸς Δουδὶ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ.
- B Βασ. 23,24 Ο Ασαήλ, ο αδελφός του Ιωάβ. Αυτός ήτο μεταξύ των τριάκοντα γενναίων ανδρών. Ο Ελεανάν, υιός του Δουδί πατραδέλφου του εις την Βηθλεέμ.
- B Βασ. 23,25 Σαμαΐ ὁ Ἀρουδαῖος, Ἐλικά ὁ Ἀρωδαῖος,
- B Βασ. 23,25 Σαμαΐ ο Αρουδαίος, ο Ελικά ο Αρωδαίος.
- B Βασ. 23,26 Σελλῆς ὁ Κελωθί, Ἴρας υἱὸς Ἐκκάς ὁ Θεκωῖτης,
- B Βασ. 23,26 Σελλής ο εκ Κελωθί, ο Ιρας ο υιός του Εκκάς από την Θεκωέ.
- B Βασ. 23,27 Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσωθίτου,
- B Βασ. 23,27 Ο Αβιέζερ ο Αναθωθίτης από τους υιούς του Ασωθίτου,

B Βασ. 23,28	Ἑλλών ὁ Ἀωΐτης, Μοορέ ὁ Νετωφαθίτης,
B Βασ. 23,28	Ο Ελλών ο Αωΐτης, Μοορέ ο Νετωφαθίτης.
B Βασ. 23,29	Ἐθθὶ υἱὸς Ῥιβὰ ἐκ Γαβαέθ υἱὸς Βενιαμίν,
B Βασ. 23,29	Ο Εθθί, υιός του Ριβά, από την Γαβαέθ της φυλής Βενιαμίν.
B Βασ. 23,30	Βαναίας ὁ Φαραθενίτης, Οὐρί ἐκ Ναχαλιγαίας,
B Βασ. 23,30	Βαναίας ο Φαραθενίτης, Ουρί ο από την Ναχαλιγαίαν.
B Βασ. 23,31	Ἀβιήλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθίτου, Ἀζμώθ ὁ Βαρσαμίτης,
B Βασ. 23,31	Αβιήλ ο υιός του Αραβωθίτου, ο Αζμώθ ο Βαρσαμίτης,
B Βασ. 23,32	Ἐλιασοῦ ὁ Σαλαβωνίτης, υἱοὶ Ἰαβάν, Ἰωνάθαν,
B Βασ. 23,32	ο Ελιασοῦ ο Σαλαβωνίτης, υιός του Ιαβάν, ο Ιωνάθαν,
B Βασ. 23,33	Σαμνάν ὁ Ἀρωδίτης, Ἀχιάν υἱὸς Ἀραΐ Σαραουρίτης,
B Βασ. 23,33	ο Σαμνάν ο Αρωδίτης, ο Αχιάν, υιός του Αραΐ, ο Σαραουρίτης,
B Βασ. 23,34	Ἀλιφαλέθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ Μααχαθί, Ἐλιάβ
B Βασ. 23,34	υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωνίτου,
B Βασ. 23,34	ο Αλιφαλέθ υιός του Ασβίτου, υιός του Μααχαθί, ο Ελιάβ ο υιός του Αχιτόφελ του Γελωνίτου,
B Βασ. 23,35	Ἀσαραΐ ὁ Καρμήλιος, Φαραΐ ὁ Ἐρχί,
B Βασ. 23,35	ο Ασαραΐ ο Καρμήλιος, ο Φαραΐ, ο Ερχί,
B Βασ. 23,36	Γάαλ υἱὸς Νάθαν ἀπὸ δυνάμεως, υἱὸς Γαλααδεῖ,
B Βασ. 23,36	ο Γααλ ο υιός του Ναθαν από δυνάμεων, υιός Γαλααδεῖ,
B Βασ. 23,37	Ἐλιέ ὁ Ἀμμανίτης, Γελωραΐ ὁ Βηρωθαῖος αἴρων τὰ σκεῦη
B Βασ. 23,37	Ἰωάβ υἱοῦ Σαρουΐας,
B Βασ. 23,37	ο Ελιέ ο Αμμανίτης, ο Γελωραΐ ο Βηρωθαῖος ο υπασπιστής του Ιωάβ, του υιού της Σαρουΐας,
B Βασ. 23,38	Ἰράς ὁ Ἰεθιραῖος, Γαρήβ ὁ Ἐθθεναῖος,
B Βασ. 23,38	ο Ιράς ο Ιεθιραῖος, ο Γαρήβ ο Εθθεναῖος,
B Βασ. 23,39	Οὐρίας ὁ Χετταῖος· οἱ πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ.
B Βασ. 23,39	ο Ουρίας ο Χετταῖος. Ολοι αυτοί ἦσαν τριάκοντα ἑπτὰ.

- B Βασ. 24,1 Καὶ προσέθετο ὀργὴν Κύριος ἐκκαῆναι ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσεισε τὸν Δαυὶδ ἐν αὐτοῖς λέγων· βάδιζε, ἀρίθμησον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν.
- B Βασ. 24,1 Ηναψε πάλιν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, διότι ὁ διάβολος παρώθησε τὸν Δαυὶδ εἰς μίαν πτώσιν υποβαλὼν εἰς αὐτὸν τὴν κατωτέρω ιδέαν· “Ἐμπρός, πῆγαινε καὶ κάμε ἀρίθμησιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα”.
- B Βασ. 24,2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ’ αὐτοῦ· διέλθε δὴ πάσας φυλάς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν, καὶ γνῶσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 24,2 Ὁ βασιλεὺς, παρασυρθεὶς ἀπὸ τοῦ πειρασμὸν αὐτόν, εἶπε πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατεύματός του τὸν Ἰωάβ, ὁ ὁποῖος ἦτο πάντοτε μαζὴ του· “σε παρακαλῶ νὰ διαβῇς ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα, ἀπὸ τὴν βορεινὴν Δὰν μέχρι τὴν Βηρσαβεὲ, πού εὐρίσκεται πρὸς νότον, καὶ κάμε καταμέτρησιν ὅλων αὐτῶν, δια νὰ μάθω τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ”.
- B Βασ. 24,3 καὶ εἶπεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ προσθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὸν λαόν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα, καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὀρῶντες· καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνατί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ;
- B Βασ. 24,3 Ὁ Ἰωάβ ἀπήντησε πρὸς τὸν βασιλέα· “εἴθε Κύριος ὁ Θεὸς νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν λαόν σου, ὥστε νὰ εἶναι ἑκατὸν φορές περισσότεροι, ἀπὸ ὅσοι εἶναι σήμερον καὶ ἔτσι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου, τοῦ βασιλέως, νὰ τοὺς βλέπουν καὶ νὰ χαίρωνται ἀπὸ τὸ πλῆθος αὐτό. Διὰ τὴν ὁμῶς ὁ κύριός μου καὶ βασιλεὺς θέλει νὰ γίνῃ αὕτη ἡ ἀρίθμησις, ἡ ὁποία προφανῶς δὲν εἶναι σύμφωνος με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ;”

- B Βασ. 24,4 καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωάβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν τὸν Ἰσραήλ.
- B Βασ. 24,4 Ο βασιλεὺς ὁμῶς ἐπέμενε καὶ ἐπεκράτησεν ἡ διαταγὴ τοῦ πρὸς τὸν Ἰωάβ καὶ πρὸς τοὺς κατωτέρους ἄρχοντας τοῦ στρατοῦ. Ο Ἰωάβ καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες τοῦ στρατεύματος ὑπακούοντες εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ βασιλέως ἐξῆλθον ἀπὸ τοῦ βασιλικὸν οἶκον καὶ ἐπροχώρησαν, δια να κάμουν καταμέτρησιν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 24,5 καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροήρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γὰδ καὶ Ἐλιέζερ.
- B Βασ. 24,5 Ἐπέρασαν τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ ἤρχισαν ἀπὸ τὴν Ἀροήρ καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν, που εὐρίσκεται ἐκ δεξιῶν στο μέσον τῆς κοιλάδος Γαδ καὶ Ἐλιέζερ.
- B Βασ. 24,6 καὶ ἦλθον εἰς Γαλαὰδ καὶ εἰς γῆν Θαβασών, ἥ ἐστὶν Ἀδασαί, καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδὰν καὶ Οὐδὰν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα.
- B Βασ. 24,6 Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπροχώρησαν εἰς τὴν χώραν Γαλαὰδ καὶ εἰς τὴν χώραν Θαβασών, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἀδασαί, ἐφθασαν εἰς Δανιδὰν καὶ Ουδὰν καὶ ἐπροχώρησαν κύκλῳ πρὸς τὴν Σιδῶνα.
- B Βασ. 24,7 καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύρου καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναναίου καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰούδα εἰς Βηρσαβεὲ
- B Βασ. 24,7 Ἀπὸ ἐκεῖ ἦλθον εἰς Μαψαρ τῆς Τυροῦ καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῶν Εὐαίων καὶ τῶν ἄλλων Χαναναίων. Ἐπροχώρησαν καὶ ἐφθασαν στο νότιον μέρος τῆς φυλῆς Ἰούδα εἰς τὴν Βηρσαβεὲ.
- B Βασ. 24,8 καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσιν ἡμερῶν εἰς

Ἱερουσαλήμ.

- B Βασ. 24,8 Περιώδευσαν ὅλην την χώραν και ἔπειτα ἀπὸ πορείαν εννέα μηνῶν και εἴκοσι ημερῶν επανήλθον εις την Ἱερουσαλήμ.
- B Βασ. 24,9 καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ ὀκτακόσiai χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ρομφαίαν καὶ ἀνὴρ Ἰούδα πεντακόσiai χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν.
- B Βασ. 24,9 Ο Ἰωάβ παρέδωκεν στον βασιλέα Δαυὶδ τον αριθμὸν της καταμετρήσεως του λαοῦ. Ἦσαν οκτακόσiai χιλιάδες ἀνδρῶν ἀπὸ τας ἄλλας φυλάς των Ἰσραηλιτῶν και πεντακόσiai χιλιάδες ἀπὸ την φυλὴν του Ἰούδα, ὅλοι αυτοὶ οἱ οἱποῖοι ἠμποροῦσαν να μάχωνται χειριζόμενοι την σπάθην.
- B Βασ. 24,10 καὶ ἐπάταξε καρδία Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμῆσαι τὸν λαόν, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον· ἥμαρτον σφόδρα, ὃ ἐποίησα νῦν, Κύριε· παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα.
- B Βασ. 24,10 Ο Δαυὶδ ὁμως ἠσθάνθη τύψεις συνειδήσεως ἔπειτα ἀπὸ την καταμέτρησιν αὐτὴν του λαοῦ και εἶπε πρὸς τον Κυριον· “Κυριε, ἠμάρτησα πάρα πολὺ δι’ αὐτὸ το οἱποῖον ἔκαμα. Σε παρακαλῶ συγχώρησε την αμαρτίαν αὐτὴν του δούλου σου, διότι συμπεριεφέρθην κατὰ ἓνα πολὺ μωρὸν τρόπον”.
- B Βασ. 24,11 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τὸ πρῶτ. καὶ λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς Γὰδ τὸν προφήτην τὸν ὀρῶντα λέγων·
- B Βασ. 24,11 Εξύπνησε την ἄλλην ἡμέραν το πρωὶ ο Δαυὶδ, ο δε Κυριος εἶπε πρὸς τον προφήτην Γαδ, τον βλέποντα τα μέλλοντα·
- B Βασ. 24,12 πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ λέγων· τὰδε λέγει Κύριος· τρία ἐγὼ εἶμι αἶρω ἐπὶ σέ, καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι.
- B Βασ. 24,12 “Πηγαινε και ειπέ στον Δαυὶδ· Αὐτὰ λέγει ο Κυριος· Εγὼ ο Κυριος θέτω ἐνώπιόν σου τρία τινά. Διάλεξε συ ἓνα ἀπὸ

αυτά και εγώ θα το θέσω εις εφαρμογήν”.

B Βασ. 24,13 καὶ εἰσῆλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ καὶ ἀνήγγειλε καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου· νῦν οὖν γινῶθι καὶ ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα.

B Βασ. 24,13 Ο Γαδ ἦλθε πρὸς τὸν Δαυίδ, ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν τα λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ εἶπε· “διάλεξε δια τὸν εαυτὸν σου, τι προτιμᾷς νὰ γίνῃ· νὰ πέσῃ ἐπὶ τρία ἔτη πείνα εἰς τὴν χώραν σου ἢ ἐπὶ τρεῖς μῆνας νὰ φύγῃς καταδιωκόμενος ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς σου ἢ νὰ πέσῃ θανατικὸν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας στὸν λαὸν τῆς χώρας σου. Τώρα λοιπὸν σκέψου καὶ πές μου, τι νὰ ἀπαντήσω στὸν Κυρίον, ὁ ὁποῖος με ἀπέστειλε”.

B Βασ. 24,14 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γὰδ· στενὰ μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστὶν· ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας Κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω·

B Βασ. 24,14 Ο Δαυίδ εἶπε πρὸς τὸν Γαδ «μεγάλῃ στενοχώρια καὶ θλίψις ολόγυρά μου. Ἀντὶ νὰ πέσω εἰς τὰ χέρια ἐχθρῶν ἀνθρώπων, προτιμῶ νὰ πέσω εἰς τὰ χέρια τοῦ Κυρίου, διότι αὐτὸς εἶναι πολυέλεος”.

B Βασ. 24,15 καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ τὸν θάνατον. καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἔδωκε Κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως ὥρας ἀρίστου, καὶ ἥρξατο ἡ θραῦσις ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δὰν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν.

B Βασ. 24,15 Καὶ ὁ Δαυίδ ἐπροτίμησε τὴν θανατηφόρον ἐπιδημίαν. Ἦσαν δὲ τότε αἱ ἡμέραι τοῦ θερισμοῦ τῶν σιτηρῶν. Ἐστειλεν ὁ Κύριος θανατικὸν μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν πρωῒαν ἕως τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας. Ἡρχισεν ἡ θραῦσις τοῦ θανάτου μεταξὺ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον ἀπὸ

τον λαόν, από την πόλιν Δαν μέχρι και την Βηρσαβεέ,
εβδόμηκοντα χιλιάδες άνδρες.

B Βασ. 24,16 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη
Κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπε τῷ ἁγγέλῳ τῷ διαφθεύοντι
ἐν τῷ λαῷ· πολὺ νῦν, ἄνες τὴν χεῖρά σου· καὶ ὁ
ἄγγελος Κυρίου ἦν παρὰ τῇ ἄλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

B Βασ. 24,16 Ο τιμωρός, ἄγγελος του Θεοῦ ἀπλώσε το χέρι του εναντίον
της Ιερουσαλήμ, δια να καταστρέψη και αυτήν. Ο Κυριος
ὁμως ηρκέσθη με την ἔως εδώ τιμωρίαν και ανεκάλεσε την
απόφασίν του δια την επέκτασίν του θανάτου και εἶπεν
στον ἄγγελον, τον εντεταλμένον να αποστείλῃ θάνατον
στον λαόν· “αρκετὰ ἔως εδώ. Σταμάτησε το χέρι σου”. Και ο
ἄγγελος του Κυρίου ευρίσκετο τότε στο αλώνι του Ορνά του
Ιεβουσαίου.

B Βασ. 24,17 καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν
ἄγγελον τὸν τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ
εἰμι ἡδίκησα καὶ ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα, καὶ
οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου
ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.

B Βασ. 24,17 Ο Δαυίδ βλέπων τον ἄγγελον να αποστείλῃ θάνατον στον
λαόν εἶπε προς τον Κυριον· “ιδού, ἐγώ εἰμαι ἐκεῖνος ο
οποῖος ημάρτησα. Εγώ εἰμαι ο ποιμὴν, ο οποῖος διέπραξα
αυτήν την αδικίαν. Εκείνοι εἶναι τα πρόβατα, εἰς τι παταῖουν;
Ας πέσῃ, λοιπόν, η τιμωρός δεξιὰ σου εναντίον ἐμοῦ και
εναντίον του οἴκου του πατρὸς μου”.

B Βασ. 24,18 καὶ ἦλθε Γὰδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἀνάβηθι καὶ στῆσον τῷ Κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν
τῷ ἄλῳ Ὀρνὰ τοῦ Ἰεβουσαίου.

B Βασ. 24,18 Ο Γαδ μετέβη κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην προς τον Δαυίδ και
του εἶπε· “πήγαινε να ανεγείρῃς θυσιαστήριον προς τιμὴν
του Κυρίου στο αλώνι του Ορνά του Ιεβουσαίου”.

- B Βασ. 24,19 καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γάδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος.
- B Βασ. 24,19 Ο Δαυίδ, σύμφωνα, με τον λόγον αὐτὸν τοῦ προφήτου Γαδ, ἀνέβηκεν ἐκεῖ καὶ ἔκαμεν, ὅπως τὸν διέταξεν ὁ Κυριος.
- B Βασ. 24,20 καὶ διέκυψεν Ὁρνὰ καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν Ὁρνὰ καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
- B Βασ. 24,20 Ο Ορνὰ ἐκύτταξε πρὸς τα κάτω, εἶδε τὸν βασιλέα τοῦ με τοὺς ἀκολουθούντας αὐτὸν δούλους τοῦ, ἐβγήκε καὶ προσεκύνησε τὸν βασιλέα ἕως ἐδάφους.
- B Βασ. 24,21 καὶ εἶπεν Ὁρνὰ· τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυίδ· κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραῦσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ.
- B Βασ. 24,21 Εἶπε δε ὁ Ορνὰ πρὸς τὸν βασιλέα· “διατί, τάχα, ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς ἐμέ, τὸν δούλον τοῦ;” Ο Δαυίδ τοῦ ἀπήντησεν· “ἦλθον νὰ ἀγοράσω ἀπὸ σε τὸ ἀλώνι σου, δια νὰ ἀνοικοδομήσω ἐδῶ θυσιαστήριον πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου καὶ νὰ σταματήσῃ ἔτσι τὸ θανατικὸ ἐναντίον τοῦ λαοῦ”.
- B Βασ. 24,22 καὶ εἶπεν Ὁρνὰ πρὸς Δαυίδ· λαβέτω καὶ ἀνενεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ Κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν βοῶν εἰς ξύλα.
- B Βασ. 24,22 Ο Ορνὰ εἶπε τότε πρὸς τὸν Δαυίδ· “ας πάρῃ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀλώνι μου καὶ ας το διαθέσῃ δια θυσιαστήριον πρὸς τὸν Κυριον, ὅπως αὐτὸς νομίζει καλόν. Ἰδοὺ καὶ τὸ βόδια μου ας τα προσφέρῃ ὁ βασιλεὺς ὀλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κυριον. Τα ἀμάξια καὶ ὁ ζυγὸς τῶν ζώων ας εἶναι ξύλα δια τὴν φωτιὰν τῆς θυσίας”.
- B Βασ. 24,23 τὰ πάντα ἔδωκεν Ὁρνὰ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν Ὁρνὰ πρὸς

τὸν βασιλέα· Κύριος ὁ Θεός σου εὐλογήσαι σε.

B Βασ. 24,23

Ὅλα τα προσέφερεν ὁ Ορνά πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· “εἴθε Κύριος ὁ Θεός να σε ευλογήσῃ”.

B Βασ. 24,24

καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὅρνά· οὐχί, ὅτι ἀλλὰ κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ ἀνοίσω τῷ Κυρίῳ μου Θεῷ ὀλοκαύτωμα δωρεάν· καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίκλων πεντήκοντα.

B Βασ. 24,24

Ὁ βασιλεὺς εἶπε πρὸς τὸν Ορνά· “ὄχι, δεν δέχομαι τὴν δωρεάν, ἀλλὰ θα αγοράσω τὸ αλώνι σου ἀπὸ σέ με χρήματα καὶ δεν θέλω να προσφέρω στὸν Κύριον καὶ Θεόν μου δωρεάν τὰ ὀλοκαυτώματα”. Ὁ Δαυὶδ ηγόρασε πράγματι τὸ αλώνι καὶ τὰ βόδια ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρῶν σίκλων.

B Βασ. 24,25

καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον Κυρίῳ. καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς. καὶ προσέθηκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ’ ἐσχάτῳ, ὅτι μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις. καὶ ἐπήκουσε Κύριος τῇ γῇ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραήλ.

B Βασ. 24,25

Εκεῖ δε ἐκτίσε θυσιαστήριον πρὸς τὸν Κύριον καὶ προσέφερεν ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὀλοκαυτώματα καὶ ἄλλας εἰρηνικάς θυσίας. Ἀργότερα δε ὁ Σολωμών ἐμεγάλωσεν αὐτὸ τὸ θυσιαστήριον, διότι ἦτο μικρόν. Ὁ Κύριος ἤκουσε τὴν δέησιν τοῦ Δαυὶδ δια τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας, ἐπραῦνθη καὶ ἐσταμάτησε τὴν θραύσιν τὴν ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.